

Susturulmak istenen gerçeklerdir

► GÜNCEL SAYFA 2

Demokrasi safsataları arasında devrimci, sosyalist basın üzerindeki baskılarını artıran, gazete ve dergiler hakkında birçok kez toplatma ve kapatma kararı veren devlet, baskı ve şiddet politikasından taviz vermiyor. Sesimizi baskı altında tutmak ve sindirmek isteyen devlet, son olarak gazetemizin Amed büro çalışanları ile DGH faaliyetlerini gözaltına aldı. Gözaltında çalışanlarımıza ve DGH faaliyetçilerine işkence yaptı.

TEKEL işçisi AKP'nin kapısına dayandı

► EMEK SAYFA 6

Ülkenin çeşitli illerinden yola çıkarak Ankara'da bir araya gelen TEKEL işçileri taleplerine kulaklanı tıkayan hükümeti uyardı. İşyerleri kapatıldığı için özlük haklarıyla kamu kuruluşlarına yerleştirilmelerini isteyen TEKEL işçileri, polis saldırılarına maruz kaldı. Amed'den gelen 2 bin işçi tek tek GBT'den geçirilmek istendi.

İdama gönderilen Kürt kadının çığlığı

► KADINSAYFA 7

İran'da hapisanelerde şu an 12 Kürt idam edilmeyi bekliyor. Zeyneb Celaliyan da onlardan birisi. 2008 yılı ortalarında Kirmaşan kentinde PJAK üyesi olduğu iddiasıyla tutuklanan Celaliyan, İran gizli servisindeki 8 aylık işkencelerden ve sorgulardan sonra 14 Ocak 2009'da çıkarıldığı Devrim Mahkemesi'nce idam cezasına mahkum edildi. Celaliyan, Devrim Mahkemesi tarafından, avukatı olmadan yapılan ve sadece 7 dakika süren bir duruşma sonucunda idama gönderildi.

Devrimci Demokrasi

15 Günlük Siyasi Gazete

•Yıl: 8

•Sayı: 166

•16-31 Aralık 2009

• Fiyatı: 1 TL

• e-posta:devrimcidemokras@ttmail.com

• www.devrimcidemokrasi.net

Bursa'da 19 maden işçisini bile bile öldürdüler

Bursa Mustafakemalpaşa'da bulunan maden ocağında çalışan 19 maden işçisi, ihmalkarlığın kurbanı oldu. İşçilerin toprağın altında kalan naaşlarına ulaşmadan devlet yetkilileri konuyla ilgili yaptıkları açıklamalarda katliamı karartmak ve sorumluluktan kaçınmak için olayı 'işkazası' ve 'patronun eksikliği'ni gerekçe göstererek geçiştirmeye çalıştı. Fakat uzmanlar aynı görüşte değil. Madencilik gibi kritik ve hassas çalışma

alanlarında, tespit edilen eksiklikler giderilinceye dek işyerinin kapatılması gerektiğini belirten uzmanlar, zira bu tür çalışma alanlarındaki en küçük bir eksiklik can kaybına yol açabileceğine dikkat çekiyor. Uzmanlar ayrıca cankaybının yaşandığı katliamda sorumlunun sadece patron olmadığını, konuyla muhattab tüm resmi kurumların bu olaydan birinci derecede sorumlu olduklarını belirtiyor. **SAYFA 15**

Devlet greve giden işçilerden intikam alıyor

Kamu emekçilerinin toplu sözleşme ve sendikal hakları için 25 Kasım'da gerçekleştirdikleri grevin "bedeli" emekçilere ödetilmeye başladı! Grev öncesinde "sonuçlarına katlanırsınız" diyen Başbakan Erdoğan'ın tehditleri yerini buluyor; greve katılan demiryolu işçileri bir bir işten çıkartılıyor. Şimdiye kadar Adana'da 6, Adapazarı'nda 1, Eskişehir'de 1, İstanbul'da 2, İzmir'de 4, Ankara'da da 32 demiryolu çalışanı 'trenlerin hareketini engellemek' gerekçesi ile işten atıldı. Grev haklarını kullanan işçilere yönelik gerçekleştirilen bu saldırılar BTS ve Türk Ulaşım-Sen üye-

leri tarafından İstanbul, Adana, Eskişehir ve İzmir'de gar önlerinde gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi. İstanbul'da 16 Aralık'ta işten atmalara karşı gerçekleştirilen 1 günlük greve ise polis saldırdı. Polis 5 demiryolu işçisini gözaltına aldı. Önümüzdeki günlerde işten atmalarla ilgili yapılacak eylem planı için Başkanlar Kurulu'nu toplayacaklarını belirten BTS Genel Başkanı Yunus Akıl da, TCDD yönetimine seslenerek, "Kırk altı değil, bin kırk altı arkadaşımızı da açığa alsanız, biz haklı mücadelemizi sürdüreceğiz." dedi. **SAYFA 6**

Kuruluşundan bu güne, sürekli devletin saldırılarının hedefi olagelen DTP, Anayasa Mahkemesi'nin almış olduğu kararla kapatıldı. Kürtlerin siyaset yapma hakkını engelleyen bu kararla, DTP eş başkanı Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'un milletvekillikleri düşürülürken 37 DTP'liye de siyasi yasak getirildi. DTP'nin kapatılmasının ardından birçok devrimci, demokratik kurum DTP ile dayanışma içerisinde olacağını açıklarken Kürt ulusu da eylemlerle kararı protesto etti. Ülkenin birçok yerinde devam eden protesto eylemlerinde, kitleye ateş açılması sonucu şu ana kadar 3 kişi hayatını kaybetti.

Kapatma değil siyaset yapma hakkı

Tasfiye değil tam hak eşitliği

Türk hakim sınıfları bir kez daha Kürt düşmanlığını anayasa-sıyla, Anayasa Mahkemesi'yle ve ırkçı, faşist siyasi iktidarının verdiği güçle karar altına aldı. Milli zulümcü ve baskıcı özünü, asimilasyoncu, inkar-imhacı politikasını bir kez daha teyit etti. Kürt ulusuna karşı zulümlerle gayri bir duygu beslemediğini en açık kanıt ve kuvvetli ikna resmiyetinde yeniden deklare etti. Barış ve uzlaşma gayreti içerisinde olan DTP, devletin tüm "açılım-çözüm-demokratikleşme" yalan ve demagogilerine rağmen kapatıldı.

Kapatma kararıyla Kürt ulusunun demokratik siyaset yapma hakkı yasaklanmıştır. Ulus olarak ve bunun da ötesinde insan olmanın kaçınılmazı olan sosyal-siyasal aktivite olanakları esas anlamda Kürt ulusuna yasaklanmıştır. En önemlisi de Kürt ulusunun iradesine saygısızlık ve saldırı yapılmıştır. Kürt ulusunun hakları ve özgürlükleri adına demokratik pozlar takınılırken, faşist özen önlenemez tezahürü olarak bir ulusun yasal siyasi partisi kapatılarak, hak ve özgürlüklerine karşı düşmanlık ayyuka çıkarılmıştır.

Sine-i millete dönme kararı alan DTP'li milletvekilleri, devletin kendilerine tahammülünün olmadığını, kapatma kararının siyasi olduğunu belirterek istifa edeceklerini ve çalışmalarını meclis dışında sürdürceklerini açıkladılar.

DTP'nin kapatılması tepkiyle karşılandı

Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararının ardından DTP'liler ülkenin birçok yerinde protesto eylemleri düzenlediler. Özellikle polis ve asker silah kullanarak kitleye saldırdı, protesto eylemlerinde 3 kişi yaşamını yitirdi. Demokratik tepkilerini bir araya gelerek ifade eden Kürt ulusu, devletin sert tepkisiyle karşılaştı. Hakkari, Muş, Van ve Amed gibi illerde polis tam anlamıyla terör estirdi. Protesto eylemlerinde kitlenin üzerine ateş açılması sonucu Muş'ta 2 kişi, Amed'de ise 1 kişi yaşamını yitirdi. Polis, İstanbul'da kitleye kurşun sıkarak saldırganları serbest bırakıp saldırıda yaralananları gözaltına alırken, Muş'ta ise kitleye ateş açıp iki kişinin ölümüne, 8 kişinin de yaralanmasına neden olan şahsı koruması altına aldı.

Ahmet Türk, kapatma kararını siyasi olarak değerlendirecek, "Türkiye parti kapatmakla bu sorunu çözemez. Türkiye, ortak akılla, diyalogla, mantıkla sorunlarını çözebilir." dedi.

Kürt ulusunun iradesi bir kez daha çığnenmiştir ►► **GÜNCEL 3**

Devrim mi Reform mu?

Sınıflar mücadelesinden ibaret olan toplumlar tarihinin devasa deneyimi veya ilerici olanın gerici olana karşı bitmeyen amansız çatışmasının itici dinamikleriyle ileriye doğru gelişen tüm devrimci pratik şunu öğretir: Gerici hakim sınıf iktidarları ve devlet sistemleri toplumsal yaşama has bütün sorunların kaynağıdır. Bu kaynak kurutulmadan, gerici sınıflar iktidardan alaşağı edilip devletleri yıkılarak sultalarına son verilmeden ve elbette ki sınıf bilinçli proletarya önderliğinde devrimci iktidar kurulmadan adı geçen sorunların gerçek çözümü mümkün kılınmaz. Şayet tüm sorunların sebebi bu(nlar) ise, ki öyledir; o halde tek tek her ayrı parçada gerici sınıf iktidarlarının yıkılarak bu sınıfların devrimci yoldan tasfiye edilmesi ve burjuva devletin ortadan kaldırılması, bura devrimlerinin emperyalizme somut darbeler vurma suretiyle dünya çapında emperyalizmin yenilerek tarihe gömülmesi elzemdir.

Devamı Sayfa 8'de

Parlamento arenasında yeni bir ideojik manipölasyon

►► **G NCEL SAYFA 4**

Emperyalistler, günümüzde, bir taraftan AKP eliyle "demokratikleşme paketleri" açıklamakta ve ezilen milyonları kendi çıkarları doğrultusunda basamak haline getirmeye çalışmakta iken; diğer taraftan ise devrimci hareketleri; kimi zaman imha ederek, kimi zaman merkezi ve büyük operasyonlarla tasfiyeye girişerek, sistem içi, reformist, liberal bir "sol" yaratmaya çalışmaktadır. Hâkim sınıflarının titizlikle hayata geçirdikleri bu hedef-

ler, özellikle devrimci hareketleri hedef alan çeşitli araçlarla desteklenmektedir. Ahmet Altan'ı, Murat Belge'yi, Etyen Mahçupyan'ı, Naci Yağcı'yı ve diğer burjuva gazetelerinde "köşe yazarlığı" yapanları takip etmek yeterlidir. Bu değerlendirmemizde, "yeni sol partisi" tartışmaları çerçevesinde, Taraf gazetesinde "solaçık"tan sistemi kutsayan ve sola, devrimcilere, devrimlere "küfredmeye" programlanmış Melih Altınok'a da yer vereceğiz.

Geçmişte Osmanlı'nın, "Allah Allah" nidalarıyla gerçekleştirdiği saldırılar, aylardır "demokratik açılım" adı altında gerçekleştiriliyor. Bir yandan demokrasicilik oyunu oynayan ve "Demokrasinin yıpratılmasına müsaade edemeyiz." açıklamaları yapan devlet, öte yandan DTP'yi kapatıyor, Kürt ulusunun meşru eylemlerine olağanca gücüyle saldırıyor, kendisini onaylamayanları tutukluyor, küçücük çocuklara 20 yıl aşkın cezalar veriyor, grev hakkını kullanan emekçileri işten çıkartıyor, sokaklarda hakkını arayan halkı joplarla ve gaz bombaları ile sindirmeye çalışıyor. Devlet saldırdıkça, açılım denen illetin ne menem bir şey olduğu daha bir açığa çıkıyor. Devlet saldırdıkça, ülkede oynanan demokrasi

oyunu daha bir sırtıyor. Devlet saldırdıkça, ülkede özgürlük adına pek de bir şeyin olmadığı daha bir görünür hale geliyor. Devlet saldırdıkça, halkın, haklarını elde etmek, demokrasi-özgürlük ve bağımsız bir ülke için yürünmesi gereken yol daha bir billurlaşıyor. Söylemlerinde demokrasi havarisi kesilen devlet, hakkını arayan herkese, Tayyip Erdoğan'ın deyimiyle, "gerekeni yapıyor." DTP'nin kapatılmak istenmesini, Öcalan'ın sağlık sorunlarının dikkate alınmamasını protesto eden ve kimliklerini isteyen Kürt ulusunun meşru eylemlerine tüm gücüyle saldıran polis, Amed'de birçok evi basarak gözaltı terörü sürdürdü. Aralarında gazetemiz muhabirleri Osman Oğuz ve Ha-

san Doğan Kılınc ile Demokratik Gençlik Hareketi faaliyetçileri İlhan Turan, Mahrumi Haydaroglu ve Şenol Yıldız'ın da bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Evlerdeki eşyaları dağıtan ve avukatlarını aramak isteyenlere tehditler savuran polis; DGH programına, Demokratik Kadın Hareketi Bülteni'ne ve Sınıf Teorisi dergisine "örgütsel doküman" oldukları iddiasıyla el koydu! Yine muhabirimize ait kişisel bilgisayarı da polisler tarafından zorla alındı. Açık ki devlet; kendisinin demokrasi adı altında gerçekleştirmek istediği sürece sessiz kalanların başlarını okşamakta, bu sürece karşı duranları ise gözaltı ve tutuklamalarla sindirmek istemektedir. Kürt ulusunun meşru eylemlerine yapı-

lan saldırılar, ülkede hortlatılan şovenist eylem-saldırıları, gazetemiz ve DGH faaliyetçilerinin gözaltına alınmaları, devrimci basına dönük toplatma-kapatma-para cezaları, askeri hareketlerle –nafile bir çaba ile- komünist-devrimci ve yurtsever silahlı güçlerin tasfiye edilmek istenmesi, benzer saldırıların kendisini ülkenin diğer alanlarında da göstermesi bunun bir sonucudur.

Buradan; bu saldırıların bizleri yıldırma bir yana, mücadele-mize ve devrimci rotamıza daha sıkı sarılmamıza ve ezilen halk kitlelerinin kavgaya ve kurtuluş bayrağını daha yükselelere taşımamıza vesile olacağını bir kez daha yineliyoruz.

Baskılar büyüyor, gözaltılar artıyor

Demokratik Haklar Federasyonu, 15 Aralık günü Amed İHD şubesinde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile yaşanan tutuklamaları protesto etti ve gözaltına alınanların derhal serbest bırakılması gerektiğini belirtti

Devlet, yargısı ile devrimci, demokrat, yurtsever basına yönelik uyguladığı baskı ve sansürü arttırdı. Demokrasi safsataları arasından devrimci, sosyalist basın üzerindeki baskılarını arttıran, gazete ve dergiler hakkında birçok kez toplatma ve kapatma kararı veren devlet, devrimci kurumlara yönelik baskılarını artırdı. Son olarak gazetemizin Amed büro çalış-

şanları ile DGH faaliyetçilerinin evleri TMŞ polisleri tarafından basılarak çalışanlarımız ve DGH faaliyetçileri gözaltına alındı.

13 Aralık Pazar günü sabah saat 06:00 itibarıyla TMŞ polislerince yapılan ev baskınlarda Amed Devrimci Demokrasi çalışanları Hasan Doğan Kılıç ve Osman Oğuz, DGH faaliyetçileri İlhan Turan, Mahrumi Haydaroglu ve Şe-

nol Yıldız gözaltına alındı.

Ev baskınlara gerekçe olarak DGH faaliyetçileri Mahrumi Haydaroglu ve İlhan Turan'ın adına 12.12.2009 tarihli Diyarbakır Savcılığı kararı ile ihbar olduğu gösterildi. DGH faaliyetçileri ve Devrimci Demokrasi muhabirlerinin evine yapılan baskında polis, bilgisayar, dergi ve çeşitli bültenlere el koydu.

DGH programı örgütsel doküman olarak alındı!

Polis tarafından el koyulan materyaller arasında DGH programı, Demokratik Kadın Hareketi Bülteni ve Sınıf Teorisi örgütsel doküman olarak nitelendirildi. Ayrıca Devrimci Demokrasi muhabirinin şahsi bilgisayarına el konuldu.

Polis evde bulunanlara tehditler savurdu!

Ev baskınları sırasında avukatlarını aramak isteyen Devrimci Demokrasi çalışanları ve DGH'lilere TMŞ polisleri, "Sizi de nezarete tıkanım, adam olun" şeklinde tehditler savurdu. Yaklaşık iki saat süren aramadan sonra evde bulunanlar gözaltına alınarak karakola götürüldü.

Edinilen bilgilere göre yine aynı gün Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği (DÜÖ-DER) üyesi öğrencilere ait evlerin de basıldığı ve aramaların yapıldığı öğrenildi.

Gerçekleri açığa çıkarmak devlete göre "suç"

İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi, gazetemizin 18-31 Kasım tarihli 165. sayısı hakkında 'suçu ve suçluyu övme' iddiasıyla toplatma kararı verirken, Atılım gazetesinin yayını 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 1 ay süreyle durduruldu. Verilen yayın durdurma kararına, DTP Eş Başkanı Emine Ayna ile yapılan 'İnançsız bırakmasınlar Pışman Olurlar' başlıklı röportaj ve Azadi köşesinde yayınlanan 'Açılıma Kurşun Sıkıtlar' başlıklı yazı gerekçe gösterildi. Yine Aralık ayı içerisinde Emperyalizme ve Oligarşiyi Karşı Yürüyüş dergisinin 21. sayısını hakkında toplatılma kararı verilerek, derginin yayını 15 gün süreyle durduruldu.

Amed DHF: Saldırıları boşa çıkartacağız

Amed DHF temsilciliği İHD'de düzenlediği basın toplantısıyla gözaltı saldırısını protesto ederek, gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istedi. Yapılan açıklamaya gözaltına alınanların aileleri, ESP, İHD üyeleri de katılarak destek verdi.

"Açılım safsataları boşa çıkmıştır"

DHF adına açıklama yapan Kazım Doğan, siyasi iktidarın "Demokratik açılım, 'milli birlik projesi', 'Kürt açılımı', 'Alevi açılımı' vb safsatalarının boşa çıktığı, çeşitli ulus ve milliyetlerden işçi-köylü emekçi halklarımız tarafından açıkça görülmektedir" diyerek son dönemlerde demokrasi mücade-

lesi yürüten demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler üzerinde yoğunlaşan baskılara dikkat çekti. DTP'nin kapatılmasına değinen Doğan kapatma kararı için, "Kürtlerin ülkemiz sınırları içindeki demokratik muhalefetine dahi tahammülün olmadığı son açık kanıtı olmuştur" dedi. Ülkemiz emekçilerinin demokratik hakları çerçevesinde yürüttüğü mücadele karşısında, devlet baskısı ve şiddetinin son dönemlerde daha da arttığına değinen Doğan, halkın basın açıklaması, miting, grev vb. eylemlerle dahi kendisini ifade etmesinin suç sayıldığını belirtti. Doğan devamında "En insani taleplerle sokağa çıkanlara kolluk güçlerince müdahalenin gecikmediği, bu müdahalelerde artık olağan hali

alan orantısız güç ve hedef gözeterek silah kullanmanın bilinçli bir şekilde kolluk kuvvetlerince yaygınlaştığına en yakın Aydın Erdem'in katledilişiyile tanık olmaya devam ediyoruz" dedi.

Gözaltında kötü muamele

Doğan, gözaltına alınan Hasan Doğan Kılıç'ın darp edildiğini ve gözünde morluk ve şişliklerin bulunduğunu söyledi. Demokratik haklar mücadelelerinin hiçbir koşulda engellenemeyeceğini söyleyen Doğan, "Demokratik haklar için alanlara çıkan işçi, köylü, öğrenci, yurtsever, devrimci demokrat, halklarımızın mücadelesinin bağında haklı taleplerimizi haykıracağımızı ve mücadelemizi sürdüreceğimizi, hakim sınıfların Federasyonumuza ve devrimci demokrat kitle örgütlerine yönelik saldırılarını halkımızın haklı mücadelesini örgütleyerek boşa çıkartacağımızı burada bir kez daha beyan ediyoruz" dedi.

Tutsaklara yönelik hak ihlalleri sınır tanımıyor

İSTANBUL- Hapishanelerde Kürtçe konuşmak yasak, arkadaşına selam vermek ise ceza sebebi. Erzurum Hapishanesi'nden yeni tahliye olan Orhan Yıldırım hapishanede tanık olduğu hak ihlallerini anlattı.

Yeni Demokrat Gençlik aktivisti Orhan Yıldırım hapishanede geçirdiği süre zarfında tanık olduğu ve bizzat maruz kaldığı hak ihlallerini basına paylaştı. İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde basına açıklamaya yapan Yıldırım, sözüne Şubat ayında hapishanede siyasi tutsaklar tarafından başlatılan ve 40 gün süren açık grevinin ardından Meclis İnsan Hakları Komisyonu'ndan Zafer Üskül'ün hapishaneye geldiğini ve bu ziyaretten sonra Üskül'ün verdiği tüm sözleri unuttuğunu açıklayarak başladı

Haftalık 10 saatlik sohbet uygulamasının hapishane idaresi tarafından 2 saate düşürüldüğünü dile getiren Yıldırım, hapishane idaresinin uygulamalarını şöyle sıraladı: "Tutsaklara gönderilen devrimci yayınlar ve mektuplar verilmiyor. Açık grevi sonrası verilen sözlerden birisi olmasına rağmen tutsaklara hiçbir yasa maddesi gösterilmeden Türkçe dışında farklı yayınlar verilmiyor. Görüşlerde de Kürtçe konuşmak yasak. Tutsaklara hücre kapısının hemen önünde ayakkabı araması dayatılıyor. Hapishane revirinde sürekli doktor bulunmamakta. Hastane sevkleri yaklaşık 3-4 aya da geliyor. Hücrelere sadece 2 gün sıcak su veriliyor. Yemekler aşırı az ve kalitesiz veriliyor. Tutsaklara sık sık fiziki şiddet uygulanıyor."

Yıldırım'ın ardından bir açıklama yapan Alaheddin Koçuk'da Kandıra 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekti. 2006'dan bu yana hapiste bulunan Hüseyin Koçuk'un babası olan Alaheddin Koçuk, Kandıra 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde de bir çok hak ihlallerinin yaşandığını dile getirdi. Hapishanede ağır hükümlü bir tutsağa selam verdiği için oğlunun 1 aylık bir cezaya çarptırılacağını dile getiren Koçuk, "Bu cezanın ne olacağını henüz bilmiyoruz. Belki mektup cezası, belki görüş cezası ya da başka bir şey" dedi. Koçuk "Türkiye'de bir hukuk var ama işlemiyor. Bu tür insanlık dışı baskıları kabul etmiyoruz" diyerek, hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin durdurulmasını talep etti.

İnfaz, bir devlet politikasıdır

İSTANBUL- BDSP, 19 Kasım 2009'da Esenyurt'ta sokak ortasında infaz edilen Alaattin Karadağ ile ilişkili belge ve bilgileri, hukuki süreci paylaşıacaklarını bildirdi. Konuyla ilgili açıklamaya yapmak için BDSP'nin İHD'de düzenlediği basın toplantısına BDSP sözcüsü, Alaattin Karadağ'ın abisi Abdullah Karadağ, avukatı Seyit Nusret Öztürk ve İHD avukatı katıldı.

Karadağ infazı, münferit bir olay değil

İlk açıklamayı yapan BDSP sözcüsü, Alaattin Karadağ infazının münferit bir olay değil, bütünlüklü bir saldırı politikasının bir sonucu olduğunu dile getirdi. Bu yüzden Karadağ infazı karşısında yürütülecek mücadele ve alınacak tutumun, sadece Karadağ'a değil, bugüne kadar polis tarafından katledilmiş olan herkese sahip çıkmak ve yeni ölümlere set çekmek anlamına geleceğine değindi. Ayrıca, önümüzdeki günlerde Karadağ'ın infazı ile ilgili bilgi ve belgeleri, hukuki süreci paylaşıacaklarını belirtti.

Çapkın'ın olaydan sonraki ifadeleri infazın kanıtıdır

İnfazla ilgili soruşturma seyri hakkında bilgiler sunan Alaattin Karadağ'ın avukatı Av. Seyit Nusret Öztürk, olaydan sonra İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın sarf ettiği sözlerin olayın bir infaz olduğunu kanıtlar nitelikte olduğunu dile getirdi. Öztürk açıklamasında, "Bu olaylarda klasik demeclerden farklı bir ifade kullanılmıştır. Klasik demeclerde 'terörist ele geçirildi' denir ama Karadağ infazında Hüseyin Çapkın 'Çatışmanın ikinci aşamasında kişi maalesef ölü ele geçirilmiştir' dedi. 'Maalesef' kelimesinin kullanılmış olması olayın infaz olduğu intibasını doğuruyor." Cumhuriyet Başsavcılığı'na polisin derhal soruşturmada elini çekmesi için başvuruda bulunduklarını belirten Öztürk, suçlu işlediği düşünülen polislerin bu olaya müdahil olmasından bir hayır beklenemeyeceğini vurguladı.

Polis terörü protesto edildi

Devrimci, demokratik kurumlar Esenyurt'ta gerçekleştirdikleri eylemle polis terörünü protesto etti. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), BDSP, ESP Girişimi, SODAP, EMEP, Tunceli Derneği ve YDL Çağrı tarafından örgütlenen eylemde grup, Esenyurt'ta polis tarafından sokak ortasında infaz edilen Alaattin Karadağ ve polis terörüyle katledilenler şahsında devlet terörünü lanetledi. Kurumlar adına yapılan açıklamada Esenyurt polisinin bir cinayet şebekesi olarak çalıştığına ve yasal kılıflara sığınarak ardı arkası kesilmeyen saldırılar, katliamlar düzenlediğine değinildi. Açıklamanın ardından son iki yıl içinde polis tarafından katledilen işçi, emekçi ve devrimcilerin isimleri okundu.

Sokak ortasında infaz edilmişti

Alaattin Karadağ 19 Kasım tarihinde Esenyurt İlçesi Saadetdere Mahallesi'nde polisler tarafından katledilmişti. Avcılar İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler Karadağ'a hedef gözeterek ateş etmiş ve yaralanan Karadağ saatlerce yerde bekletilerek hayatını kaybetmişti. İnfazın ardından polis tarafından yapılan açıklamalarda olayın bir çatışma olduğu ve Karadağ'ın çatışmada yaşamını yitirdiği söylenmişti. Fakat olay yerinde bulunan görgü tanıklarının ifadesi ise infazı gözler önüne sermişti. Görgü tanıklarından Kadir Şen infazı şu sözleri ile dile getirmişti: "Olay anında sokakta telefonla görüşüyordum. Bir kişi koşarak sokağa girdi. Ardından polisler silahlarıyla arkadan kovaladılar. Bize 'Neden yakalamıyorsunuz?' dediler. Biz şaşırarak ve 'Kimi, neyi yakalayalım' diye yanıtladık. Ford Transit Marka arabadan inen uzun boylu sivil bir şahıs indi. Daha sonra beş-on el ateş edildi. Şahsın yaralı halde yerde sürünerek asfalta çıktığını gördük." Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD)'de yaptığı açıklamada delillerin tamamı ile infazı ortaya koyduğunu belirtmişti.

İmralı F Tipi, zorla sevk ve ağır tecrit koşullarıyla açıldı

Cezaevleri Merkezi Platform'u'nu oluşturan örgütler (TKP/ML, DHKP-C, TİKB, MLKP, MKP ve Direniş Hareketi) tüm hapishanelerde 3 gün süren açık grevi yaptılar. 24-26 Kasım tarihlerinde tüm hapishanelerde yapılan açık grevi 5 devrimci-yurtsever tutsağın zorla İmralı F Tipi Hapishanesi'ne sevk edilmesi ve aynı süreçte yine Abdullah Öcalan üzerindeki baskıların artması ve tecritin derinleştirilmesi nedeniyle yapıldı.

YURTIÇI HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: 0094208-6

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: 1002 30000 1153314

YURTDIŞI HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 3013710-9

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308

Emlak Bankası İst. Atatürk Bulvarı Şubesi: (FRF) 00235699

**ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT**

Abonelik Süresi

6 AYLIK

1 YILLIK

Yurtiçi

12 YTL

24. YTL

Yurtdışı

35 EURO

70 EURO

DTP'nin kapatılması kararı Kürt ulusunun iradesinin bir kez daha çiğnenmesidir

Türk hakim sınıfları bir kez daha Kürt düşmanlığını anayasasıyla, anayasa mahkemesiyle karar altına aldı. Milli zulümcü ve baskıcı özünü, asimilasyoncu, inkar-imhacı politikasını bir kez daha teyit etti. Kürt ulusuna karşı zulümkarlıktan gayri bir duygu beslemediğini yeniden deklere etti. Barış ve uzlaşma gayreti içerisinde olan DTP, tüm "açılım-çözüm-demokratikleşme" yalan ve demagogilerine rağmen kapatıldı.

"Kürt çözümü" hengameleri büyük bir yaygarayla sürdürülürken, Kürt ulusunun demokratik ve yasal siyasi partisi, Türk milliyetçiliğinin ırkçı-faşist marifeti olarak siyasi yaşamdan men edildi. Türk hakim sınıflarının Kürt düşmanlığında, Kürtlere imha ve inkarın dayatılması politikasında bundan daha açık bir kanıt olabilir mi? "Çözümün" ne olduğu, kimin için olduğu ve neyi amaçladığı, DTP'nin kapatılması kararıyla "bir müsibet bin nasihatten iyidir" sözüne uygun olarak kesin biçimde açığa çıkmıştır. "Demokratikleşme" ve "çözüm" adına söylenecek bir tek söze yer kalmamıştır-yoktu da.

Kürt ulusunun siyasi partisinin kapatılması kararındaki hukuksal gerekçelerin zirvalığı kabul edilemezken, kararın tamamen siyasi olduğu tartışmasız bir gerçek. Bu gerçek, devlet iktidarının Kürt ulusal sorununu çözme yalanlarının tersine, Kürt ulusuna ne kadar tahammül ettiğini, Kürt ulusuna nasıl bir gelecek reva gördüğünü ve planladığını açık etmektedir.

Kapatma kararıyla Kürt ulusunun demokratik siyaset yapma hakkı yasaklanmıştır. En önemlisi de Kürt ulusunun iradesine saygısızlık ve saldırı yapılmıştır. Kürt ulusunun hakları ve özgürlükleri adına demokratik pozlar takınırken, faşist özün önlenemez tezahürü olarak bir ulusun yasal siyasi partisi kapatılarak, hak ve özgürlüklerine karşı düşmanlık ayyuka çıkarılmıştır. DTP'nin kapatılması kararı, Türk hakim sınıflarının Kürt ulusuna karşı saldırılarının boyutunu gösterdiği gibi, bu saldırıların giderek tırmanacağını da işaret etmektedir. Kapatma kararı, Kürt ulusunun iradesinin tanınmayıp hiçe sayıldığını gösterdiği gibi, Kürt ulusal hareketinin kesinlikle tasfiye edilmesinin amaçlandığını da ortaya koymaktadır. En küçük bir devrimci dinamğin bile hedeflendiği netleşmiş bulunmaktadır.

Türk hakim sınıflarının Kürt ulusuna karşı beslediği tüm niyetleri ve çevirdiği oyunların altındaki amacın ne olduğunu deşifre eden bu kapatma tecrübesi, özellikle ulusal hareket tarafından iyi okunmak durumundadır. Hakim sınıflardan "çözüm" beklentileri dahil, tüm iyilik, hoş görü ve iyi niyet beklentilerinin hayaldilik olduğu hafızalara kazınarak not edilmelidir. Demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi sonuna kadar ve değişik araçlarla sürdürülmeli ama devrimci kurtuluş yoluna önem verilerek devrimci biçimler esas alınmalıdır. Hakim sınıfların çıkarlarına ters düştüğü anda kendi yasalarını bile fırlatıp bir kenara atarak, en ufak demokratik kınıntıdan ortadan kaldırarak açık faşizme baş vurdukları-vuracakları unutulmamalıdır. Onların kendi ege-

menliklerini zayıflatma pahasına ezilen mazlum ulus ve çilekeş halklar yararına gelişmeler sağlayacağı asla beklenmemelidir-beklenemez de. Onların demokrasisi kendileri içindir. Bu demokratik kültür ve normlar, halk için ya da ezilen bağımlı ulus ve azınlıklar için baskı, sömürü, zulüm, tahakküm ve faşizm demektir.

Umutumuzu haklı ve meşru mücadelemizin öz dinamiklerine bağlamamızın gereği gibi, önümüzü halklarımızın devrimci kurtuluşu uğruna devrimci savaşa dönmemiz zorunludur. Hakim sınıfların merhametine bel bağlamadan, bilakis kendi gücümüze güvenerek kurtuluş davamızı güvenilir ellere alarak sınıfsal devrim ve özgürlük yoluna girilmesi elzemdir. Burjuva yasalılık zemininde ve burjuva gerici-faşist sınıfların icazetinde yürütülen mücadele ve oluşturulan örgütlenmeler sonuç veremeyeceği gibi, bunların bir garantisi de yoktur. Karşı-devrimci dalgalarla silinip süpürülmeleri her zaman mümkün olduğu kadar, burjuva düzen içiğini aşıp gerici çıkarları baltaladıkları durumda yasaklanıp bastırılmaları genel olarak an meselesidir. DTP'nin kapatılması, devrimci mücadele ve örgütlülük esaslarımızın ne olması gerektiği bir kez daha parlak biçimde gözler önüne sermiştir. En makul talepler düzleminde Kürt ulusunun ulusal demokratik hakları temelinde örgütlenip demokratik yasal düzeyde mücadele eden DTP'nin keyfiyetçi şekilde siyasi sebeplerle kapatılması, gerek işçi sınıfı ve devrim adına hareket eden burjuva demokrasisi hayranı yasalı reformist hareket ve eğilimler olsun, gerekse de Kürt ulusal hareketi açısından olsun eğitici olmalıdır.

Sonuç olarak:

DTP'nin kapatılması şahsında geliştirilen Kürt ulusunun siyasi iradesini yasaklayarak sindirme, faşist baskı altına alarak köleleştirme ve onuruna saldırarak hiçe sayma, ötekileştirip imha ve inkara maruz bırakarak milli zulüm kara bulutunun altına alma saldırılarına karşı, DTP ve Kürt ulusunun yanında olduğumuzu içtenlikle ifade ediyoruz.

Kürt ulusuna yapılmış her türden saldırı kendimize yapılmış sayılmalı, Türk hakim sınıflarının faşist saldırıları devrimci kulvarda, mücadele birlikleriyle göğüslenmeli ve her bakımdan yürütülen görevlerde sorumluluk yerine getirilmelidir. Karar göstermektedir ki, geleneksel milli baskı ve zulüm politikası daha da derinleştirilerek devam ettirilmiştir. Türk hakim sınıflarının ırkçılığı ve Kürt ulusu üzerindeki milli baskı, asimilasyon ve inkar siyaseti iflah olmaz karakterde olup, kronik olarak yürümekte-yürütülmektedir. "Çözüm" aldatmacasının altında koyu bir milliyetçilik ve hilenin yattığı daha çıplak olarak gün yüzüne vurmuştur artık.

Tamamen siyasi nitelikte bir kararla DTP kapatıldı, Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'a beş (5) yıllık siyaset yasağı getirilerek milletvekillikleri düşürüldü. Toplam otuz yedi (37) parti kurucusu, yönetici ve üyesine siyaset yasağı getirildi. Ahmet Türk DTP'nin tutumunu açıklayarak milletvekilliklerinden istifa edeceğini, en kısa sürede istifa dilekçelerini sunacaklarını açıkladı. Gariptir ki, bu ironiye karşın Ahmet Türk, sorunların çözüm yerinin parlamento olduğunu ifade etmekten geri durmadı. Bu, ulusal hareketin yasal, siyasi partisi-iradesi DTP'nin gerekli mesajı aldığı halde genel doğ-

rutusu açısından yeteri kadar doğru ders çıkarmadığını göstermektedir.

DTP'nin Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) şemsiyesi altında devam edeceği açıklamalarla netleşmiş oldu. Öte yandan, DTP'nin halkın oylarıyla ve halkın iradesi olarak geldiği parlamentodan çekilmesi ara seçimleri gündeme getirmiş ve burjuva-feodal hukuk sınırlarında dahi ilgili parlamentonun geri kalan bileşenleriyle halkın iradesini temsil edemeyeceği ve dolayısıyla da meşruluğunun aşıktan göğelendiği açığa çıkmıştır. Ne var ki, faşizmin hüküm sürdüğü şartlarda ve faşizmi maskeleyen işlevinden öteye rol oynamayan parlamento gerçeğinde bunu tartışmak çokça anlamlı değildir.

Uzun zamandır bilinci olarak körüklenen Türk milliyetçisi, ırkçı gelişme ve sivil faşist hareket, kapatma kararı ile birlikte tırmanarak adeta zirveye çıktı. Topluma yayılarak geliştirilen Türk-Kürt çatışmasının zemini güçlendirildi, Kürt ulusunun meşru demokratik eylem veya gösterilerinde iki ulustan halk kitleleri, faşist kışkırtmalarla çatışmaya itildi ve şiddet ortamı hazırlandı. Kürt hareketinin ulusal demokratik haklar eksenli eylemlerine dönük, sivil faşist çetelerin ve ırkçı milliyetçiliğin saldırılarında ciddi artış gözlemlendi. Uzun süredir Kürt ulusuna mensup insanlara karşı geliştirilen faşist linç saldırıları, en son Muş ilinde DTP'nin kapatılması kararına karşı yapılan protesto ve tepki eylemlerinde, faşist kışkırtmaların ürünü olarak ve faşist bir saldırı olarak JITEM bağlantılı bir "esnafın" kitlelere yönelik gerçekleştirdiği silahlı saldırı sonucu iki Kürt gösterici katledildi, ona yakın gösterici yaralandı. Bir önceki gün de yine aynı temeldeki protesto gösterilerine silahlı sivil faşist çeteler yönlendirilerek, saldırı sinyalleri aşıktan verilmisti.

Geliştirilen bu provokatif saldırılarla Türk-Kürt çatışmasına giden yol aşıktan döşenmektedir. Hükümet eden iktidar kesimi dışındaki faşist kesimler bunu aşıktan isteyip geliştirirken, iktidar kesimi de en azından Kürt ulusu üzerinde faşist terör baskısı kurarak Kürt ulusunun sindirilmesini ve teslimiyet dayatmasına çekilmesini arzulamaktadır. Tehlikeli bir çatışmanın eşliğine geldiği açık olup, öte yandan bu tehlikenin Türk hakim sınıflarının bilinçli politikası ve niteliklerinin tezahürü olduğu açıktır. DTP'nin kapatılması bu sürecin hem ürünüdür ve hem de tetikleyici rolü durumunda olmakla birlikte faşist saldırıları teşvik eden bir karardır. Kararla faşist saldırıların tırmandırılmasının zemini yaratılmıştır.

Türk hakim sınıfları, hileci, iki yüzlü ve sahtekardır. Dahası, TC devletinin kuruluşundan itibaren edindiği faşist, ırkçı, şoven ve zulümkar niteliği özünden bir şey kaybetmeden devam etmektedir. Kürt ulusunun zorla tek devlet sınırları içinde tutularak kendi kaderini tayin etme hakkı çiğnenmeye devam etmekte, ulusal kölelik ve tahakküm koşulları altında tutularak, ulusal eşitlik baskısı altında olmak üzere bütün hak ve özgürlükleri tanınmayarak Türk hakim sınıfları tarafından acımasızca ezilmektedir.

Kürt ulusunun yasal siyasi partisi DTP'nin kapatılmasını, Kürt ulusuna ve iradesine yapılan saygısızlık olarak atfediyor, Kürt düşmanlığı bayrağını taşıyan ve Kürt ulusuna teslimiyet dayatarak ulusu köleleştirmeyi amaçlayan kapatma kararını; ırkçı-şoven ve milli zulümcü faşist bir karar olduğu gerçeğinden hareketle kınıyor-lanetliyor.

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

Türkiye-Kuzey Kürdistan işçi sınıfının başı sağ olsun! Başta, sömürü sisteminin kurbanı olarak patronlar devleti tarafından öldürülen işçilerin aileleri olmak üzere ülkemiz emekçi halklarının başı sağ olsun! 19 işçi kardeşimiz ağır kölelik şartları altında ölümüne itilerek katledildi! Acımız dayanılmaz kadar büyükken, hakim sınıflar cesetlerimiz üzerine siyaset yapacak kadar hoyrat bir çirkeflilik içindedir! Biz çalışıp üretiyoruz, biz ölüyor öldürülüyoruz, patronlar kasalarını doldurarak saltanat sürüyor! Burjuvazi her gün daha fazla gırtlığımızı sıkıyor, bizleri öldürmekten usanmıyor!

Daha nereye kadar bu "nasir acısını" taşıyacağız? Daha ne kadar öleceğiz-öldürüleceğiz? Geleceğimizin bir garantisi var mı? En önemlisi de sudan uzuc kılınmış ölümlerimizden-öldürülmemizden "kim" sorumludur? Neden ve "kimin" için geride acılı bir yaşam bırakarak ölüp gidiyoruz-öldürülüp götürülüyoruz? Acı çekmek ve patronların zenginliği uğruna ölmek kaderimiz midir? Kaderimizi elimize almanın zamanı gelmedi mi? Geleceğimizi bizi sömürüp ezenlerin elinden alarak, "alın yazımızı" değiştirmek mümkün değil mi? Açık ki, mümkün. Kaderimiz ellerimizde. Dünyayı kollarımızda, yaşamı terli alınlarımızda taşımaktayız. Bizlerin ölmesi onların iktidar yaşamı, onların iktidar yaşamı bizim ölmemiz demektir. Tüm yaşam, emeğimiz ve yaratıcılığımız üzerinden var olmaktadır. Emeğimiz olmasa onlar yaşayamaz. Gücümüzün farkına varmalı, ezenleri sirtımızdan indirmeliyiz! ***

Burjuvazi zenginliğine zenginlik katarak asalaklığa dayalı saltanatını sınırsızca büyütüp sürdürmek için işçi sınıfı ve tüm emekçilerin sırtına kene gibi yapışmakta, vahşi sömürüyü sürdürerek işgücünü en ucuza satın almaktadır. Daha fazla zenginlik ve kar hırsına bağlı olarak tüm yaşama düşmanca saldırımakta, yaşamı dair her şeyi tahrip ederek yok etmektedir. Kârı uğruna her türlü baskı, zulüm, sömürü ve barbarlığı halklarımıza reva görüp uygulamaktadır. Emek sömürüsünü azami kâr ilkesine göre yürütmekte, yoksul dünyanın alın teri ve emeğini haksızca ve aşağılık usullerle gasp etmektedir. Yaşamı yer altında ve yer üstünde olmak üzere, emek üretkenliğiyle yaratıcılığına karşı tam bir düşmanlık ve kesin bir acımasızlık sergilemektedir. Emeklerini azgınca sömürmekte, işgüçlerini yok pahasına satın almaktadır. Tüm değerleri insanlıktan öteye bencil hırs ve kâr güdüsüyle

billurlaşan sömürücü sınıflar, ne insana değer vermekte ve ne de doğaya önem vermektedir. İnsan ve doğa yaşamını adeta tarumar etmektedirler. Bu onların sınıf karakterleri gereğidir ve onlardan emekçileri ya da yaşamı koruyup kollamaları elbette beklenemez. Haksız kazançları uğruna emekçi sınıflara yapmadığı ve yapamayacakları hiçbir şey yoktur onların. Körfezde denizin üstünü kaplayan kuş ölüleri hatırlandığında, kara Afrika'da açlığın son nefesleriyle yıkılmış çocuğun başında bekleyen akbabalar hatırlandığında, salgın hastalıkların periyodik olarak devreye sokulması düşünüldüğünde; küresel ısınmanın yarattığı doğal felaket ve afetler göz önüne getirildiğinde ve saymakla bitmeyen kapitalist marifetlerin tümü mukayese edildiğinde sömürücü sınıfların yaşamı yok eden gerçeği açıkça görülmektedir. Aynı biçimde Bursa Kemalpaşa'daki kömür ocaklarında 19 maden işçisinin topluca katledilmesi daha iyi ve doğru olarak anlaşılmış-açıklanmış olacaktır. Bütün sömürücüler ve sömürücü sistemler özünde ayırdır, marifetleri de ortaktır. Ülkemizde çalışanların ücretten, sosyal hak ve yaşamlarına, çalışma koşulları ve iş-işçi güvenliği şartlarına kadar her şeyin emekçilerin yaşamları pahasına sömürücü zengin patron ve işletmecilerin yüksek karlarına-sömürü haklarına göre düzenlendiği temel bir gerçektir. İşçinin yaşamını hiçe sayarak patronun kârına tabi olarak düzenlenen çalışma şartlarının tüm ağırlığı neticesinde sayısız iş cinayetlerinin yaşandığına çokça tanıklık yapılmıştır ülkemizde. Bursa'daki toplu katliam da bu niteliğiyle ilk ya da tek örnek değildir. Öncellerini iyi hatırlamaktayız. Zonguldak ve diğer maden ocaklarında tekrar eden rutin katliamlar şimdi Bursa'da gündeme gelmiştir. Çalışma koşullarının çağ dışı ölçülerle ve yaşam hakkını yok edecek derecede katliker biçimde kapitalist kâra angaje edilmesinin sonucu, işçilerin ölmesinden başka bir sonuç doğurmayacaktır elbette. İşçi cinayetleri kaza ya da rastlantı olarak açıklanamaz. Tersane-deki iş cinayetleri durmuş değildir. Daha yakın zaman önce Kapalı araçta taşınan altı kadın işçinin sele kapılan araç içinde geresizce can verdiğini unutmus değiliz. Kot taşlamasında hastalığa yakanarak ve diğer iş kollarında aynı sağlıksız iş koşullarında ölüme sürüklenen işçiler ayrı örneklerdir. Sokak kazılarında toprak altında can veren işçi sayısı az değildir. Her gün değişik bir yerde ve değişik iş koşullarında işçilerin öldüğünü izleyebilmekteyiz. Ki,

bu ölümler genel olarak basına yansımamaktadır. Bütün bu ölümlerin sebebi, işçinin yaşamını önemsemeyip patronun kazancını önemseyerek insanın üstünde tutan sömürücü sınıf zihniyetidir. İnsanlığa düşman tüm politika ve gelişmelerin sorumlusu gerici ve faşist düzenler olduğu gibi, iş cinayetleri ve işçi katliamlarının sorumlusu da aynı düzendir. Bursa'daki maden işletmesinde yüzlerce metre yer altında kömür tozu yutup ecel terleri dökerek üretimde bulunan 19 "kara elmas" işçisinin hazin sonundan komprador bürokratik burjuvazinin iktidarı sorumludur. Sermayenin çıkarları uğruna işletmenin en kötü koşullarda işçi çalıştırıp üretim yapmasına göz yuman devlet iktidarı işçi katliamının gerçek suçlusu. Yapılan denetlemelerde işletmenin önemli zafiyetleri tespit edilmesine karşın, işletmeyi kapatmak ya da üretimi durdurmak bir yana, gerekli koşulların yerine getirilmesi suretiyle işletmeye süre tanıyıp aynı koşullarda işçi çalıştırmasına göz yumarak katliama davetiye kıranlar iktidar, 19 işçinin ölümünden birinci dereceden sorumludur.

19 işçiyi mezar olan kömür işletmesinin metan gazı ölçüm cihazı-sistemi olmamasına, havalandırma sistemi ve tahliye kordoları olmamasına, yardım veya tahliye ekipleri bulundurmamasına ve dinamit patlatılması işleminin uzman ekiplerce yürütülmesi şartlarına uyulmamasına karşın, en önemlisi de tüm bu olumsuz şartların tespit edilmesine rağmen patrona dokunmayıp işçiyi ölüme sürükleyen iktidar, aşıktan toplu bir katliam yapmıştır. İşçi ölümlerinin altındaki imza devlet düzenine ve sömürücü sisteme aittir. Burjuvazi son derece kirli ve çirkeftir. İşçilerin ölümleri üzerinden siyasi rant elde etme ve patronu koruma kaygısıyla yalan söyleyecek kadar düşkün ve kokuşmuştur. Grizu patlamasının ilk saatlerinde olay yerinde bulunan Bursa CHP milletvekilinin işletmenin kurallara uygun çalıştığını söylemesi bu çirkefin bariz örneğidir. AKP iktidarı yetkililerinin-bakanının işletmenin denetlenip eksikliklerinin giderilmesi için altı aylık süre tanındığını pişkince açıklaması ve gerçeği ifade etmesine rağmen işletme hakkında yaptığı açıklamalar bu kirillliği, siyasi kaygıları tastik eden örneklerdir. Günler geçmesine rağmen cesetlerin çıkarılamaması ve dolayısıyla da ölen-öldürülen işçilerin ailelerine adeta iş-kence yapılarak dramlarının derinleştirilmesi, iş-işletme şartları-

nın ne durumda olduğunu gözler önüne sermektedir. Sömürücü sınıflardan yana olan bu düzen değişmedikçe, çalışmaya uygun şartlar tam olarak oluşturulamaz, işçi ölümlerinin önüne geçilemez ve katliamların hesabı sorulamaz.

İnsanlığa düşman işçi katili ve halk düşmanı düzene dur deyip vahşi zulme son vermenin tek gerçek yolu devrime davranmak ve onu gerçekleştirmekten geçer. İşçilerin birliği ve örgütlü mücadelesi sömürücü sınıfların tüm kötülükleriyle silinip süpürülmesi için vazgeçilmezdir. Yaşamı üretmek var edenlerin kendi sırtında taşıdığı sömürücü sınıflar ve zalim iktidarlarını devirmek kaderlerini ellerine alması şarttır. Bilimum gerici ve faşist hakim sınıfları gücü kılan şey işçi ve emekçi halklarımızın kafa-kol emeği, gücü ve ürettiği maddi değerlerdir. Zulümkar sınıfların alaşağı edilmesi için emekçilerin kendi başta sınıflara sunmuş olduğu gücü geri çekmeleri yeterlidir. Üretkenler ve üretkenlerin emeği olmasa, asalak burjuvazi değil topluma hükmetmeyi, yememek için ekmek bulma kabiliyetinde bile olamaz-değildir. Tek üretici yetenek emekçilerin emeğidir. Emek üretkenliğimize el koymakla yetinmeyip bizleri en kötü şartlar altında çalıştırarak vahşi ölümlere süren ezen-sömüren sınıflara dur diyerek geleceğimizi ellerimize almanın zamanı gelmiş, geçmiştir bile. ***

Gerici sınıfların faşist diktatörlüğü, ancak 19 işçinin canını aldıktan sonra maden işletmesini altı aylığına da olsa kapatmayı akıl etti. Oysa kapatılmamış olmasından dolayı 19 emekçi kardeşimiz kömür karasına gömülerek can verdi. Denetimlerde ortaya çıkan güvensizlik çalışma şartları uyarınca bu işletme kapatılmış olsaydı bu toplu cinayet işlenmemiş olacaktı. Patronun sömürü çarkı ve kârı işçilerin yaşamının üstünde tutulması olsa idi bu elim sonuç yaşanmayacaktı. İşte sömürücü komprador bürokratik burjuva iktidarının gerçek yüzü budur.

19 işçi kardeşimizin elim ölümlerinden duyduğumuz acıyı başta aileleri olmak üzere tüm işçi sınıfı ve emekçi halklarımızla paylaşıyor, katliamın tüm sorumlularını lanetliyoruz. Öldürülen her işçi kardeşimizin hesabını, dökülen her damla kanın hesabını, devrimci iktidar uğruna yürüttüğümüz mücadelelerin zafer yürüyüşünü geliştirme pratiğiyle görme bilincinde olduğumuzu beyan ederiz.

Yeni bir ideolojik manipölasyon: Yeni sol parti

Ülkemizde, emperyalistlerin bölgesel çıkarları ekseninde, kendisine uşaklık eden sınıfları, onların siyasi partilerini, orduyu, medyanı, çeşitli sermaye gruplarını ve bu gibi diğer iktidar aygıtları ile hâkim sınıfların ideolojik hegemonyalarını tesis ettikleri kimi araçları ve odakları yeniden yapılandığı bir süreçte; halkın ve halkın haklı davasının ideolojik, politik ve örgütsel yansıması olan "sol"un da yeniden ve yeniden yapılandırılması kaçınılmazdır.

Bilhassa 1980'lerden itibaren, emperyalizmin dünya ölçeğinde içerisine girdiği yeni yönelim neticesinde gelişen neo-liberal ekonomi-politik ve bu gerici ideolojinin temsilcileri, gerileyen ulusal ve sınıfsal kurtuluş hareketlerinin yarattığı boşluğu hızla doldurmuştur.

İktidar perspektifini kaybetme; sınırları ve dahi içeriği belirlenmiş bir "muhalefet" odağı haline gelme; kitlelerden ve kitle hareketlerinden kopuş; işçi ve köylülük gibi temel emekçi kesimlere ilişkin geniş ölçekli ekonomik ve sosyal bilimsel devrimci politikalarından uzaklaşma ve yerine "kimlik" eksenli, cemaatçi, kent odaklı politikaları ikame etme; bilimsel sosyalist teori ve pratiği küçümseme ve hatta hakaret etme ve bu yolla "yeni sol"un, varlık sınırlarını belirleme; iktidar perspektifini yitirmenin bir uzantısı olarak da düzen ve sistem içi bir siyasi ve örgütsel nitelik kazanarak, işçi sınıfı mücadelesini ve ideolojisini bu zemine uyarlı hale getirme gibi sonuçlar, söz konusu ettiğimiz neo-liberalizmin "sol" ürünleri arasında gösterilebilir. Keza 1990'lardan günümüze ve bilhassa 2000'lerin bu ilk yıllarında, ülkemizde bu yöndeki gelişmelere fazlasıyla tanıklık etmekteyiz.

Emperyalistler, günümüzde, bir taraftan AKP eliyle "demokratikleşme paketleri" açıklamakta ve ezilen milyonları kendi çıkarları doğrultusunda basamak haline getirmeye çalışmakta iken; diğer taraftan ise devrimci hareketleri; kimi zaman imha ederek, kimi zaman merkezi ve büyük operasyonlarla tasfiye ederek, sistem içi, reformist, liberal bir "sol" yaratmaya çalışmaktadır. Ülkemiz hâkim sınıflarının büyük bir sadakat ve özenle hayata geçirdikleri bu hedefler, özellikle devrimci hareketleri hedef alan çeşitli araçlarla desteklenmektedir.

Ülkemiz hâkim sınıflarının siyasal planda yeniden kalıba döküldüğü "Ergenekon" operasyonu kapsamında çok ciddi roller biçilen ve bu görevi, son dönemde yaptığı "çıkışlarla" önemli bir ilgiye mazhar olarak yerine getiren Taraf gazetesi ve onunla aynı çizgide olan kesimler; "ordu karşıtı", "cesur", "sistemin pisliklerini teşhir eden" yönleriyle parlatılmaya devam ediliyor.

Sahi bu kesimleri kim neden parlatıyor? Bu kesimler gerçekten neyi hedefliyor? Örneğin; "düşünmek taraf olmaktır" diyen Taraf Gazetesi, düşündükleriyle, savunduklarıyla ve pratikleriyle kimin tarafında yer alıyor?

Bu kesimler, emperyalistlerin bölgesel yeni çıkarları düzleminde hayata geçirilen ekonomik ve siyasal düzenlemelerde, söz konusu yeniden yapılandırma sürecinin bir parçası olarak üzerlerine düşen görevi layıkıyla yerine getirmektedirler.

Bu kesimler, ne cesur, ne ordu karşıtı, ne de sistemin pisliklerini açıklıkla eleştirenlerdir!

Bu kesimler, mevcut sistemin yeniden tesisini ve ezilen milyonların sistemin yedeği haline gelmesini savunan görüşleri yaygınlaştırmaya gayret ederek, kendilerine tanınan zemini yüceltmektedirler. Bu kesimler, ülkemiz hâkim sınıflarının ve emperyalistlerin tarafındadır. Ötesinde değil...

Yine bu kesimlerin yazılarına bakıldığında, kendilerine bahşedilen köşelerinden gerçek "devrimlere" ve "devrimcilere" büyük bir düşmanlıkla saldırdıkları rahatlıkla görülecektir.

Ahmet Altan'ı, Murat Belge'yi, Etyen Mahçupyan'ı, Nabi Yağcı'yı ve diğer burjuva gazetelerinde "köşe yazarlığı" yapanları takip etmek yeterlidir.

Bu değerlendirmemizde, "Yeni Sol Parti" tartışmalarını çerçevesinde, Taraf gazetesinde "solaçık"tan sistemi kutsayan ve sola, devrimcilere, devrimlere "küfretmeye" programlanmış Melih Altınok'a da yer vereceğiz.

Bay Altınok, "muazzam birikimi ve derinliğiyle" hemen her hafta olay yaratan yazılar yazmakta ve patronlarından hak ettiği takdiri de şüphesiz kazanmaktadır.

Köşesinden bilgiçlik taslamayı ihmal etmeyen Bay Altınok, "Açın gözünüzü devrim oluyor" diyor! Ve devam ediyor: "Bugün Türkiye'de de 80 yıldır hüküm süren oligarşik yapı çatırıyor. En temel ezberler sorgulanmaya başlıyor. Ve bunun öncülüğünü de İslamcı referansı ağır basan muhafazakâr bir siyasal iktidar yapıyor. (...) Kaldı ki devrim bir olay değil, bir olgu. Bence bu noktada sola düşen, Nuh'u Nebi'den kalma sistem tanımı üzerine biraz daha düşünmek ve bugünkü somut kazanımları demokratik ve sosyalist bir gelecek tahayyülü için sahiplenmektir. Aksi halde şimdiki haliyle ve söylemleriyle solun devrimle iktidarı alacağı bir ülkede, bir solcu için tek çıkar yol karşı-devrimcilik olacaktır."

Bay Altınok, bu parlak tespitlerine ek olarak "solaçıktan çözümler" üretmeden de yapamıyor.

Bay Altınok, yeni sol parti ve iktidar perspektifi adlı yazısında: "İşe bir oradan bir buradan mantığıyla 'yüzde 0,001'den kaç fraksiyonu üst üste koysak iktidar oluruz' türünden mekanik yan yana geliş pratiklerini unutarak başlamalı bence. Ardından, gediklilerin 'devrimci cemaatlerindeki' kıytırkı makamları uğruna kutsal ilan ettikleri ne kadar ilke varsa üzerine gitmeli. (...) Bu

rüzgânı arkasına alan ve küçük de olsa parlamentoda ve sokakta etkin bir muhalefet olmayı hedefleyen bir sol partinin, TİP mucizesinin pabucunu dama atması işten bile değil. İsterseniz gelin, iktidar perspektifinin cenderesinden kurtulmuş olası bir yeni sol partinin takip etmesini umduğumuz güzergâhı tanımlamaya çalışalım" diyor ve önerilerini sıralamaya girişiyor. Yeni sol parti şöyle olmalı, böyle olmalı...

Bay Altınok, aynı yazı içerisinde iktidar perspektifinden duyduğu rahatsızlığı anlatıyor ve bu "modası geçmiş" söylemin solun "Çingen çadırı"nı andıran siyasi ittifaklara yönelmesine ve evrensel ölçekteki niteliklerinin silikleşmesine neden olduğunu ifade ediyor. Ve "yeni sol partinin" iktidar perspektifi gibi geri düşünceleri olmamalıdır diyor.

Değinmeden edemeyeceğiz; Bay Altınok bir taraftan "Çingen çadırı" diyerek Çingeneleri aşağılamakta, bir taraftan kardeşlik masalları anlatmakta, bir taraftan da sistemle bütünleşmiş yeni bir sola duyulan "korkunç ihtiyaç"tan bahsetmektedir.

Bay Altınok ve saz arkadaşları, patronlarının verdikleri "ulufe" ile bu ülke halkına olan nefretlerini kusmaya devam ediyor.

Bay Altınok, "Çingeneleri" ve "Çingen çadırlarını" küçümseyeceğine bu gerçeği yaratan gerçeklerle yüzleşmelidir. Kim bilir belki başkalarının "ezberini bozmadan" evvel kendi ezberlerine ve ceahletlerine yönelirler.

Bu vesileyle, liberallerin ve son dönemlerde burjuva basının da gündeme taşıdığı "yeni sol parti" tartışmalarına değinmekte de fayda görüyoruz.

Bay Altınok'un ve liberallerin aylar öncesinden müjdededikleri ve "yeni sol partinin" hedeflerini işaret ettikleri şeylere bugün daha sık olarak Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Genel Başkanı Ali Balkız ve Özgürlükçü Sol Hareket (ÖSH) temsilcisi Ufuk Uras'ın ifadeleri üzerinden tanık olmaktadır.

"Yeni sol partinin" 2010'nun başlarında kurulacağı ve 2011'de genel seçimlere katılacağı ifade edilmektedir. Şimdiden "yeni sol partinin" Dersim'de ve toplumsal dinamiklerin diri olduğu alanlarda halkın beklentilerini basamağa çevirmeye çalışacağını söyleyebiliriz. "Yeni sol parti" temsilcilerinin beyanlarına bakıldığında bu yönelim kendisini göstermektedir.

"Yeni sol parti" için ismi geçenlere bakmak "yeni sol partinin" yabancısı olmadığımız niteliğini açığa çıkarmaya yetmektedir.

"Yeni sol parti" ABF, 10 Aralık Hareketi, SHP, ÖSH ve bazı akademisyenlerin bir araya gelmesiyle oluşturulmaya çalışılıyor.

İşte bazı isimler: İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras, Eski Türkiye İşçi Partisi Milletvekili Tank Ziya Ekinci, Galatasaray Üniversitesi İktisat Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr.

Ahmet İnsel, Koç Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi ve Prof. Dr. Fuat Key-

man, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi ve Taraf yazarı Prof. Dr. Mithat Sancar, Bilgi Üniversitesi Ekonomi Bölümü Başkanı Prof. Dr. Erol Katırcıoğlu, Marmara Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Büşra Ersanlı, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, Haber-Sen Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Demir, Genç-Sen kurucularından Kıvanç Eliaçık, Dişhekimi Tatyos Bebek, ÖDP kurucularından Ahmet Asena, ÖDP kurucularından Atilla Aytemur 68'liilerden Umur Coşkun, SHP'den ve Alevilerden ikişer temsilci.

Bay Altınok'un da ifade ettiği gibi mevcut düzen, "iktidar perspektifini" rafa kaldırmış, mevcut siyasi iktidarlar bir derdi olmayan, sistem sınırları içerisinde solculuk oynayan, ezilen milyonların beklentilerini hâkim sınıflara peşkeş çekecek yeni bir sol partiye şiddetle ihtiyaç duymaktadır. Ve ismi geçenler bu iş için biçilmiş kaftandır.

CHP'nin ve "sosyal demokratların" fazlasıyla yıprandığı ve yeniden yapılandırma sürecinin ihtiyaçlarına cevap olmadığı böylesi bir dönemde, düzenin "sol'dan" dayanağı olacak yeni bir sol parti kuruluyor.

Yeni sol parti girişiminde adı geçen "sendikacı", "eski devrimci", "sosyalist", "Alevi temsilcisi", "bilim insanı" vb. kişiler düzenin bu ihtiyacını gidermek için kolları sıvamış bulunmaktadırlar.

Açıkça ifade etmek isteriz ki başta Aleviler olmak üzere, ezilen kesimler bu yeniden yapılandırma sürecinde hâkim sınıfların yedeği haline getirilmek istenmektedir. AKP eliyle düzenlenen "demokratik açılımları" ve "Alevi çalıştaylarını" "yeni sol partinin" kuruluş çalışmaları takip etmektedir. "Yeni sol parti" tartışmalarının böylesi bir döneme denk gelmesi manidardır.

Ali Balkız, ABF Genel Başkanı olmanın verdiği avantajla, ismi geçen diğer kişiler ise işgal ettikleri yerlerin sağladığı avantajla, geniş kesimleri "yeni sol partinin" yedeği haline getirmeye çalışmaktadırlar.

Yıllardır Alevi kurumlarının, sendikaların "merkezi yönetimlerinde" bin bir oyunla "başkanlıkları" bırakmayan bu zat-ı muhteremler, Alevi hareketini, sendikal hareketi ve diğer kesimleri yükselme tahtası olarak kullanmaya yeltenmektedir.

Ali Balkız Milliyet gazetesinde "yeni sol parti" ile ilgili yayımlanan bir röportajında Alevileri kast ederek; "Bu parlamentodan bize umut yok. Oysa bizim sorunlarımız siyasi sorunlardır, siyaset çözecektir ve Meclis'te çözülecektir" diyor ve "yeni sol parti" arayışlarının bu ihtiyaçtan dolayı başladığını, "Kürtlerin, işçilerin, emekçilerin, işsizlerin, öğrencilerin, sanatçıların" taleplerini karşılama hedefiyle hareket edeceğini söylüyor. Ve yeni partilerinde "yorulmuş, güvenini kaybetmiş, halkı küçümseyen, geleceğe dair umutlar taşımayan, içimize rekabet, bencillik, bireycilik hastalıklarını sokacaklarını hiçbirli olmayacak" diyor.

Sayın Balkız, süslü cümlelerle çok geniş bir kesimi temsil edecek Türkiye'de bir parti kuracaklarını söylerken, sorunlara çözüm getireceklerini ifade ederken, diğer partilerin hepsinden farklı olduklarını anlatmaya çalışırken bu "farklılıklarının" ne olduğu konusunda hemen hiçbir şey söylememektedir.

Aksine söyledikleri ve savunduklarıyla "yeni" ve "sol" olmanın ötesinde sistemi kutsayan "yeni bir sistem partisi" kurulacağını anlatmaktadır.

Örneğin Ali Balkız, yine aynı röportajda bir taraftan Dersim tartışmaları vesilesiyle CHP'ye yüklenirken diğer taraftan Kemalizmi, mevcut

sistemin gerçek niteliğini ve Dersim Katliamı'nı çarpıtarak sistemin "namusunu" kurtarmayı ihmal etmiyor.

Ali Balkız, "Aleviler elbette Cumhuriyet'le birlikte Osmanlı'nın zulmünden kurtulup kul statüsünden yurttaşlık statüsüne geçmiş olmanın ne anlama geldiğini biliyorlar. Ama Birinci Meclis'te sekiz Alevi milletvekili var, sonra sıfır. Aleviler tek parti döneminde de, sonrasında çok büyük sorunlar yaşadılar. Mesela bir 1924 Tekke ve Zaviyelerin Kapatılması Kanunu vardır ki Aleviler bu kanunu pek bilmek istemezler bile. Çünkü onlar Atatürk'ü çok severler, sevmekte de haklıdırlar. Buraları irdeleyenlere baktıkları zaman o gerçeği görmek istemez, anımsamak istemezler" diyor ve "Aleviler Dersim'le Atatürk'ü yan yana getirirler mi?" sorusuna ise "Hiç getirmezler. Atatürk'e laf söyletmek için o yıllarda hastalığıyla uğraştığını, ülkenin iç ve dış işleriyle çok fazla ilgilenemez olduğunu varsayalım" diyor.

Devamla "Sizce gerçek bu mudur?" sorusunu ise "Bunu tarihçilere sormak lazım" diyerek gerçekten ne kadar kıvrak ve "usta bir siyasetçi" olduğunu ispatlıyor.

Sonuç itibarıyla farklı kesimlerden onlarca kişinin "çıkarlarının" yeni bir sol partide buluşması hâkim sınıfların beklentileriyle ilgilidir.

Bu buluşma halkın beklentilerine cevap olmanın değil düzenin beklentilerine cevap olmanın adıdır. "Yeni sol parti" bu topraklarda yeni olmayan sistem içi, liberal, reformist anlayışların kutsanarak ezilen milyonların hâkim sınıfların kaldırıcı haline getirilmesinin adı olacaktır.

"Yeni sol parti'nin", liberal, reformist, düzen içi kesimlerin niteliği her alanda açık bir şekilde teşhir edilerek bu kesimlerin ezilen milyonları yükselme tahtasına çevirmesine izin verilmelidir.

Maraş katliamcısı "Alevi çalıştay"na çağrıldı

Devletin geleneksel inkar ve asimilasyon politikasının terk edilmeyeceği ve Alevilerin taleplerinin karşılanmayacağı; Alevlerin muhatap alınmadığı çalıştay pratiğiyle de görüldü. Çalıştayların "demokratlığı" Maraş katliamının tetikçilerinden birinin çalıştaya davet edilmesiyle bir kez daha ortaya kondu!

Açılım aldatmacası doğrultusunda geçtiğimiz günlerde 'Alevi Çalıştay'ının 4'üncüsü gerçekleşmişti. Alevi örgütlerinin dışında sermaye örgütleri, gerici sendikalar hatta Türk Ocakları da dâhil birçok kesim çalıştayda hazır bulunmuştu. Şimdi ise, Maraş katliamı sanıklarından eski BBP Genel Başkan Yardımcısı Ökkeş Şendiller (Kenger), 17 Aralık'ta yapılması planlanan 6. Alevi Çalıştay'ına davet edildi.

Devlet Bakanı Faruk Çelik, aralarında Kemal Kılıçdaroğlu, Arif Sağ, Kamer Genç, Bayram Meral, Akın Birdal, Prof. Dr. Cengiz Güleç ve Mehmet Moğultay'ın da bulunduğu katılımcıları bizzat telefonla arayarak davet etti. Davet edilen isimlerin arasında Maraş katliamı sanığı Şendiller'in de olması dikkat çekti. Şendiller'in çağırılması kamuoyuna yansınca Alevi örgütleri tepki göstermiş ve çalıştaya çağılan Arif Sağ, Fikri Sağlar, Ercan Karakaş gibi isimler çalıştaya gitmeyi reddetmişlerdi.

Tepkiler anlamsızmış

Alevi Çalıştay'ının moderatörü Necdet Subaşı, altıncı toplantılarına Kahramanmaraş katliamı sanığı Ökkeş Şendiller'in çağırılmasına Alevilerin neden tepki gösterdiğini anlamadığını söyledi. Subaşı, "Ökkeş bey Maraş olaylarıyla ilgili kamuoyunda bilinenin aksine kendisinin çok farklı yaklaşımı olduğunu iddia ediyor. Bu konuyla ilgili kitap yazmış. Mahkeme değil; geçmişte gerçekleşmiş olayı açmak, derinleştirmek, çözümlemek veya konuşmak istemiyoruz ama bu konularda yaygın bir ezber varsa bu ezberi deşecek her türlü açılıma da açık olduğumuzun bilinmesi gerek" sözleri ile kendisini savunmuştu.

Şendiller ise çalıştaya davet edilmesini değerlendirenken, "Bir katkım olacaksa katılacağım... Kimin suçlu olduğuna mahkemeler karar verir. Bana göre Maraş'ta bir Alevi-Sünni meselesi yoktur. Maraş olaylarıyla ilgili yanlış bir tanıtım oldu, ben oraya akladığım mahkeme kararıyla gideceğim." demişti.

TM'ye uyarlan değişiklikle salıverilmişti

1978 yılında 111 Alevinin acımasızca öldürüldüğü Maraş Katliamı'ndan sonra Adana Sıkıyönetim Mahkemesi'nde Şendiller hakkında dava açılmıştı. Davanın bir numaralı sanığı Ökkeş Kenger'di. 1991'de çıkan Terörle Mücadele Yasası'nda yapılan değişikliklerle salıverilen Ökkeş Kenger, sonraki yıllarda soyadını Şendiller olarak değiştirmişti. 1991'de Refah Partisi ve İslahatçı Demokrasî Partisi'yle ittifak yapan Milliyetçi Çalışma Partisi'nden meclise giren Şendiller, 1 yıl sonra, Muhsin Yazıcıoğlu ile birlikte BBP'yi kurdu. Şendiller, 2008 yılı başında Yazıcıoğlu'yla anlaşmazlığa düşerek partideki tüm görevlerinden istifa etmişti.

Devlet, Sivas katliamcısını bilerek yakalamamış

Sivas katliamının devlet tarafından 'aranan(!)' firarı sanığı Cafer Erçakmak'ın adresinin polislin kayıtlarında olduğu ortaya çıktı. Birçok kez dile getirilen firarı sanık Cafer Erçakmak'ın polislin kayıtları arasında yer aldığı "iddia"sı, mahkemenin Emniyet Müdürlüğü ile yaptığı müzakerelere ile iddia düzeyinden çıktı. Devam eden Sivas Davası için Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne dilekçe veren Avukat Şenel Sanhan, TÜİK'in, 19 Eylül 2007'de, bir nüfus müdürlüğüne, firarı sanık Erçakmak'ın Fransa'da ikamet ettiğini bildirdiğini, nüfus kayıt örneğinde de ikamet adresi olarak Fransa'nın gösterildiğinin nasıl tespit edildiğinin soruşturulmasını istemişti. Sanhan ayrıca, "Erçakmak'ın, 26 Mayıs 1998'e kadar SSK'dan emekli aylığı aldığını öğrendiklerini" bildirerek, bu konuların araştırılmasını istemişti. Araştırma sonuçlarınınca ortaya çarpıcı gerçekler çıktı.

Polis, adresini bildiği sanığı bulamamış!

TÜİK'in mahkemeye gönderdiği ilgili cevapta, sanık Cafer Erçakmak'ın Fransa'da ikamet ettiğine ilişkin bilgilerin Emniyet Genel Müdürlüğü'nden alındığı belirtildi.

SSK'dan maaşı nasıl aldı?

SGK'dan mahkemeye gönderilen cevapta ise, Erçakmak'a aylıklık aylığı ödemesinin, 26 Mayıs 1998'e kadar yapılmaya devam edildiği, o tarihten beri Erçakmak'a ödeme yapılmadığı iddia edildi. Erçakmak'ın maaşının çektiği Ziraat Bankası'nın cevabında da Erçakmak'ın 1998'de, yani sözde arandığı tarihlerde, Sanayi Çarşısı Sivas şubesindeki hesabına Ocak-Mayıs aylarına ait aylık tutarlarının aktarıldığının tespit edildiği bilgisi yer aldı.

Açılım yalanları ayyuka çıktı: DTP kapatıldı

Anayasa Mahkemesi, DTP'nin kapatılmasına karar verdi. Mahkeme ayrıca Türk ve Tuğluk'un milletvekilliklerini düşürerek siyasi yasak getirdi.

Türk, kapatılma kararını siyasi olarak değerlendirerek, "Türkiye parti kapatmakla bu sorunu çözemez. Türkiye, ortak akılla, diyalogla, mantıkla sorunlarını çözebilir." dedi. Mecliste kalan DTP'li 17 milletvekili isifa edecek. Anayasa Mahkemesi DTP hakkında açılan kapatma davasını "oy birliği" ile onadı. Türk ve Tuğluk'un vekilliklerini düşüren Mahkeme, ayrıca 5 yıllık siyasi yasak getirdi. Ka-

Biz 2 yıldır bu davayı görüşüyoruz. Eksikliklerimiz vardı ve bu eksikler raportörümüz aracılığıyla giderilmeye çalışıldı ve bu zamana denk gelindi." dedi.

Vekilliği düşürülen Türk konuştu

Kapatılan DTP'nin Eşbaşkanı Ahmet Türk, "Türkiye parti kapatmakla bu sorunu çözemez. Türkiye, ortak akılla, diyalogla, mantıkla sorunlarını çözebilir" dedi. Türk, parti genel merkezi önünde basın mensuplarına

tin Demirtaş'ı dava üstüne dava bekliyor.

Anayasa Mahkemesi'nin DTP'yi kapatmasıyla milletvekilliğinin düşmesine karar verilen Aysel Tuğluk'un, Beşiktaş'taki İstanbul Ağır Ceza Mahkemelerinde 7 davası görülmeye devam edilecek. Tuğluk hakkında açılan davalardan 6 tanesi sonuçlanmış ve Tuğluk milletvekili iken bile ceza almıştı. Devam eden davalarda verilen ara kararda, Tuğluk'un 1 yıl süreyle avukatlıktan yasaklanmasına da hükmedilmmişti. Bu davanın bir sonraki duruşması da 18 Şubat 2010'da görülecek.

Dokunulmazlığı varken ceza aldı

DTP Amed Milletvekili Aysel Tuğluk'a dokunulmazlık statüsüne rağmen Batman'da yaptığı konuşma nedeniyle 18 ay hapis cezası verilmişti.

Aysel Tuğluk kararlar ilgili olarak, "Kimliğimizden dolayı ve DTP'li olmamız nedeniyle ayrı bir hukuk uyguluyor. Hukuk; ayrımcılık ve bölücülük yapıyor." demişti.

Zorla götürülecekler

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi, DTP'li Emine Ayna ve Selahattin Demirtaş'ın 29 Aralık tarihindeki, Sebahat Tuncel'in ise 30 Aralık tarihindeki mahkemeye zorla getirilmesi için karar vermişti.

DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk ile Emine Ayna ve Grup Başkan Vekili Selahattin Demirtaş hakkında PKK propagandası yaptıkları iddiasıyla Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada mahkeme, Emine Ayna ile Selahattin Demirtaş'ın ifadelerinin zorla alınması kararı vermişti.

Yine Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi, DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in CMK'nın 146. ve 199. maddeleri uyarınca mahkemeye zorla getirilmeleri kararı vermişti.

patma kararını açıklayan Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşım Kılıç, DTP'nin "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün aleyhine eylemlerin odağı" haline geldiğinin tespit edildiğini ve Siyasi Partiler Kanunu'nun ilgili maddesi gereğince bu partinin kapatılmasına karar verildiğini söyledi. Türk ve Tuğluk'un milletvekilliklerinin düşürülmesine karar verildiğini söyleyen Kılıç, 37 DTP'liye siyasi yasak getirildiğini açıkladı. Partinin tüm malvarlığına el konulmasının kararlaştırıldığını ifade eden Haşım Kılıç, kararların "oy birliğiyle" alındığını da vurgulayarak bildirdi. Kendilerine süreçle ilgili eleştiriyi yönetileceğini tahmin ettiklerini belirten Kılıç, "Yapılacak eleştirileri şimdiden görebiliyorum. Verilecek kararın zamanlaması için verilen tarihin amaçlı olduğu söylendi. Bu yorumlar çok acımasız.

yaptığı açıklamada, Türkiye'nin sancılı bir süreç yaşadığını belirterek, şunları söyledi: "Elbette ki demokratik siyasetin önünü kapatmak bir umutsuzluğu derinleştirir. Bu bir gerçektir, ama biz bütün bunlara rağmen Türkiye'nin bir gün barışı yakalayacağına inanıyoruz. Bizim özlemimiz bu sancılı sürecin uzamaması, herkesin yeniden düşünmesi ve gerçekten Türkiye'de halkları kucaklaştıracak bir anlayışı egemen kılmak için çaba göstermesidir."

Ağırzarın açmaları 'suç' teşkil ediyor

Yargı ve savcılar DTP'liler için fazla hassasiyetli çalışıyor. Yasalarla yıldırmak istenen DTP yöneticilerinden Aysel Tuğluk, Ahmet Türk, Emine Ayna, Sırrı Sakık ve Selahat-

DTP'ye uluslararası destek

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK); DTP'nin kapatılmasına ilişkin "HEP, DEP, HADEP, DEHAP'tan sonra beşinci Kürt partisi de aynı tahammülsüzlükle karşı karşıya kalarak kapatıldı. Bu da göstermekte ki kapatılan sadece DTP değildir. Bu kararlar Türk devleti Kürt halkının kimlik, kültürel ve demokratik hak taleplerine bir kez daha ezme, sindirme politikasıyla cevap vermiştir." açıklamasında bulundu. ADHK yaptığı açıklamada, "Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu olarak Demokratik Toplum Partisi'nin kapatılmasını ve Ahmet Türk, Aysel Tuğluk ve 35 Kürt politikacısına verilen siyasi yasak kararını kınıyoruz. Bilinmelidir ki bir ulusun dilinin, kültürünün yasaklarla, zulümle yok sayıldığı bir ülkede Türk'ü, Kürt'ü bütün halklar tutsaktır. Bu bilinçle halklarımızı Türkiye-Kuzey Kürdistan'da kent kent, sokak sokak direnişi büyüten Kürt halkı ile dayanışmaya ve ortak mücadele içerisinde olmaya çağırıyoruz." denildi.

'Saldırılara karşı birleşelim'

EMEP, ESP, ÖDAH, EHP, DSIP, DGD, İHD SODAP, ABF, GÖÇDER, TUAD, MKM, TÖP, UİDDER, DIHA, Sosyalist Parti, Sürekli Devrim Hareketi, Partizan ve daha birçok kurum DTP'nin kapatılmasını ve devletin DTP'lilerin yaptığı eylemlere saldırmalarını protesto etti. Kurumlar adına açıklama yapan Güven Gerçek, akan kanın ve provokasyonun baş sorumlusunun AKP hükümeti olduğunu belirterek, "Hükümet aklını başına toplamalı ve girilen bu karanlık yolun kendi sonunu da getireceğini görmelidir. Türk, Kürt, Çerkez, Laz, Alevi, Sünni her milliyetten ve inançtan halklarımızı devletin ve hükümetin saldırılarına karşı, kıskırtmalarına karşı uyanık olmaya, demokrasi ve barış için birleşmeye, mücadele etmeye çağırıyoruz." dedi.

DTP'nin yerine BDP geliyor

Kapatılan DTP tabelası indirildikten sonra yerine Barış ve Demokrasi Partisi'nin (BDP) tabelası asıldı. Şırnak'ın Silopi ilçesinde Barış ve Demokrasi Partisi Silopi İlçe Başkanlığı'nın yeni tabelası asıldı. Tabella Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan eski Demokratik Toplum Partisi'nin binasına takıldı. Yeni takılan Barış ve Demokrasi Partisi'nin tabelasına partiler yoğun ilgi gösterirken parti çalışmalarına ayrıca hız verildiği bildirildi. Kurucu Genel Başkanlığını Avukat Mustafa Ayzıt'ın üstlendiği Barış ve Demokrasi Partisi'nin kuruluş dilekçesi 3 Mayıs'ta İçişleri Bakanlığı'na verilmişti.

Kürtler talepleri için sokağa çıktı Polis hedef gözeterek katletti

Öcalan'ın sağlık sorunlarını ve DTP'nin kapatılmasını ülkenin birçok yerinde protesto eden DTP'lilere polis ve sivil faşistler silah kullanarak saldırdı. Eylemlerde kitenin üzerine ateş açılması üzerine Muş'ta 2 kişi, Amed'de ise 1 kişi yaşamını yitirdi. Muş'un Bulanık ilçesinde DTP'nin kapatılmasını protesto etmek için yürüyüş düzenlemek isteyen kitleye ateş açılması sonucu 2 kişi hayatını kaybetti, 8 kişi yaralandı.

Bulanık'ta polislerin saldırısıyla başlayan çatışmalar devam ederken, askerler de ilçe merkezine girerek, kitleye saldırdı. İlçenin tümüne yayılan çatışmalar nedeniyle sokaklar savaş alanına dönerken, asker ve polislerin gerçek mermi kullandıkları bildirildi.

Polis ile hareket ediyordu

Tüm kepenklerin kapalı olduğu ilçede sadece Mardin nüfusuna kayıtlı olan Turan Bilen isimli esnaf, polislin koruması altında işyerini açtı. Kitenin yürüyüşüne polislin müdahale etmesi sonucu çıkan olay sırasında, polis de esnaf Bilen'in yanından ayrıldı. Bu sırada kitleden, kepenk kapatma eylemine uymayarak polisle kol kola işyerini açan esnaf Bilen'in işyeri ne taş atıldı. Esnaf Bilen

buna karşılık kaleşnikof marka silahla kitleye ateş açtı. Bilen'in silahlı saldırısında iki kişi yaşamını yitirdi, 8 kişi de yaralandı. Bunun üzerine polis yeniden Turan Bilen'in işyerine gelerek Bilen'i olay yerinden uzaklaştırdı. Daha sonra Bilen'in işyeri kitle tarafından ateşe verildi. Turan Bilen'in daha önce ilçede JITEM'le birlikte hareket ettiği ve kullandığı silahın da ruhsatlı olduğu öne sürüldü.

Polis hedef gözeterek katletti

Öcalan'ın hapisshane koşullarının kötüleştirildiğine ilişkin demecilerinden sonra Amed'te yaşanan çatışmalı eylemlerde polis, namıluu yine bir Dicle Üniversitesi öğrencisine doğrulttu! Kitleye hedef gözeterek ateş açan polis, Dicle Üniversitesi Matematik Öğretmenliği 3. sınıf öğrencisi Aydın Erdem'i sırtından vurarak katletti!

Polis hedef gözettil

Erdem'in öldürüldüğü olayın tanıkları, polislin hedef gözettiğini net biçimde ifade ederken, otopsi sonuçları da aynı gerçeğe işaret ediyor. Otopsiye göre, Erdem tek kurşunla ve yakın mesafeden vuruldu. Ayrıca, 9 milimetrenin üzerinde olduğu belirlenen kurşun, Erdem'in sağ kürek kemiğinin

den girip, sol omuz başından çıktı.

DTP'lilere silah çekenler serbest bırakıldı

İstanbul'da DTP'lilerin eylemine sivil faşistler silahlarla saldırdı. Bir DTP'li açılan ateş sonucu yaralandı. Beyoğlu'nda kapatılan DTP'nin İstanbul il binası önünden yürüyüşe geçen gruba sivil faşistler silah ve satırlarla saldırdı. Saldırıda iki DTP'li yaralandı. Saldırıda polislin silahlı kişiler müdahale etmediği görüldü.

Basında silahlı faşistlerin resimlerinin çıkmasının ardından polis tarafından gözaltına alınan üç kişi, "kendimizi savunduk" derken, polis saldırganları serbest bıraktı. Öte yandan aynı eylemde açılan ateş sonucu bacağından yaralanan Şevket Aslan ise kaldırıldığı hastanede polisler tarafından doktorların müdahale etmesine izin verilmeden bacağına kurşunla gözaltına alındı.

Hakkari Yüksekova'da ise protesto eylemlerinde bir gösterici, polisler tarafından linç edildi. Hakkari merkez, Yüksekova ve Şemdinli ilçeleri ile Batman'da esnaf kepenk kapatırken, Yüksekova ve Van'da barikat kuran kitleye polis ve jandarmaların arasında çatışma yaşandı.

Maden işçileri iş bıraktı

ZONGULDAK- Ereğli ilçesi Kandilli bölgesindeki Hema Kömür İşletme-si'nde çalışan maden işçileri 14 Aralık'ta iş bırakma eylemi yaptı. Gece vardiyasında çalışan işçiler; geçtiğimiz ay bir ocakta yangın çıkmasını gerekçe göstererek son maaşlarından yüzde 20 kesinti yapacağını belirten işvereni uyarmak, geçmiş aylardan ödenmeyen 2 aylık maaşlarının ve yaklaşık 1 yıldır ödenmeyen yemek paralarının tümünün ödenmesi talepleriyle ocağa girmediler. Geçtiğimiz yıllarda da maaşlarına zam yapılmaması, ödenmeyen maaşlarının ödenmesi, yemek paralarının verilmesi talepleriyle eylem yapmış olan Hema işletmesi maden işçileri her seferinde işveren temsilcilerinin kendilerine söz verdiğini, 1-2

aylık iyileşmeler sonrası tekrar maaş ödemelerinin geciktirildiğini, 1 yıldır yemek paralarının ödenmediğini, en son 12. ay maaşlarından yüzde 20 kesinti yapılacağını söylemesinin bardağı taşıran son damla olduğunu belirttiler. Bazı maden işçileri de Bursa'da yaşanan maden ocağındaki göçüğü anımsatarak; "Kelle koltukta ocağa giriyoruz. İşverenin bize söylediği işi yapıyoruz. Bugüne kadar iş kazası sonucu ölen ve sakat kalan arkadaşlarımız da oldu. Yaptığımız işin zorluğu ve riskini düşündüğümüzde bize reva görülen bu sefalet koşullarını kabul etmiyoruz. Tüm yetkilileri ellerini vicdanına koyup verdikleri kararı gözden geçirmeye, kamuoyunu hassas olmaya çağırıyoruz." dediler.

İZGAZ'da işçi kıyımı

KOCAELİ- Yakın zamanda özelleştirilen ve şu ana kadar 60 işçiyi işten çıkartan İZGAZ firması, 12 Aralık günü 7'si müteahhit elemanı olmak üzere 20 kişiyi işten attı. İşten çıkartmalara ilişkin firma yetkilileri tarafından yapılan açıklamada; İZGAZ'daki işlerin neredeyse tamamının dışarıdan hizmet alımı şeklinde gerçekleştirilmesi nedeniyle özellikle sahada çalışan elemanların işine son verildiği, son işten çıkarmalardan sonra ise norm kadronun artık belli olduğu ve işten çıkarmaların yaşanmayacağı savunuldu.

TEKEL işçisi AKP'nin kapısına dayandı

ANKARA- İşyerleri kapatıldığı için özlük haklarıyla kamu kuruluşlarına yerleştirilmelerini isteyen TEKEL işçileri, eylem için 15 Aralık günü otobüslerle Ankara'ya geldi. Ankara'ya üç koldan giriş yapan TEKEL işçileri, gişelerde türlü zorluklarla karşılaştı. Diyarbakır'dan gelen yaklaşık 2 bin işçi, polis tarafın-

Eskişehir istikametinden gelen grup ise araçlarının ana geçiş noktalarından geçirilmeyecek Gölbaşı istikametine çevrildiğini, yollarının keyfi bir şekilde uzatıldığını söylediler.

Geciktirilerek ve türlü keyfi müdahalelerle girişleri engellenmek istenen TEKEL işçileri, AKP Genel Merkezi'ne yakın olan Armada

yüşe geçtiler. İşçilerin alana girmesinden önce panzerlerle barikat kuran polis, işçileri AKP binasına yaklaştırmadı. Bunun üzerine işçiler oturma eylemi yaptılar.

Tek Gıda iş sendikası başkanının yaptığı açıklamalarda, Başbakan'ın "domuz gibiler" benzetmesine sert mesajlar verildi. Özgürlük isteyen işçiler, "Devlet krizdeyken 20 saat çalışanlar bizlerdik, Başbakan utansın. Üreten biziz ama yönetenler bunu da elimizden almak istiyorlar, TEKEL işçileri 4/C'yi kabul etmeyecek." dediler. İşçiler bu uygulamayı kabul etmeyeceklerini, çocuk çocuğunu bırakarak geldiklerini, haklarını geri alana kadar mücadele edeceklerini ifade ettiler.

Akşam saatlerinde Tek Gıda-İş Sendikası ve Türk-İş Genel Başkanı, Maliye Bakanı ve Çalışma Bakanı'yla toplantı halindeyken, Yatağan maden işçilerinden gelen dayanışma için iş durdurma eylemi açıklaması işçiler arasında coşku yarattı. "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Yaşasın işçi dayanışması" sloganlarının ardından işçiler toplantının sonuçlandığı haberi üzerine platformun önünde toplandı.

Toplantı sonucunda işçilerin geri dönmeleri, 4/C kadrosuyla çalışan 70 bin işçinin duru-

munun görüşüldüğü, eğer adım atılmazsa tekrar dönebilecekleri belirtildi. Bunun üzerine Tek Gıda-İş Sendikası Başkanı ve işçiler bunu kabul etmeyeceklerini ve haklarını alana kadar alanda kalacaklarını, geceyi yağmur ve soğuğa rağmen alanda geçireceklerini ifade ettiler. Açıklamanın ardından, Diyarbakırlı TEKEL işçisi Murat Aydeniz "Ben şimdi çocuklarımın karşısına nasıl çıkacağım." diyerek boynuna dayadığı bıçakla intihar etmek istedi. Aydeniz, işçi arkadaşlarının müdahalesiyle kurtarıldı.

Aydeniz, gazetemize yaptığı açıklamada, "Bu ülkede insanın ölüsü dirisinden daha fazla işe yarıyor, ben ölürsem çocuklarım maaşa bağlanır belki..." dedi. Kolunu kesen Aydeniz, "Ben sağ elimle bu hükümete oy verdim, ailem ve çevremdeki herkes tepki gösterdi. Şimdi ne kadar haklı olduklarını gördüm, oy veren ellerim kılısaydı." dedi.

Alanda çalışma yapan DHF'liler ve diğer devrimciler, polisin, sendikanın gözüne batmış olacak ki Tek Gıda-İş Sendikası Başkanı megafonla, kendi inisiyatifleri dışında herhangi bir eylem ve girişim olursa, işçilerin desteklememesi ve engellemesi çağrısında bulundu. Sabahın erken saatlerinden itibaren alanda olup işçileri destekleyen devrimcilere karşı sendikanın bu tedirgin ve önyargılı tutumu düşündürüyordu.

CHP ve MHP milletvekillerinin alana gelerek işçilerin yanında oldukları, dertlerini paylaştıkları yalanlarını dillendirdiyse de, işçileri kandıramadılar. MHP ve CHP'li vekillerin açıklamalarının ardından söz alan işçi temsilcileri genel olarak platformda yaptıkları konuşmalarda muhalefet milletvekillerinin samimi olmadıkları, AKP'den geri kalmadıkları, samimi olmaları durumunda çok şey yapabilecekleri vurgusunu yaptılar.

İşçiler yağmur ve soğuğa aldırmadan ateşler yakarak ve halaylar çekerek kararlı duruşlarını sergilediler. Sendika başkanlarıysa, "Biz buradayız. Belki Başbakan'ın uykusu kaçır da gelip derdimizi dinler." dediler. 16 Aralık sabahı erken saatlerde AKP binası önüne gelerek ısınmak için ateş yakan işçilere polis saldırdı. Saldırıda iki işçi yaralandı. Sendika başkanlarının alanı terk etmelerine ve polisin saldırısına karşın, gazetemiz baskıya girerken işçilerin direnişi devam ediyordu.

Direnenler anlatıyor...

Nilüfer Kaya: "Biz kadrolu işçi statüsünden köleliğe mahkûm edilmek isteniyoruz. 4/B statüsünde özlük haklarımızdan vazgeçmeden başka kurumlara sevk edilmek istiyoruz." dedi. "4/C bunca yıl verdiğimiz emeğin yok sayılması, özlük haklarımızın feshedilmesi, kısaca kölece bir yaşamı dayatmaktadır. Bunlara hayır diyoruz." dedi.

Zülküf Elçi: "Hükümetin geri adım atmasını bekliyoruz, umarım tersini yapmaz. Belki günlerce burada yağış ve soğukun altında çocuklarımızdan uzak, perişan olacağız ama burada haklarımızı kaybetmemek için dayanışma içindeyiz. Bu hükümetin uyguladığı 4/C'yi kabul etmeyip özlük haklarımızı aramak gitmek istiyoruz." dedi.

dan gişelerde durdurularak GBT sorgusundan geçirilmek istendi. Geçişleri engellenmeye çalışıldı. İşçiler, kararlı tutumları sonucu, polis barikatını aşarak yaklaşık bir buçuk kilometre yürüdükten sonra araçlarının gelip kendilerini aldığını ifade ettiler. İstanbul ve

alışveriş merkezi önünde toplandı. Sık sık "İş, eklemek yoksa barış da yok", "Hükümet istifa", "TEKEL işçisi direnişin simgesi", "Ölme var, dönmek yok", "İşçiler burada, hükümet nerede", "İşçi-memur el ele, genel greve" gibi sloganlar atarak AKP binasına doğru yürü-

Demiryolu işçileri 25 Kasım "diyeti" ne karşı direniyor

25 Kasım uyarı grevinin ardından, demokratik haklarını kullanarak greve katılan demiryolu çalışanlarına dönük soruşturma ve görevden uzaklaştırmalar başladı. Uyarı grevine devletin tehditlerine rağmen yoğun bir katılım gerçekleşince, rafa kaldırılan soruştur-

ma tehdidi uygulanmaya başlandı. Grevin kamuoyundaki etkisinin azalması ile birlikte, grev yerine 'trenlerin hareketini engellemek' gerekçesi ile 16 demiryolu çalışanının açığa alınmasına sendikalar tepki gösterdi. Adana'da 6, Adapazarı'nda 1, Ankara'da 2, Eskişehir

hir'de 1, İstanbul'da 2 ve İzmir'de 4 demiryolu çalışanının açığa alınmasının greve katılanlara gözdağı vermek amacı taşıdığı belirtiliyor.

Sendikalarından Eylem

BTS ve Türk Ulaşım-Sen üyeleri dün Haydarpaşa Garı önünde açığa almalara protesto eden bir eylem yaptı. Eylemin AKP hükümetine ve TCDD yönetimine uyarı olduğu belirtilerek, açığa alınanlar görevlerine dönmeyeceye kadar eylemlerin sürdürüleceği vurgulandı.

Adana'da TCDD Adana 6. Bölge Müdürlüğü önünde toplanan BTS ve Türk Ulaşım-Sen üyeleri oturma eylemi yaparak görevden uzaklaştırmaları protesto etti. Sakarya Arifiye Tren İstasyonu'nda greve destek veren Türk Ulaşım-Sen Sakarya Şube Başkanı Cihat Koray, TÜVASAŞ Teknik Hizmetler Daire Başkanlığı'ndaki görevinden uzaklaştırıldı. Bunun üzerine, usule aykırı uygulamaya karşı Sakarya Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunan Koray, sendika üyeleri ve destek veren kurumlara beraber basın açıklaması yaptı. Eskişehir'de de Türk Ulaşım-Sen Eskişehir Şube Başkanı Dursun Gözen'in açığa alınması üzerine

gar binası önünde Türk Eğitim-Sen, Türk Ulaşım-Sen ve BTS tarafından eylem yapıldı.

Arkadaşlarımız işlerine geri alınısın

Kamu emekçileri tarafından 25 Kasım'da yapılan 1 günlük greve katıldıkları gerekçesiyle açığa alınan 16 arkadaşlarının görevlerine iade edilmesi için İzmir Alsancak Tren Garı'nda KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Sendikası ve Kamu Sen'e bağlı Türk Ulaşım Sen tarafından 10 Aralık günü eylem yapıldı. "Grev hakkımız, söke söke alınz", "Memura uzanan eller kırılsın" sloganlarının atıldığı eylemde, emekçiler adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada tüm zorluklara rağmen görevini büyük bir fedakarlıkla yerine getiren onlarca emekçinin grevden 16 gün sonra TCDD teftiş kurulunun önerisiyle grevden alındığı aktararak, kamu emekçilerinin açığa alınan arkadaşlarının görevlerine döndürülmemesi halinde eylemlerinin dozunu arttıracakları ifade edildi.

BTS'nin grevine polis saldırdı 5 kişi gözaltında

BTS, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları Yönetimi'nin 25 Kasım'daki uyarı grevinin ardından 16 üyesini geçici olarak işten uzaklaştırmasına karşı 16 Aralık gecesi, bir gün sürecek uyarı grevine gitti. Birçok ilde gerçekleştirilen grev kapsamında İstanbul'da iş bırakan demiryolu işçilerinin 5'i polis tarafından gözaltına alındı.

Tuzla tersanelerinde 130. cinayet

İSTANBUL- Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde bulunan Gemtiş Tersanesi'nde kaynakçı olarak çalışan Ercan Sancar isimli işçi, iş cinayetine kurban gitti. 6 Aralık'ta Gemtiş Tersanesi'de Pazar mesaisine kalan Ercan Sancar, tamir gemisinin kapakları arasına sıkışarak hayatını kaybetti. Evli ve iki çocuk babası olan Ercan Sancar ile birlikte bu yıl 14, toplam da ise 130 tersane işçisi iş cinayetine kurban gitti.

Bu kazadan bir hafta önce, Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde bulunan Geleş Gemi'nin taşeron şirketinde çalışan Mahmut Altunöz isimli işçi gemide boya yaparken ambarın içine düşerek hayatını kaybetmişti.

Şekerin yağmasında son perde

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'ye ait Kastamonu, Kırşehir, Turhal, Yozgat, Çorum ve Çarşamba fabrikaları bütün halinde yapılan ihale ile satıldı.

Dokuz firmanın katıldığı, 35 tur süren ihaleyi Ak-Can Şeker Sanayi Ticaret A.Ş.'nin kazandığı ilan edildi. Satışı gerçekleşen fabrikalarda Türk-Şeker'in 2008 faaliyet raporuna göre toplam 3 bin 10 kişi çalışıyor. İhale şartnamesine göre, ihaleyi kazanan firma fabrikaların sahip olduğu kotayı 5 yıl süreyle üretmek zorunda, ancak bu kotayı bütün fabrikaları çalıştırarak doldurma zorunluluğu yok. Bu durum, bazı fabrikaların kapatılmasına, kapatılacak fabrikaların işçilerinin işsiz kalmasına ve fabrika bölgesinde üretim yapan şeker pancarı üreticilerinin de üretim yapamaz hale gelmesine yol açacak.

AK-Can'a şeker, işçiye zehir

Şeker-İş'in yayınladığı bildiride, özelleştirme ile beraber fabrikaların kapatılacağına ve pancar üreticilerinin tarımdan dışlanarak sektör çalışanlarının işsiz kalacağına vurgu yapılıyor. Şeker-İş'in bildirisine göre, 2010 yılında da devam edecek olan şeker fabrikalarının özelleştirilmesi sürecinin sonunda, 9 binden fazla işçi işsiz kalırken 350 binin üzerinde pancar üreticisi tarımdan dışlanacak.

Bu kez itfaiye işçileri sokağa çıktı

İSTANBUL- İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde eylem yapan itfaiyecilere polis, biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Yeni yılda sözleşmeleri sona erecek olan itfaiyeciler, Saraçhane'deki İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yürümek istedi. Polis, itfaiyecileri tazyikli su ve biber gazıyla saldırarak engellemek istedi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne Bağlı Bimtaş A.Ş.'deki sözleşmeleri bitecek olan itfaiyeciler 16 Aralık günü saat 11.00 sıralarında Fatih İtfaiye Grup Başkanlığı'nın önündeki Fatih Anıt Park'ta toplanmaya başladı. Toplanan yaklaşık bin itfaiye çalışanına Türk-İş'e bağlı sendikaların temsilcileri de destek verdi.

Büyükşehir Belediyesi'ne yürümek isteyen itfaiyeciler, polis engeli ile karşılaştı. Polis, yürüyüşü geçen itfaiye işçilerine tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı. Saldırıda bazı işçiler ve sendika temsilcileri yaralandı. Saldırıya karşın işçilerin gösterdikleri kararlılık sonucu polis, barikatları kaldırarak itfaiyecilerin İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB)'ne yürütmesine izin vermek zorunda kaldı. İBB önünde bir basın açıklaması yapan itfaiye işçileri, kadroya alınma taleplerini dile getirecek, aksi halde müdahalelerinin bünyüyük süreciğini açıkladılar.

Kadınlardan çıplak bedende suşiye tepki

İSTANBUL- Demokratik Kadın Hareketi (DKH), Garden 74 restoranı önünde, çıplak kadın vücudunda sunulan suşi yemeği uygulamasını protesto etti. Restoranın "Çıplak kadın bedeni üzerinde suşi yeme zevkini yakalayın" sloganına karşı DKH üyesi kadınlar, "Zevkinizin mezesi olmayacağız" dediler. Garden 74 restoranı önünde bir araya gelen kadınlar, "Bedenimiz, emeğimiz, kimliğimiz bizimdir", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son" dövizleri taşıyarak restoran sahibini, "Serhat Gür bu beden satılık değil", "Zevkinizin mezesi olmayacağız" slo-

ganları ile protesto etti. Serhat Gür'ün çıplak kadın bedeninde suşi pazarlamasını anlatan bir tiyatro oyununun sergilendiği protesto eyleminde DKH adına bir açıklama yapıldı.

Bir tarafta namus, diğer tarafta meze

Kadına yönelik artan şiddete dikkat çekilen açıklamada, "Her türlü sosyal hak ve güvenceden yoksun bırakılarak ekonomik kriz dönemlerinde kapı önüne konulan biz kadınlar, ne hikmettir ki bazı iş yerlerinin 'bulunmaz nimeti'i olup çıkıyoruz. İşte

erkek egemen zihniyet 'erkek gibi düşünmeye' devam ederek kadın bedeni üzerinde oynanan kirlî oyunlarına bir yenisini daha ekledi." denildi. Uygulamadaki kadını aşağılayan anlayışa dikkat çekilen açıklamada şu ifadelere yer verildi: "Kadın bedenini tabak olarak kullanan bu yeni burjuvazi eğlencesi, aslında burjuvazinin sahte ahlak anlayışını bir kez daha gözler önüne serdi. 'Çıplak kadın bedeni üzerinde suşi yeme zevkini yakalayın' söylemleriyle 350 dolar karşılığında satışa sunulan suşi yemeği değil, insanlığımızdır."

'Tüm kadınları yaşanan bu sömürü ağını durdurma çağıırıyoruz'

Açıklama şu ifadelerle sona erdirildi: "Bizler biliyoruz ki kadına yönelik şiddete göz yummak bu şiddetin meşrulaşmasına izin vermektedir. Tüm kadınları kadın bedeni üzerinde yaşanan bu sömürü ağını durdurmaya çağırıyoruz. Bizler 'erkek gibi erkek bir düzeni' reddediyoruz."

Yapılan açıklamanın ardından kadınlar, "Duyduk ki Serhat Gür'ün tabakları kalmamış" diyerek Garden 74'ün girişine plastik tabaklar fırlattı.

İdam edilmeyi bekleyen bir Kürt kadının çığlığı

Gerici rejimine "karşı" gelen her düşünce sahibinin sokakta kiteler önünde idam edildiği İran'da hapishanelerde şuan 12 Kürt idam edilmeyi bekliyor.

Zeyneb Celaliyan da onlardan birisi. 2008 yılı ortalarında Kirmaşan kentinde PJAK üyesi olduğu iddiasıyla tutuklanan Celaliyan, İran Gizli Servisi'nde 8 aylık işkencelerden ve sorgulardan sonra 14 Ocak 2009'da çıkarıldığı Devrim Mahkemesi'nce idam cezasına mahkum edildi.

'Sürekli işkence ve kötü muamele altındayım'

Celaliyan'a Devrim Mahkemesi'nde avukatı olmadan sadece 7 dakikalık bir duruşma sonucunda idam cezası verildi. Celaliyan'ın sağlık durumu kötü ve ailesi ile görüşürülüyor.

İdam onaylanan Celaliyan, ailesi aracılığı ile 26 Kasım'da kadın ve insan hakları örgütlerine mektup yazarak dayanışma çağrısında bulunmuştu. Mektubunda Celaliyan şunları ifade ediyordu:

"27 yaşında bir Kürt kadınıyım, siyasi tutuklu olarak İran hapishanesinde yatıyorum. Hakkımda verilen ölüm cezası, İran Yüksek Mahkemesi tarafından onaylandı. Şu anda çok kötü koşullar altında yaşıyorum. Sürekli bir işkence ve kötü muamele altındayım. Göstermelik bir yargılama yapıldı, bir avukatım dahi olmadan bir kaç dakikalık bir mahkemenin ardından idam cezasına çarptırıldım. Beni savunmak için bir avukatım bile yok. Yargılandığım mahkeme ise sadece birkaç dakika sürdü.

Mahkeme bana, 'sen Allah'ın düşmanısın, çok yakında tüm Allah düşmanları gibi idam edileceksin' dedi. Hakimlerin tümü mahkeme sürecinde idam edilmem lehinde oy kullandı. Ben, annem ve ailemden hatırlı istemek için hakimden izin istedim. Hakim ise, bana 'kapa çeneni' diyerek isteğimi reddetti. Tüm insan hakları savunucularından, kadınlardan bana yapılan haksızlığa karşı çıkmaları ve yardımcı olmalarını istiyorum."

İran'da idam olağan bir durum!

Caddenin ortasında trafik ışıklarına kurulan idam sehpalasında kiteler önünde acımasız katliamlar gerçekleştiren İran rejimi için bu katliamlar olağan bir durum. Günümüzde halen 58 ülkede idam cezasının uygulanmaya devam edilmesine karşın 139 ülke idam cezalarını yasalardan tamamen kaldırdı ya da pratikte uygulamıyor. Uluslararası Af Örgütü tarafından yayınlanan rapora göre, İran'da 2008 yılında 346 kişi idam edildi. Ocak 2009'dan bu yana en az 266 kişi İran gerici rejimi tarafından idam edildi. İnsan hakları örgütleri tarafından bu sayının daha yüksek olduğu tahmin ediliyor.

Avrupa "muhalif" ama...

Avrupa Birliği, 2007 yılında aldığı bir kararla 10 Ekim'i "Avrupa İdam Cezalarına Karşı Çıkma Günü" ilan etmişti. Fakat Avrupa ülkeleri, gerici İran rejimi tarafından uygulanan idamlara sessiz kalıyor. Bu da kararın ne kadar samimi olduğunu sorguluyor. Geçen yıl 13 Kürt İran rejimi tarafından idam edilmişti. En son İhsan Fetahiyani isimli Kürt tutuklu, 11 Kasım 2009'da Sine Hapishanesi'nde idam edildi. Haziran 2009'da, gerici İran rejimi tarafından idam edilen 5 Kürt öğrenciden biri henüz 16 yaşındaydı.

ADHK harekete geçmeye çağırđı

ADHK tarafından yapılan açıklamada İran gerici molla devletinin, yaşam hakkının dokunulmazlığı ilkesini dün olduğu gibi bugün de ihlal ettiği ifade edilerek, "Malesef totaliter, gerici İran devletinde evrensel insan hakları haliyat bulamadığı gibi kadınlar için durum daha da yakıcıdır. Pek çok kadın demokrasi ve insan hakları mücadelesi yürüttüğü için işkence görmekte ve ağır baskılara maruz kalmaktadır." denildi.

ADKH'nın açıklamasında şu ifadelerle yer verildi: "Bizler kadın hakları ve özgürlüğünün mücadelesini yürütenler

olarak, İran'daki gerici şeriat rejimini ve işlediği insanlık suçlarını, kadının bedensel bütünlüğüne, cinsel kimliğine yönelik getirdiği yasaklardan ve bu yasaklara uymayanlara uyguladığı vahşi RECM cezalarından, kırbaç cezalarından ve daha bin bir türlü işkencelerinden yakından tanımıaktayız. İran'daki gerici molla rejiminin kadınlara ve tüm tutsaklara uyguladığı vahşi işkenceleri, idam cezaları ve Recm cezalarıyla işlediği bu insanlık suçlarını protesto ediyor ve İran hapishanelerinde yaşanan vahşetin dünya kamuoyunda teşhir edilmesi için tüm kadın örgütlerini, demokratik kitle örgütlerini ve bireyleri henüz vakit geç olmadan Kürt kadın hareketi ve insan hakları aktivisti Zeynep Celaliyan'ın Kirmanşah'tan kopan çığlığına yanıt olmak için harekete geçmeye çağırıyoruz."

Cenevre Halkevi'nden çağrı

Celaliyan'ın idam kararının iptal edilmesi için tüm duyarlı kesimlere bir çağrı yapan Cenevre Halkevi şu ifadelerde bulundu: "Cenevre Halkevi, Zeinad Zeyneb Celaliyan'ın idamının durdurulması için başta insan hakları savunucularını, kadın örgütlerini, Avrupalı parlamenterleri, kamuoyunu, basını duyarlı olmaya; idam cezasını uygulayan başta Çin, İran, Suudi Arabistan, Pakistan, ABD ve diğer ülkelerde idam cezalarının derhal kaldırılması için harekete geçmeye çağırıyoruz. İdam barbarlık ve insanlık suçudur, bu suçu işleyenlere izin veremeyelim."

CMP: İdamları protesto ediyoruz

Cezaevleri Merkezi Platformu (CMP) da yaptığı yazılı açıklamada idamlara son verilmesini istedi. CMP "İran devleti, güttüğü ölüm ve darağacı politikasıyla halkları teslim almaya ve kölece yönetmeye çalışıyor. Biz Türkiye'deki devrimci siyasi tutsaklar, İran rejiminin idamlarını protesto ediyoruz. Zeynep Celaliyan ve diğer demokrat siyasi mahpusların idamlarının durdurulmasını, iğrenç idam politikasına son verilmesini istiyoruz" dedi.

Medineler öldürölmesin

ADIYAMAN- Töre cinayetine kurban giden Medine M. için bir araya gelen Kahta Demokrasi Platformu üyeleri, töre zihniyetini ve bu zihniyeti kutsayan sistemi protesto etti. Adıyaman'ın Kahta ilçesinde, kaybolduğu ileri sürülen Medine M. isimli 16 yaşındaki genç kadın, evinin bahçesindeki küme-se gömülmüş ve üzeri betonla kaplanmış olarak bulunmuş, olay sonrasında yapılan araştırmalar, olayın bir töre cinayeti olduğunu ortaya koymuştu.

Genç kadının ölümünden önce erkeklerle dolıştığı iddiasıyla ailesinden sık sık dayak yediğı, hatta iki ay önce, kendisine dayak attığı iddiasıyla dedesini şikayet ettiğı ortaya çıkmıştı. Bu bilgiler, olayın bir töre cinayeti olduğı iddialarını güçlendirdi. Ayrıca bir kişi cinayetten sonra polisi arayarak, Medine M.'nin "aile medisi"nin aldığı karar sonucu katledildiğini ve küme-se gömölerek betonla kaplandığı ihbarnı yapmıştı. Yapılan soruşturmalar sonucunda Medine gömüldüğü yerden çıkarılarak ilk olarak Kahta Devlet Hastanesi morguna, ardından da kesin ölüm sebebinin belirlenmesi için Malatya Turgut Özal Tıp Fakültesi'ne gönderilmişti.

Kadın yaşaamın garantisidir

Olay sonrasında, Kahta Devlet Hastanesi önünde bir araya gelen demokratik kitle örgütü temsilcileri, töre cinayetini ve töre düzenini koruyan sistemi knadı. Kahta Demokrasi Platformu'nun organize ettiğı eyleme, Kahta Meslek Yüksek Okulu öğrencileri ve Demokratik Gençlik Hareketi de katılarak destek verdi. Açıklama sırasında, "Kadın yaşamın garantisidir", "Her türlü şiddete hayır", "Medine'ler öldürölmesin" yazılı dövizler taşındı.

Devlet Hastanesi önünde, Platform sözcüsü Şermin Erbaş tarafından yapılan açıklamada, şiddetten en fazla zarar görenin kadınlar olduğı söylenerek, şu ifadelere yer verildi: "Komşunun kıızıyla gezmeye gitti diye, izinsiz çalışı diye, erkeklerle konuş-tu diye, üzerine kuma istemedi diye, töre diye, namus diye kafası duvarlara vurularak, ırğıtağı kesilerek, boğazlanarak, pompalı tüfekte kurşun sıkılarak öldürölen kadınlar... Katledilmelelerine intihar süsü verilen, intiharlara zorlanan ya da intihardan başka yol bırakılmayan kadınlar..."

Himsenin yaşama hakkını yok etmeye haklı yoktur!

Medine'ye uygulanan vahşetin sorumlularının derhal cezalandırılmasını isteyen Erbaş, açıklamayı şöyle sürdürdü: "Feodal zihniyetin, toplumun, devletin, kapitalist sistemin ve diğer tüm erklerin el ele vererek bunlar üzerinden politika yapmaya, rant elde etmeye, hele de temel hak ve özgürlüklerin en tepesinde kocaman ve altın harflerle yazılı olan yaşama hakkını yok etmeye hakkı yoktur."

Töre cinayeti her geçen yıl artıyor

Kadınların "töre" denilerek katledildiğı ülkemizde cinayet rakamları her geçen yıl artıyor. Kadına yönelik şiddette son yedi yılda 4 bin 63 kadın öldüröldü. Töre ve namus cinayeti yedi yılda yüzde 1400 arttı.

Adalet Bakanlığı tarafından açıklanan son verilere göre, töre ve namus gerekçesiyle 2002 yılında 66 kadın cinayeti işlendi. Sadece 2009 yılının ilk yedi ayında işlenen kadın cinayeti sayısıysa 953 oldu. Son yedi yılda istatistiklere giren kadın cinayeti oranı yüzde 1400 arttı. Tablo bu iken, kadınların vahşice katledildiğı töre cinayetlerinin engellenmesine ilişkin devletin ise hiçbir politikası yok.

ÖNCÜ KADIN

Rojda DEMİR

Önceki sayıda yazımızı bitirirken "Gerçekçi yolu takip etmeyen her yol isterse en ileri özgürlüğü ifade etsin, gerçeğe uygun olmamakla hatalı ve sapkın yoldur." demiştik. Dolayısıyla, tamamen haklı olan "kadının tam özgürlüğü" meselesi de gerçeğe uygun olup-olmama sorununa zorunlu olarak takılmaktadır. Bu birçok bakımdan böyledir. Bunun için sınıflı toplum yapısı fiili bir engeldir örneğın. Sınıfsal devrim gerçekleştirilmeden kadının tam özgürlüğünü mümkün görüp, uygulamaya kalkmak niyet olarak iyi de olsa gerçekten sapan bir görüştür, pratikte bir değer taşımaz. Öte yandan, kadının bilinçlenme düzeyi bu tam özgürlüğün yaşanması için gerekli bir koşuldur. Toplumsal koşullar uygun değilken, bu toplumsal koşullar içinde kadın gerçeğı de buna hazır değilken ve diğer birçok faktör açısından olanaklı şartlar yokken, tamamen zeminsiz bir biçimde tam özgürlüğü yaşama geçirmek olası değildir-doğru da olamaz. Ne var ki, komünist ve devrimcilerin ve kadının, sürekli olarak özgürlüklerin genişletilmesi, ilerletilmesi ve büyük özgürlüğün kazanılması için iradi olarak mücadele etmeleri kaçınılmazdır. Gerici olan tüm gerçeğın ters yüz edilmesi, engellerin kaldırılması yö-

nündeki çaba hiçbir gerekçeyle ertelenemez.

Açık-tır ki, sorun sınıf mücadelesi dışında-sınıflar üstü bir sorun olarak tarif edilemez. Bunu böyle koymak, kadın sorunu ve özgürlükleri meselesini devrime erteleyip bekleme anlamı taşımaz. Tam tersine sınıf mücadelesi, her aşamasında her türden gericiliğe karşı özgürlüklerin geliştirilmesini anlatır. Kadının özgürlükleri sorunu da bu zeminde ele alınıp, ilerici-devrimci yaklaşımla geliştirilmek durumundadır. Bunların geliştirilmesiyle, sorunun köklü çözümünün sınıf devrimiyle mümkün görülmesi arasında tezatlık yoktur, tersine uyum vardır. Geliştirilen her özgürlük, ileri doğru gelişme ve gerici baskıların, dolayısıyla da gerici sistemin geriletilmesi anlamına gelir.

Bu bakımdan, kadının özgürlükleriyle her an ilgili olup, bunları geliştirme sorunu, güncel bir konu olarak daima önümüzdedir. Bu hiçbir gerekçeyle gizlenemez. O halde, sınıf mücadelesinin gereğı ve bir parçası olarak kadın hareketi etkinliklerinin yoğunlaştırılması, desteklenmesi ve geliştirilmesi gerekmektedir. Bunlara kayıtsızlık ise, devrimci bilinç yoksunluğundan başka bir şey değildir. Devrimci bilinç, bü-

tün özgürlükler gibi kadın özgürlükleri meselesini de sürekli geliştiren ve sorunun özelliğini anlatarak yaklaşmayı öngören bir bilinç olmak zorundadır.

Kadının özgürlüğü sorununda haklı olarak ekonomik özgürlük temeline dikkat çeken görüş doğrudur, fakat sadece bir temel olduğu anlamıyla tamamen doğrudur. Her şeyden bağımsız olarak, kadının özgürlüğünü kendi başına sağlamaya yeterli bir sebep değildir. Siyasal yapının uygun olması başta olmak üzere; kadının siyasal-kültürel bağımsızlığına kavuşması bu özgürlük için vazgeçilmezdir. Bu, kadının özgürlüğü sorununu devrim ile zorunlu bağa çekerken, aynı zamanda kadının tarihsel olarak oluşmuş geleneksel düşünüş tarzından kopuşu biçiminde özgüvenine dayalı olarak bağımsız güçlü bir kişilik edinmesinin zorunluluğunu açıklar. Ekonomik bağımsızlığa sahip olduğu halde, erkek egemen kültürün düşünüş tarzından tam sıyrılmamış, erkeğı başında otortite gören zımmi anlayıştan, erkeğe muhtaçlığı ve ona ihtiyacı olduğu hissinden kopamayan ve o geleneksel bakış açısının dışına çıkamayan kadın, tam özgürlüğüne kavuşamaz. Erkeğı üstünde yıldız gören, ona dayanma duygusundan kur-

tulamayan kadın, isterse ekonomik özgürlüğünü kazanmış olsun, özgür sayılamaz-olamaz da. Demek ki, ekonomik özgürlük temeliyle birlikte, siyasal-kültürel-hissi bakımlardan da özgüven edinmiş, bağımsız kişilik olarak gelişmiş olması gerekmektedir. Toplumsal sistem devrim yoluyla değiştirilip devrimci sistem kurulmadan yine ekonomik bağımsızlığını kazanmış kadın tam ve gerçek anlamda özgürleşemez. Kadın, özgürlükleri doğrultusunda daha çok etkinlikte bulunmalı, daha çok yaşam aktivitesinde bulunmalı, erkek zincirlerinden daha çok "kurtulmalı" ama sınıf mücadelesi içinde erkeklerle daha çok "birleşmelidir", sınıf mücadelesine daha fazla-daha etkin katılmalı ve özgürlüğünü istemenin gereklikliklerini daha fazla yerine getirerek, acılarına bedel ödeyerek son vermelidir. Haklı hiçbir isyandan sakınmamalıdır. Her türlü eşitsizliğe, gerici egemenliğe, baskıya ve sömürüye "ayrım-sız" olarak karşı koymalı, bunda hiçbir çekince ve yersiz kaygıya kapılmadan, tereddütsüz, özgür ruhla mücadele etmelidir.

Kadın sorunu-erkek sorunu (2)

Baş Tarafı 1. sayfadaki...

Kısacası, sorunları ortadan kaldırmaya yönelik olarak hareket eden her yelteniş veya mücadele, yerel coğrafya ile dünya ölçeğindeki genel ve özel sorunların iç içeliğini kavrayıp hem birleşik hem bağımsız bağ içinde ele alarak, kaçınılmaz bir biçimde bu sebeplerin tasfiyesini ana hedefine koymak durumundadır.

Ne için mücadele sorusu kadar, nasıl bir mücadele sorusu da önemlidir. Kaldı ki ne için mücadele sualini yanıtlıyacak olan nasıl bir mücadele sualidir esasta. Barışçıl yasal mücadele esasları ve reformcu iyileştirme prensipleriyle kurgulanan politik mücadele düzlemiyle, illegal devrimci esas ve mücadele prensipleri üzerinde inşa edilen politik mücadele; politik mücadelenin konusu gereği demokratik saha içinde aynı yelpazede bulunsalar da hedeflerde olduğu gibi taktiklerde de özünde farklılaşırlar. Düzen içi reformcu iyileştirmeler yoluyla, düzen sınırlarını aşan devrimci yol temelden kopuş gösterir, bir ve aynı şeyler değildirler. Amaç ve hedeflerde birlik olduğu kadar ilkeler ve temel taktiklerde de birliğin olması hayati önemdedir. Somut ilke ve taktiklerde birleşmek neden zaruridir? Çünkü, bunlar somut şartlardaki stratejiyi işaret ederler. Dolayısıyla mesele gelip devrimin yolu, mücadele ve örgütlenme biçimlerine takılır. Bu bağlamda, politik mücadelenin belirli ilkelere bağlı ele alınması veya bu mücadelenin hangi ilke ve taktiklere uygun yürütüldüğü belirleyicidir. Bu şu anlama gelir; görelî veya belirli somut şartlara göre biçimlenen politik mücadeleye, devrimci ideoloji ve ana ilkelerin yön vermesi şarttır. Politik mücadelenin yörüngesine ve bu mücadelenin taktiklerine iktidar mücadelesi feyiz vermek durumundadır. Bundan koparak devrimci çizgide ilerleyen bir politik mücadele tahkim edilemez. İktidar perspektifini koruyamayan ve bu esasa göre biçimlenmeyen, dolayısıyla da iktidar mücadelesine hizmet yerine, onu baltalayan veya hizmeti kesinlikle tartışmalı olan politik mücadelenin bu şartta benimsenmesi düşünülemez, bu mücadelenin niteliği devrimci olarak savunulamaz.

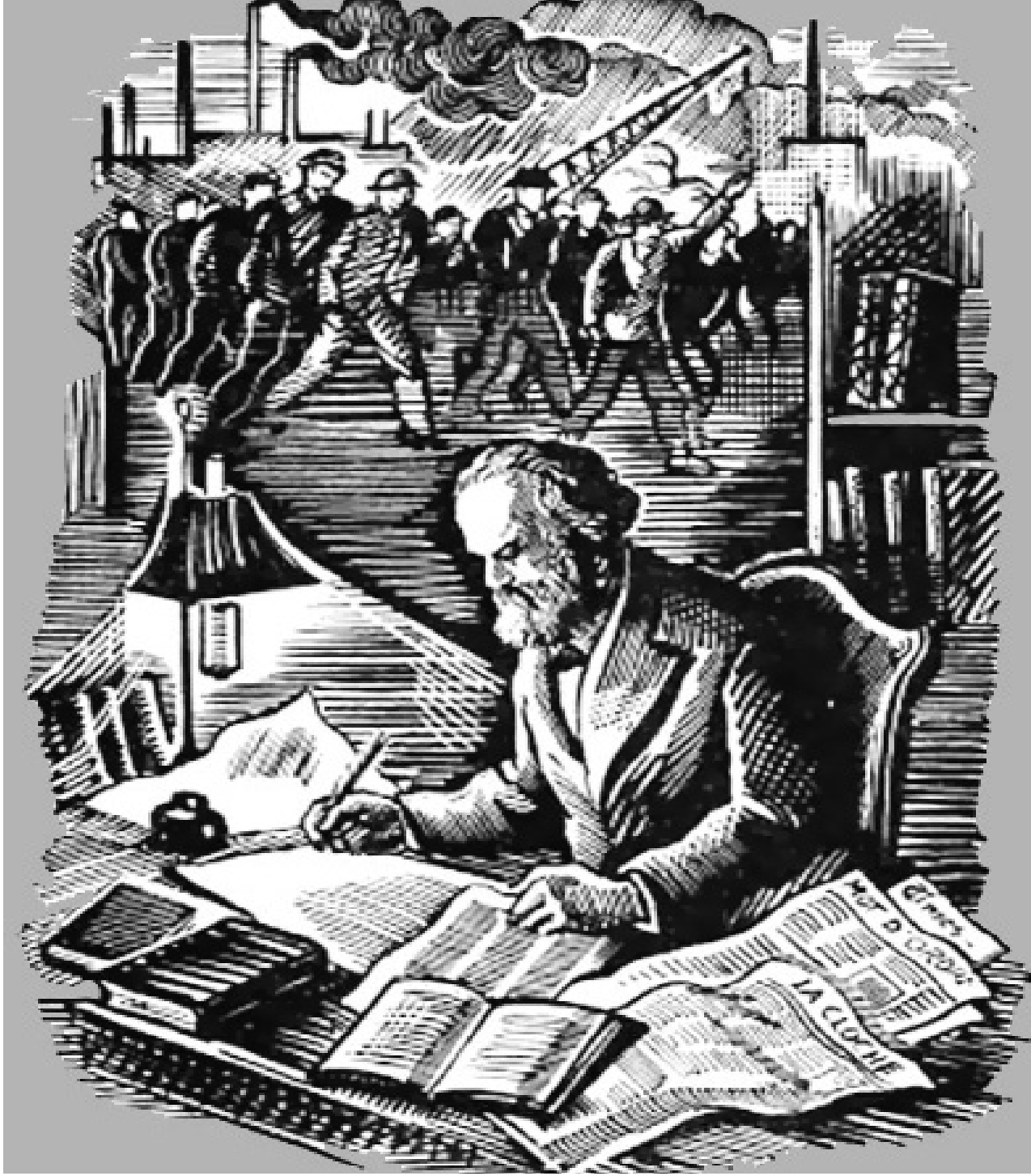
Politik mücadele, genel strateji ve ilkeleri yadsımadan gündemdeki bütün güncel meseleler üzerinde tüm zengin biçimleriyle ve kullanılabilen uygun taktiklerle yükseltilmelidir ama ilkelere tabi kalıp onları aşındırma ve onlardan uzaklaşma keyfiyetine sahip olmamalıdır. İlkeleri zedeleyerek içmiş eden politik mücadele çizgisi ile ilkelere bağlı direktiflerle yürütülen politik mücadele ikilemi arasındaki münakaşa noktası; işte önemseydiğimiz ve ayrıştığımız yer burasıdır. Oportünist mücadele metodu ilkelere dayanmaz, anlık-günlük kısa vadeli çıkarlar ekseninde pragmatist olarak şekillenir. Devrimci politika ise, anlık çıkarlarla uzun vadeli genel çıkarları birleştirerek hareket eder. Reel politik mücadelenin hakim sınıflarca makul görülerek çerçevesi belirlenmiş gündemler üzerindeki didişme minderî ile akrobatik cambazlıkla temasa edilerek sunulan yanıltıcı meşgale özelliği ve bunun peşinde koşan oportünist politikanın sınırlı ufkuyla yetinilemez. Devrimci rekabet, hiçbir olanağı ötelemeden devrimci alternatiflerle yürütülebilir, ne burjuvaziye ve ne de onun reva gör-düklerine itibar edilerek politik mücadele hattı çizilemez.

Şunu söylemek gerekir: Politik mücadele adına gerici hakim sınıfların sinsi hile ve kirli oyunları devrimci halk kitleleri ve ezilen mazlum ulus nezdinde meşrulaştırıldı. Egemen sınıfların devrimci halk kitleleri ve özdele de Kürt ulusu üzerinde yaratmak istediği yanılsama politik mücadele pozuyla hareket eden oportünist siyasatlerce objektif olarak güçlendirildi. Bu siyasat tarzı ve ulusal hareketin reformist eğiliminin vebalı, geniş halk kitlelerinin düzene yakınlaşması, ezilen çilekeş Kürt ulusunun devrimci dinamiğinin tasfiye edilmesini kolaylaştırarak hazırlamanın aracı yapılr oldu. Gerici iktidar ve hakim sınıflara güven duyulması, onlardan beklentilere girilerek umut bağlanması teşvik edildi. Demokrasi arayışın kapısı olarak, iktidarı elinde tutan hakim sınıf kılığı ve gerici düzenleri tarif edildi. Kürt ulusal sorununda çalınması gereken kapı olarak, AKP gösterilmiş oldu. Hatalı camianın içinde ulusal hareket kesimini bir bakımdan da olsa anlamak mümkün. Kaderini eline almaktan uzak yerde, kusurlu bulunsa da onu daha "iyi" şartlara çekme gayreti veya terdinde bulunması, en ağır tahakküm şartlarına oranlı ve belli şartlarda olmak üzere ehven bir durumdur. Hiç değişse ulusal varlığını meşrulaştırarak egemen ulus hakim sınıflarına kabul ettirmesi bir kazanımdır. Özü burjuva olan ulusal hareketin, ulusal ayrıcalıklara yatkın yanıylarla uzlaşmacı reformist eğilim çizgisini benimseyip pratikleştirmesi ise beklenemez bir gelişme değildir. Ulusal hareketin burjuva zemindeki iç tutarlılığının sonucu olarak (tasvip etmesek de) anlaşılır bulduğumuz, işte bu mantalitesidir.

Tarihi haksızlıklar ve yüzüyla varan uzun zaman dilimi-koca bir tarih boyunca iradesi hiçlenmiş, onmaz acılara maruz bırakılmış, tüm değerleri hoyratça ayaklar altına alınmış, adeta kişisizleştirilip kimlik-sizleştirilmiş, akla-mantığa-insanlığa sığmaz en ağır hakaretlere uğratılmış(dışkı yedirilip, ölüsüne tecavüz edilmiş...), kendine ihanete sürülmüş, kaderi en ağır şartlarda çiğnenmiş, hak ve özgürlüklerinin esamesinden hibaher tutulmuş, milli zulüm kırbaçı altında kanı kuruması, imha ve inkara tabi tutularak hakir görülüp horlanmış bir ulusun, bu yokluk statüsünü bir nebzecek de olsa iletmesi ve hakim sınıflara kabul ettirme kazanımıyla özelemlerine ulaşmak üzere ve ulusal bilincine hizmet etme gereğiyle ulaşmayı benimsemesi ve benzeri, her ne kadar geri olup devrimci açıdan onanamaz olsa da bir parça anlaşılabilir. Anlaşılır çünkü; kör karanlık ve azgın yarılar içinde yaşamasından ise, daha iyi şartlarda yaşaması yegdirdi. Hak ve özgürlüklerini genişletip iletmesinde olumlu ve desteklenerek kabul edilir durumdur. Ama bu, devrimci pozisyonndan çekilmesi, kaderini tayin etme hakkından taviz vermesi ve elbette ki burjuva ulusal ayrıcalıklar yani ile uzlaşmacı eğilimini desteklemek anlamına asla gelmez. Tabi ulus açısından, gerçek özgürlük doğrultusunda-bunun için kazanılması her mevzi, isterse hakim sınıflarla uzlaşma lekesini taşışın, herhen tercih edilebilir-edilmedir. Ulusal hareketin göstereceği zaafiyetleri anlamamızın zemini bundan daha ileri bir şey olamaz.

Burjuva milliyetçi ideolojik-teorik temele sahip bir hareketten, tutarlı devrimci çizgisi sonsuza kadar sürdürmesini ya da devrimci pozisyonunu ilelebet korumasını elbette bekleyemeyiz. Güçlü devrimci iktidar otoriteleri ve sosyalist devlet-lerle ilişkiler içinde ve bunların destek ya da tesiriyle ulusal hareketlerin devrimci pozisyonunda tutulmaları mümkün-muhtemel olsa da bu şartlar dışında ulusal hareketin varacağı nihayet emperyalizme yedeklenmek ve burjuva gerici diktatörlüklere ulaşmaktan başka bir sonuç değildir. Bu, onun önderliğinin niteliği, ideolojik dokusunun niteliği ve önüne koymuş olduğu pazanına sahip olma hedefinin tabi neticesiyle ilintilidir.

Proleter enternasyonalist teorinin öğüdüne uygun olarak ezilen ulus milliyetçiliğini, ezen egemen ulus milliyetçiliğinden ayırarak, ikisi arasındaki mesafede ezilen ulus milliyetçiliğine belli düzeyde hoşgörülü olma anlamında yakın durmayı tercih eden komünistler, ulusal hareketin genel ideolojik-politik niteliği ve özü hakkında asla iltimaslı davranamaz. Ama ona gereğinden fazla anlam yüklemeyiz, gerçekçi hayali beklentilere giremezler. Bunun gibi, onun tüm eğilimlerini ve zayıflıklarını anlar, mücadele çizgisinin karşısında tutumlarını, onun ulusal demokratik talepleri ve haklı mücadelesini sahiplenip destekleme, ulusal ayrıcalıklar yanında somutlaşan gerici yanlarına karşı ise mücadele etme biçiminde belirlerler. Onun ulusal demokratik talepleri

DEVİRİM Mİ REFORM MU?

uğruna yürüttüğü mücadelesini küçümseyip görmezden gelerek reddetmez. Bilakis bu mücadelede kendisini görevde yetkin ve sorumlu tayin eder. Bu teorik doğruya karşın, ulusal sorun noktasındaki görüşlerin maalesef sosyal pratik içinde yanıtlanmadığı ve ulusal hareketin zımnen ulusal burjuva önderliğe havale edilerek irademiz dışındaki bağımsız olarak gelişmesinin yollarının sonuna kadar açıldığını söylemek mümkün.

Devrimci ve komünist hareketin ulusal sorunda sergilediği nötr pratiğin (yer yer ise ezen ulus milliyetçisi yaklaşımın) koşulladığı mahcubiyeti, ulusal burjuva önderliğe hasredilmiş bu hareketin hataları karşısında haklı olarak kendisini sorgulamaya itmiş ve gündeme gelen zaafiyetlere ideolojik-teorik eleştiri dışında temkinli ölçülülikle yaklaşmasını da objektif olarak şartlamıştır. Kimi devrimci yapılar ise daha da ileriye giderek, ulusal hareketi halk hareketi sıfatıyla ödülendirip kuyruğuna takılma hatasına sürüklenmekten ve uzlaşmacı eğilimi de dahil koşulsuz destekleme tarzında pragmatist oportünizme düşmekten kurtulamamıştır. İşte devrimci hareketin kabul edilip olmayan ezilen ulus milliyetçiliğiyle harmanlanmış bu hali sahiplerinin sırtında ağır bir kambur olarak durmaktadır.

Somut pratiği kısaca özetlersek: Devrimci olup sosyalist geçinen bu çevrelerin durumu proleter devrimci politika açısından anlaşılır olamaz. Elbette ki bu halleri, küçük-burjuva devrimciliği ile tabir edilen küçük-burjuva ideolojik gerçekliklerinin ürünüdür. Güncel pratikte hakim sınıfların geliştirmiş oldukları tasfiyeci süreç karşısında almış oldukları politik tutum, bu küçük-burjuva deri üzerinde nitelendi. Süreç tüm kapsamıyla kavranamadığı gibi, süreci karşısında doğru olarak dizayn etmesinde angaje biçimde TC devletinin "yeniden yapılan(dırıl)ması" bağlamında atılan adımlar kesinlikle doğru okunamadı. "Demokratikleşme", "çözüm" demagojilerine neredeyse tam kanaat getirildi. Burjuva safsatalar bir bakıma meşrulaştırıldı, halk kitleleri ve Kürt ulusunun yanlışgıya sürüklenilerek düzenden beklentiler içine girmesine, güdülen hatalı politikalarla objektif olarak hizmet edildi. Hakim sınıfların, "tarihi fırsat" sözü sıkıca sahiplenildi, burjuvazinin ulusal sorunu çözüp, gerçek banş ve kardeşlik koşullarının egemen kılınacağı sanıldı adeta. Savaş karşıtlığı adı altında burjuva hümanizmi liberalizmiyle haklı devrimci savaş karşıtlığı geliştirilip ve devrimci eylemin yerilmesi üstlenildi bir bakıma. Askerler "şehit", şehit gerillalara ise, "gerilla cenazeleri" denilerek kıvrak oportünist politika aymazca yürütüldü. TC devletinin bölgede silahlı saldırıdan veya yeni askeri militarist bir nitelikte organize edilerek, ABD emperyalizminin jandarması-ileri karakolu olarak özellikle Rusya'nın gelişmesi, İran ve diğer tehditlere karşı özel olarak hazırlandığı kavranmadı. Dolayısıyla, "demokratikleşme" ve "çözüm" hileleriyle örtülme istenen emperyalist belalı sürecin degirmine su taşındı, tasfiyeciliğin ekmeğine yağ sürüldü. "Tarihi fırsatın kaçınılması" öğütleri, devrimci savaşın bitirilmesi gayretleri, bir taraftan hakim sınıflar kitlelere adres göstererek buraya medet bağlanıyordu, diğer taraftan ulusal hareketin aynı sofraya ortak edilmesine gayret edilerek, Kürt ulusunun kaderi celladının eline veriliyordu.

Bu yanlışlığın temel kaynaklarından birisi hiç şüphesiz ki, hakim sınıf-

ların gerici-faşist karakterinin "unutulması" ve onlara belli bir anlamda da olsa haksızca ilerilik atfedilmesinde yatıyor. Devletin özü ve niteliği hakkındaki şüpheler, demokrasi uygulayabileceği yönündeki eğilime dönüşüyor. Burjuva demokratik yasalılığa hayranlık besleniyor, faşist devletten demokrasi ve çözüm bekleniyor. Yani oportünist siyasetin kırık olan belı bu kez devletin niteliği ya da özü hakkında yalpalıyor. Devlete dokunmayan politik mücadelenin devrimci kymeti kendinden menkuldür ve söze gerek bırakmayacak kadar çürüktür. Yazık ki, hala aynı kulvarda yürünmekte, özellikle yasalılığın batağındaki reformist hareketler gerici devleti kutsamaya devam etmektedirler. Küçük-burjuva devrimciliği ile reformizmin yanlışlığının derinliğinde yatan ortak ana öge, öz itibarıyla gidip devletin niteliği ve özü hakkındaki tespitte ve sınıflar tahliiline dayanmaktadır.

Devrimci koşullar bağrında taşıyan ülkemiz şartları, emperyalist finans krizin kendi payına düşen faturalarını ödeme gerçekliğine bağlı olarak devrimci hareketin belli bir dönem kabarmaya eğilimine sahne olması muhtemeldir. Emperyalist krizin tesiri ağır bir yansımayla halklarımızın yaşamını olumsuz yönde etkilemektedir. Açlık sınırında yaşayan halklarımızın, krizin faturasını öderken, hoşnutsuzluğunun büyümesi kaçınılmazdır. Ne var ki, hakim sınıflar eliyle geliştirilen kapsamlı emperyalist süreç, daha başındayken yarattığı yanılsamalarla bakılarak da çikanlabileceği gibi, devrimci hareketi vurup gerilemesine ve nicelik ve nitelik kaybetmesine yol açacaktır. Eğer söz konusu süreç tamamlanır ise, bu devrimci hareketin düşüş göstermesini gündeme getirecektir. Önümüzdeki belli bir dönemi alan bu süreç tamamlanmadan, devrimci hareketin gelişmesi olasysken, tamamlanması koşullarında ise tersi gelişme gündeme oturacaktır. Özellikle ulusal hareketin tasfiyesinin gerçekleştirilmesi şartları, sırtındaki savas ekonomisini indirerek TC devletine soluk olarak rahatlatma fırsatı sunacaktır. Emperyalizmin öngördüğü gibi, TC'nin bölgede askeri bakımdan da olsa yeni nitelikte tesis edilmesi belli şartlar üzerinde etki gösterecektir. Bu kabuksal değişim, bölgesel askeri aktör olma rolüyle küçümsenemez şekilde halk kitlelerine yansıyor geçici de olsa bir bekle gör yaklaşımına yol açacaktır. Dolayısıyla, andığımız süreç tamamlanmadan önce hazır bulunan devrimci hareketin gelişme koşulları en verimli şekilde değerlendirilmek durumundadır. Devrimci savaş ve eylemin geliştirilmesi önemli bir ihtiyaç olduğu gibi, bunun geliştirilmesi tasfiyeci reformizminin negatif etkisi dahil, burjuva hakim sınıfların manipölasyonlarını da önemli oranda darbeleyecektir. Bunda, Maoist güçlerin birliği başta olmak üzere, devrimci hareket arasında dayanışma, ortak paydalarda mümkün olan ortak hareket ve eylem birliklerinin gerçekleştirilmesi hayati önem arz etmektedir.

Ülkemizdeki genel durum ilr geçici güncel durum özgünlükler taşısa da genel hatlarıyla hiçbir biçimde emperyalizmden bağımsız değildir. Bunun baş mimarı da devleti elinde tutan hakim sınıfların sınıfsal niteliğidir. Gerici devletler emperyalist dünya sisteminin bir parçası durumunda olup emperyalizme bağımlılıklarının gereği olarak, onun zulüm ve ağır sömürüye dayalı saltanat yükünü ülke halklarına yüklemektedir. Burjuva gerici hakim sınıfların sınıfı karşıdeğliği ve çıkar birliğinin milli duygu ve değerlerin önde olduğu tamamen doğrudur. Bundandır ki, yerli hakim sınıflar emperyalizmin karları uğruna ülkelerinin milli gelir ve zenginliklerini emperyalizme sunarak peşkeş çekmekte ve bu uğurda kendi ulusundan ülke halklarına acımasız baskı

ve ağır sömürü uygulamaktadırlar. Aşıkardır ki, emperyalizmin menfaatlerini ulusal menfaatlerinin üstünde tutmaktadırlar. Emperyalizm ile dünya ezilen ulus ve halkların hiçbir parçasının çıkarları çıkmaz, ancak milleti ne olursa olsun, hangi gerici devlet olursa olsun tüm gerici sınıfların menfaatleri çıkarılır ve emperyalist dünya sisteminin korunması her şeyin üstünde tutulur. Ülkemizde "demokratikleşme-çözüm" toz-dumanı arasında yaşanarak devrimci hareketi de vuran gelişmeler bundan bağımsız değildir. Kavranamayan ve kavranması gereken noktalardan biri de budur. Devlet ya da hakim sınıflar hakkında ehven bakış açısına yol açan ve haksız beklentilere giren, dolayısıyla tasfiyeciliğe hizmet ederek halk kitlelerini düzene yönelten sapkın fikirlerin temel hatası buradan da peydahlanmaktadır. Hatalar ve özellikle de temel hatalar görülüp devrimci teoriye uygun nitelikte düzeltilmeden politik mücadelenin bir arpa boyu yol alamayacağı, dahası temel sakatlıklar taşıyan söz konusu politik mücadelenin reformizm garabetinden kurtulamayıp gerici düzen bağlarıyla lekeli kalacağı bilinmelidir.

Devrimci sınıf savaşımında, siyasi mücadele ile ideolojik mücadele meselesi kadar teorik mücadele meseleinin de önemli olduğundan hareketle ve elbette teorinin geliştirilmesi adına seslerin çoğaldığı bugünkü koşullarda; devrimcilerin (ve belki de bazı "devrimcilerin" demek daha doğru olacaktır) samimi olarak yanıtlaması gereken önemli bir soru şudur: Marksist teorinin sorgulanmasına dayalı olarak geliştirilmesi iddiasıyla sergilenen "boy gösterileri" bilimsel ihtiyaçlara mı dayanmakta, yoksa yetersiz ve kötürüm "halimizin" izah edilmesi çabasıyla yapay zorlamalara mı oturmaktadır? Nesnel gerçeğin buyurganlığıyla mı hareket edilmektedir, yoksa "durumu" kotarmaya bağlı olarak kendi subjektif fikirlerimizin keyfiyetle oluşturulan iddiasıyla mı hareket edilmektedir? Teoriyi sınıf mücadelesinin öne sürdüğü ihtiyaçlara bağlı olarak mı, yoksa sınıf mücadelesini kendi gerçek doğasından koparıp, son tahlilde burjuvalaşmış "duygularımıza-özlemlerimize" uyarlama arzusuyla mı geliştiriyor, geliştirmek istiyoruz? Biz mi devrimci gerçeğe uyacağız, yoksa devrimci gerçek mi bize uyacak!? Proleter devrimci görüşün sorulara vereceği yanıt kısa ve açıktır: Neo-liberal politik atmosfer bu teorisyenciklerin iklimini kara bulut misali kontrol etmektedir. Geliştirme adına ileri sürülenlerin esas çoğunluğu; devrimci teorinin sapkınlarak bulandırılmasına, objektif olarak kaosa sürüklenmesine hizmet etmektedir. Geliştirmeden ziyade yozlaşılması üstlenilmiş olmaktadır bu kesimlerce. Teori ilerleyen devrimci gerçeğe göre değil, temelsiz karamsarlığa ve subjektif önyargılara göre geriye doğru geliştirilmektedir. Devrimci teori, maddi sınıf zemini ve çatışkılardan koparılarak, sanal rüyalara hasredilip yapay istemlere göre biçimlendirilmek istenmektedir. Teori devrimci özünden uzaklaştırılmaktadır. Ama yalnızca bu çevrelerce... Zira devrimci teori özüne bağlı biçimde, kendi gerçek zemini üzerinde politik iktidar hedefli sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına bağlı olarak gelişmekte-geliştirilmektedir.

Emperyalizmin işgal-ilhak saldırganlığı başta olmak üzere, ezilen ulus ve dünya halklarına dayattığı açık ve yoksulluğa kasıp kavruştuğu tiranra tahakkümüne karşın, Maoist Halk Savaşları yoksul dünyanın umudu olarak yükselmektedir. Devrim adına esen fırtına Maoizm rehberliğindedir. Nepal, Hindistan, Peru, Filipinler, Irak, Afganistan, İran, Türkiye-Kuzey Kürdistan ve daha birçok ülkede yükseltilen Maoist bayrak bunun delilidir. İşgal ve ilhaklara karşı, yer yer dini motiflerde olan burjuva ulusal hareketlerden başkaca, devrimci sınıf hareketi adına Maoist hareket dışında bir tek yaprak kıpırdamamaktadır. Bu, ML ideolojinin yeni nitel düzeydeki devamı olan Maoizm'in geçerli tek bilim ve ideoloji olduğunu ispatlar. Bu kavranıp uygulanmadan ve elbette geliştirilmeden dünyanın değiştirilmesi başlanamaz.

Emperyalizm geliştirdiği stratejik politikalar ve bu politikaların bir yürütücüsü olan ideologların demagojiye dayalı teorileriyle, sınıf çelişkileri bağlamında sınıflar mücadelesi inkar edilip, tarihin sonunun geldiği safsataları ile birlikte bunlar uzantısıdır bir yığın zirvalık ortalığa dökülerek devrimci teori gözden düşürülmeye, kapitalist emperyalizmin ebedi zaferi ilan edilmeye çalışıldı. Böylece ideolojik-kültürel zehirlenme yayılarak, dünya kültürel-ideolojik ve teorik bir mezarlığa çevrilmek istendi. Buna karşılık olarak; sallantılı teoriler hasta yatagından kalkıp bu mezarlığın yolunu tutarken, Maoizm, andığımız topraklarda Halk Savaşı bayrağını açarak yükseldi. Öte yandan aynı biçimde, emperyalizm, dünya hegemonyası uğruna kimyasal ve nükleer silahlanma yarışıyla dünyayı tam bir uçurumun eşğine getirdi, üslerini yayma suretiyle de silah deposuna dönüştürdü. İşgalci saldırganlıkla ezilen mazlum ulus ve çilekeş dünya halklarını her gün daha fazla boğazladı, devam ederek kıymdan geçiriyor. Dünyanın birçok bölgesi adeta kan gölüne dönüştürülmüş durumdadır. Yazık ki, Nobel barış ödülü bu emperyalist illetin büyük başına başkanlık yapan zat'a verilme trajedisi dünya gerçeği olarak hala sürüyor.

Biyolojik silah üretimiyle insanlık felakete sürükleniyor, laboratuvarlarda özel olarak üretilen virüs ve mikroplarla insanlık yeni salgınlarla kırılıyor, DNA'larıyla oynanıp denek kullanılıyor ve hatta finans krizlerinden çıkmanın bir çaresi olarak yaratılan salgınlara karşı aşılarda üretilip piyasaya sürülerek karlar sağlanıyor. Hepsinin toplamında emperyalist çıkar ve emeller uğruna insan yaşamı yok ediliyor. Dahası, tüm bu kimyasal, nükleer, biyolojik ve envai türlü denemelerle doğa muazzam derecede tahrip ediliyor, doğanın dengesi bozularak insanlık doğal afetlere maruz bırakılıyor. Küresel ısınmanın ve buna bağlı iklim değişikliklerinin daha bugünden nasıl bir tehlide dönüştüğü açıkça görülmektedir. Giderek korkunç boyutlara vararak yoksul insanlann öbek öbek toplu ölümlerine yol açan sel, tusanımlı, tayfun, deprem gibi doğal denen afetlerin emperyalist silah ve nükleer sanayisi başta olmak üzere, insan ile doğayı göz ardı ederek yalnızca kar amaçlı yapılan tüm kapitalist sanayileşmeden bağımsız düşünülemezler. Bilakis direk sonuçlandır. Özetle, emperyalist kabus, insanlıkla beraber doğayı da felakete sürüklüyor. Yaşamın yok edilip bitirilmesine doğru geliyor emperyalizm.

İşte anti-emperyalist hareketin dünya ölçeğinde giderek yayılan olumlu eğitimi bu zemin üzerinde boy verip görmektedir. Ne var ki, emperyalizme radikal biçimde dur diyecek gerçek devrimci hareket son derece cılız ve pasifdir. Anti-emperyalist hareket gelişmelerine ve tüm devrimci halk yığınlarının öfkesine devrim perspektifli önderlik yapacak olan fonksiyon, genel dinamikleriyle dünya çapında edigen durumdayken, yalnızca Maoizm ideolojisiyle donanmış Maoist Komünist Partileri rehberliğinde varlığını hissettirmektedir. Emperyalizmin haklı olarak işaret ettiği tehdit de Maoist hareketlerdir. Emperyalizme gerçek anlamda dur diyecek yegane güç, Maoist Komünist Partiler önderliğinde patlayacak olan proletarya ve devrimci halk kitlelerinin o önlenemez gücüdür.

Emperyalist sistem çarkından, onun uzantısı devlet mekanizmaları, oradan tüm gerici hakim sınıf iktidarı ve bütün gericiye karşı, aydınlık bir dünyanın yaratılması uğruna özgürlükler dünyasına doğru uzanan yolda büyük kervana katılmak; yoksul dünyaya olduğu kadar insanlığın geleceği karşısındaki sorumluluğumuzdur. Bunun en yalın ve somut ifadesi; yaşadığımız siyasal coğrafyada, kendi ülkemiz gerici sınıf iktidalarına karşı yürütülen devrimci savaşta güç vererek katılmak, devrimin ağır görevlerini omuzlama cüreti ve bilinciyle devrimi yükseltmektir.

”Bizi aramışsınız, geldik”

İSTANBUL- Öğrenci Kolektifleri üyeleri, İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından ailelerine, “Çocuklarınız suça karışan insanlarla geziyor. Elimizde fotoğrafları var. Gelin konuşalım.” yazılı mektuplar gönderilmesini İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde yaptıkları eylemle protesto ettiler. Vatan Caddesi’ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü binası önünde bir araya gelen öğrenciler, “Söylet söylüyor, Çapkın anıyor”, “Alo alo bizi aramışsınız. Buyurun geldik buradayız”, “Hukuksuzluğunuza alet olmayacağız. Polis defol, üniversiteler bizim-

dir”, “Parasız eğitim istemek suça hepimiz suçluyuz” ve “Söylet şimdi de casusluğa mı başladın” yazılı pankartlar açarak polisin, ailelerini arayarak psikolojik baskı yapmasını protesto ettiler. Açıklamalarını yol üzerinde yapmak isteyen öğrencilerle polis arasında arbede yaşandı. Yaşanan arbede sonrası açıklamalarını kaldırmada yapan öğrenciler tarafından şu ifadelere yer verildi: “Bizler 'Kurtlar Kampüsü'nden geliyoruz. Bazıları okuduğumuz yeri, İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü olarak da bilir. İki haftadır evi-

miz polis tarafından aranıyor. Ailelerimize 'Çocuklarınız suça karışan insanlarla geziyor. Elimizde fotoğrafları var. Gelin konuşalım' deniyor. Telefonda açık adres vermişler. Biz de adresi takip ettik, doğruca buraya çıkıyor. Evet, geldik. Ama sorularımızla geldik. Aile dostluğuna soyunan polisler, bizi neden anıyor onu merak ettik de geldik. Soruyoruz polise, ev adreslerimizi, telefon numaralarımızı kim, neden vermiştir? Ve tabii ki işlediğimiz suç nedir? Biz işlediğimiz suçu çok iyi biliyoruz. Bunu bizi arayan çiçeği burnunda İs-

tanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın polis memuru Mehmet de biliyor. Demokratik hakkını kullanan öğrencileri 'suça karıştı' diye ailelerine şikayet ediyorlar. Bizler, harç soygununa karşı mücadele veren, paralı ve gerici eğitime karşı bilimsellikten ve eşitlikten yana olan öğrencileriz. Polisin bir daha kimsenin evini aramasına izin vermiyoruz.” Öğrenciler, ilgili kurum ve kişiler hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söyleyerek eylemlerini bitirdiler.

Dicle’de Aydın Erdem için boykot

AMED- Abdullah Öcalan'ın hapisane koşullarının kötüleştirilmesini protesto ederken polisin hedef gözeterek katlettiği Dicle Üniversitesi öğrencisi Aydın Erdem için okul arkadaşları 3 günlük boykot düzenledi. Yapılan eylemlerde öğrenciler, “Ey şehid rıya te rıya meye” (Ey şehit yolun yolumuzdur) dediler.

Öğretim görevlisi: “Öğrenci derse girse bile, ben ders vermem!”

Dicle Üniversitesi öğrencileri, polis tarafından hedef gözetilerek katledilen arkadaşlarına, üniversitelerinde yaptıkları ders boykotuyla sahip çıktılar. Üniversite yerleşkesi içerisinde yürüyüş yaparak tüm sınıfları boşaltan öğrenciler, ders boykotunu üniversitenin tüm fakültelerine yaydılar. Öğrenciler tarafından yapılan boykota bazı öğretim üyeleri de katılarak destek verirken, bir öğretim görevlisi ise, “Ben yaşananlara rağmen derse giren öğrenciye ders vermem.” dedi.

Üniversitede saatlerce yürüyüş yapan öğrenciler, her fakültede daha da kitleselleşirken, yürüyüş sırasında, “Aydın yoldaş ölüm-süzdür”, “Kürdistan faşizme mezar olacak”, “Şehid namirin (Şehit-

ler ölümez)”, “Susma, sustukça sıra sana gelecek”, “Ey şehid rıya te rıya meye (Ey şehit yolun yolumuzdur)”, “Dicle uyuma, onuruna sahip çık”, “Katil polis hesap verecek” sloganları atıldılar.

Öğrenci katletmek bu kadar kolay olmamalı

Bütün fakülteleri boşalttıktan sonra Fen-Edebiyat Fakültesi önüne gelen öğrenciler, burada, Aydın Erdem'in anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından kısa bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada “Bir yıl önce Mahsum Karaoğlu arkadaşımız, dün ise Aydın Erdem arkadaşımız polis kurşunuyla katledildi. D.U.'de öğrenci katliamı bu kadar kolay olmamalı. Kolay olmadığını da faşist zihniyete göstereceğiz. Derslere ve sınavlara girmeyeceğiz.” denildi. Açıklamanın ardından kitle, belediye otobüslerini işgal ederek, Demokratik Toplum Partisi İl Örgütü önünde, belediye başkanları ve milletvekillerinin de katılımıyla düzenlenecek basın açıklamasına katılmak üzere harekete geçti. Üniversitede yapılan yürüyüşün ardından DTP İl Binası önünde, DTP İl Başkanı Fırat Anlı bir açıklama yaptı. Anlı, konuşmasında,

mücadelenin bir gün mutlaka zafere ulaşacağını belirterek, “Zafere şehitlerimize sahip çıkarak kazanacağız.” dedi. Yapılan boykotun kitleselliği karşında porovakasyon çıkarmaya çalışan polisler, öğrencilerin kararlı duruşları sonrasında geri adım atmak zorunda kaldı.

Öğrenciler ateş yakarak yolu kapattı

Boykotun üçüncü gününde sabah saatlerinden itibaren fakültele-ri boşaltmaya başlayan öğrenciler, sonrasında, üniversite girişinde, lastik yakarak, yolu trafiğe kapattı. Burada oturma eylemi yaparak, Kürtçe ve Türkçe marşlar söyleyen, sloganlar atan öğrenciler, sivil polis ve çevik kuvvetin baskısıyla karşılaştı. Öğrencileri dört bir yandan sararak tehdit etmeye çalışan çevik kuvvet, “Polis dışarı” sloganlarıyla karşılandı. Bunun üzerine geri adım atan polis, öğrencilerin önünü açtı. Öğrenciler, zincir oluşturmaya, basın açıklaması yapacakları Fen Edebiyat Fakültesi önüne doğru yürüyüşe geçtiler. Fen Edebiyat Fakültesi'nin girişine Aydın Erdem'in fotoğraflarını asan öğrenciler, ayrıca buradaki mobese kameralarını da gökyüzüne çevirerek, görüntü alınmasını engelledi. Bu sırada kamera çekimi yapmak isteyen sivil polisler de, öğrenciler tarafından engellendi.

Burada yapılan basın açıklamasında, AKP'nin açılım adı altında Kürt halkını kandırmaya çalıştığına değinilerek, bu saldırının boşa çıkarılacağı ifade edildi.

Aydın Erdem'in üniversitedeki eylemlerde öncü konumunda olan bir yurtsever öğrenci olduğu belirtilen açıklamada, “İşte tam da bu yüzden vurdular.” denildi. Açıklamada, Erdem'in vurulduğu andan ve sonrasında yapılan otopsinin sonuçlarında da bahsedilerek, katliamın hedef gözetilerek yapıldığı ifade edildi.

'Katliam ilk değil'

Katliamın ilk olmadığının vurgulandığı açıklamada, 9 ay önce katledilen Dicle Üniversitesi öğrencisi Mahsum Karaoğlu ile, 2006'da katledilen Dicle Üniversitesi öğrencisi ve gazetemiz muhabiri İlyas Aktaş'a da değinildi. Açıklamanın ardından, KESK Şubeler Platformu temsilcileri de söz alarak, emekçilerin protestolarının destekçisi olduğunu ifade ettiler. Eylem, Erdem'in sınıfına karanfil bırakılmasıyla son bulurken, eyleme Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) de destek verdi. Aydın Erdem'in katledilmesi ayrıca Adana, Mersin, Adıyaman gibi birçok üniversitede protesto edildi.

Üniversite muhbirlik yapar mı?

ANKARA- 'Çağdaş ve bilimsel eğitim' verdiğini iddia eden Hacettepe Üniversitesi; eşit, bilimsel, anadilde eğitim hakkı için mücadele eden öğrencileri velilerine şikayet etti! Hacettepe Üniversitesi Genel Sekreterliği tarafından öğrenci velilerinin evlerine gönderilen soruşturma belgeleriyle, öğrencilere gözdağı verilerek istendi. Üniversite tarafından postalanan belgelerde “Yasadışı örgüt veya parti propagandası yapmak, izinsiz stant açmak, afiş, bildiri, broşür dağıtmak

gibi yasal olmayan ve izinsiz eylemlere katıldığı tespit edilen çocuğuna-za sahip çıkmazınız gerektiği...” ifadelerine yer verilerek, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakları için mücadele yürüten öğrenciler, aileleri üzerinden baskı altına alınmaya çalışılıyor. Gönderdiği ihbar belgelerinde “çağdaş ve bilimsel bir eğitim” verdiğini iddia eden Hacettepe Üniversitesi, öğrencilerin bu işlerle uğraşmamanları gerektiğini öne sürdü.

Saldırıya uğrayanlara soruşturma

ESKİŞEHİR- Anadolu Üniversitesi rektörlüğü, aralarında Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) faaliyetçilerinin de bulunduğu 5 öğrenci hakkında soruşturma açtı. 6 Kasım'da yapılan YÖK'ü protesto eylemlerini öğrencilere duyurmak için, Osmangazi Üniversitesi'nde çalışma yapan öğrencilere faşistler tarafından saldırı gerçekleşmesi sonrasında çatışmalar yaşanmıştı. ÖGB'lerin de ortak olduğu saldırının ardından okul idaresi 5 devrimci öğrenciye soruşturma başlattı.

Çanakkale’de faşist saldırı

ÇANAKKALE- Onsekiz Mart Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu'nda, devrimci demokrat öğrencileri hedef alan baskı ve saldırılar devam ediyor. Okulda toplanan faşistler, 10 Aralık günü, sınavdan çıkan devrimci bir öğrenciye, “Sen neden bize bakıyorsun?”, “Nerelisin sen?” diye sorular sorup, ardından Tuncelili olduğunu söyleyen devrimci öğrenciye "Burası Tunceli değil" diyerek ve Tuncelililere küfredip saldırdılar. Bu saldırıya okul idarecileri ve özel güvenlik müdahale etmedi.

Saldırı protesto edildi

Onsekiz Mart Üniversitesi öğrencileri arkadaşlarına yapılan saldırıyı okul içerisinde yaptıkları yürüyüşle protesto ettiler. Öğrencilerin yürüyüşü sırasında kantinde toplanan faşist öğrenciler, yapılan eylemi provoke etmeye çalıştılar. Yürüyüşe geçen kitenin arkasından sloganlarla gelen faşistler, herhangi bir saldırıda bulunamazken, jandarmanın da bu açık provokasyona karşı tepkisiz kaldığı görüldü. Devrimci demokrat öğrenciler, Fen Edebiyat Fakültesi'nin çıkışına doğru yürürken jandarma engeliyle karşılaştı. Öğrencilere saldırmak için bütün hazırlıklarını yapan jandarma, yapılanın izinsiz bir eylem olduğunu öne sürerek, slogan atmaya devam edilirse saldıracığı tehdidinde bulundu. Sessiz bir şekilde yürümeye devam eden öğrenciler, yerleşkenin çıkışında eylemi sonlandırdılar.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Halk Gençliği, uzun soluklu yürüyüşlere hazırlanmalı, mevcut mücadelesini daha da nitelikleştirmelidir!

Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin iktisadi krizi derinleştikçe, emperyalistlerin 1970'li yıllardan itibaren sömürge ve yarı-sömürgeler için uygulamaya soktuğu bölgesel planlar da yeni jeopolitik yönelimlere ve bunun sonucu olan yeni ekonomik, sosyal ve siyasal saldırılara doğru yön çevirmektedir.

Türkiye-Kuzey Kürdistan, bilhassa AKP hükümeti dönemiyle birlikte, başta ABD olmak üzere, hâkim emperyalist kliklerin tahakkümünde çok daha hızlı bir siyasal yeniden örgütlenme sürecine sürüklenmiştir.

Temelini, ekonomik ve sosyal hayatın, başta emperyalist tekeller olmak üzere uşak sermaye gruplarının azamî çıkarları ekseninde hayata geçirilen özelleştirmelerin, iktisadi imtiyazların oluşturduğu; ülke tarihinin en azgın sömürü politikalarıyla koşut şekilde ilerleyen; halka yönelik çok yönlü saldırılar gündeme gelmiştir/gelmeye devam etmektedir.

Beri yandan, halkın ve halk güçlerinin, tarihi mücadeleleriyle yarıttıkları örgütlenme, söz, eylem hakları; dünden daha farklı ve özünde daha yıkıcı bir biçimde; düzeniçileşmeye, tasfiyeciliğe, pasifizme ve etki alanı kendi marjinal kalıplarıyla malul “muhalefet” odaklarına indirgenmiş sınırlara hapsedilmiştir/hapsedilmeye çalışılmaktadır.

Başta emek mücadelesi alanı olmak üzere bu iki temel saldırı, halkın tüm kesimleri için olduğu kadar halk gençliği için de geçerlidir.

Halk gençliği de atölyelerde, tarım sektöründe, okullarda ve büyük

kontlerin yoksul emekçi semtlerinde bu büyük saldırının, yıkılmanın dolaysız muhatabı olarak; mevcut varlığını koruma ve geleceğini kazanma savaşımında; ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel hak talepleri mücadelesine giderek daha açık hale gelmektedir.

Halk gençliğinin örgütlü kuvvetleri, dünyada, bölgede ve bilhassa ülkede yaşanan toplumsal süreci iyi tahlil ederek, hızla gelişen bu objektif koşulları, devrimimizin uzun vadeli hedefleri içerisinde, yarının kudretli savaşımının yaygın ve nitelikli zemini haline taşımak durumundadır.

Gençlik hareketi, öncelikle, siyasal faaliyetlerini, üzerinde yükseldiği örgütlü gücün hakkını verecek ölçülerde; hedefi belirli pratik politikalarla halk gençliğine taşıyabilmeli; somut başlıklarda, somut hedefler kapsamında, sahip olduğu olanak ve imkânları etkin bir şekilde seferber ederek; kitlelere ulaşmanın araçlarını yaratıcı biçimlerde üretmek; ülkenin dört bir yanında aynı hedefe kilitlenmiş etkili politik faaliyetlerle halk gençliğinin devrimci mücadelesinde öncüleştirmelidir.

Muadilleriyle kıyaslandığında, azımsanmayacak yaygınlığa ve imkânlarla sahip olan gençlik hareketi; bu kapsamda, mevcut örgütlülüğünü daha da hareketlendirebilmelidir.

Dar-pratikçilik ile hedefi belirli merkezî politikalar kapsamında seferber olmak arasındaki anlamlı fark; her bir yerel, bölge ve nihayetinde merkezî düzeyde belirlenmiş siyasî ve örgütsel hedefler ortaya koyabilmek ve faaliyeti bu kapsamda örgütleyerek, mücadele içerisinde denetlemek ve belirli aralıklarla muhasebesini yapabil-

mekle mümkün olacaktır.

Her bir yerel özgülüünde, merkezî yönelim ve hedefler ışığında, bugün bulunulan aşama ve belirlenen hedefler arasında düzenli bir şekilde değerlendirmeler yapılmalı ve örgütlü yapı, süreklileşmiş olarak kendisini denetlemelidir.

Bu kapsamlı pratiğin açığa çıkabilmesi de profesyonelleşme yönünde gerçekçi politikalarla kurumsal varlığını, günün gerçekleri zemininde ele alan bir örgütsel politikayla mümkün olabilecektir.

Dünyada, bölgede ve ülkede yaşanan ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmeleri tam zamanlı takip eden; örgütü, bu kapsamda düzenli olarak, belirlenmiş merkezî yönelimler kapsamında sunacağı gün-cel değerlendirmelerle canlı bir politik atmosferde tutan; mevcut mücadelenin gereksinim duyduğu araçları, sahip olunan olanakları daha etkili ve zamanında devreye sokarak, kitlelere gidişin araçlarını gecikmeksizin yaratan; örgütle sürekli ve etkili bir şekilde ilgilenen; mücadeleden ortaya çıkardığı eksiklikler ve hatalarla olan mücadelede, ihtiyaç gören eğitim materyalleri üreten; daha nitelikli bir eğitimin olanak ve imkânları yaratan profesyonel bir çaba olmaksızın, halk gençliği nezdinde etkili bir politik özne olmak, mümkün görünmemektedir.

İkinci olarak, bu hamleyi destekleyecek, güçlendirecek ve hayata geçirilebilir kılaacak önemli başlık ise örgütsel çizgide sıkı bir disiplin ve denetimin hayata geçirilmesi sorunudur.

Siyasal faaliyetin, bahsini ettiğimiz ölçüde ilerletilebilmesi sorunu, bu faaliyeti icra edecek örgüt sorunsalından kesinlikle ba-

ğımsız değildir.

Doğru politikaları halk gençliğine ulaştıracak ve gençliğin kendiliğinden mücadelesini siyasal bir hedefe dönüştürecek olan da, en doğru tespit ve politikaları kitlelere ulaştırmayacak/ulaştıramayacak, tüm bunları kâğıt üzerinde kalmaya mahkûm bırakacak olan da örgütlü halk gençliğidir.

Örgütsel çizgide daha nitelikli, işler ve belirlenen çalışmalar aynı hız, kapsam ve içerikle yerelinde tatbik eden bir hareketlilik; bu sonuca yol verecek siyasal konumlanma ve iradi, profesyonel bir çabayla mümkün olacaktır.

Gençlik hareketi, sahip olduğu tarihi tecrübeler ve birikimiyle olduğu kadar; mevcut siyasal ve örgütsel niteliği itibarıyla de uzun soluklu yürüyüşleri hedefleyen bir devrimci hamleyi gerçekleştirme-yeye muktedir bir kuvvettir.

Öğrenci gençliğe, emekçi gençliğe yönelik; somut, ulaşılabilir hedeflerin belirlenmesi; bu kapsamda topyekûn bir hamlenin her bir yerelde hayata geçirilmesi; beri yandan, somut mücadelenin gerektirdiği sorunlara eğilen devrimci eğitime eğilmek suretiyle niteliğin artırılması; mevcut yapının daha profesyonel bir merkezî niteliğe büründürülmesi; bölgelere ve yerellere yönelik özgül politikaların belirlenmesi ve bunların yine merkezî niteliğin artırılmasında belirleyici olması günün görevidir.

Emperyalist tahakküm, dağıtılmak zorundadır! Sömürü ve zulüm, alt edilmek zorundadır! Tasfiyeci dalga kınlamak zorundadır! Umudun dağları, geleceği kazanma cüretiyle tutuşturulmak zorundadır!

Genel ayaklanmanın üçüncü evresi başladı

NEPAL- Nepal Birleşik Komünist Partisi (Maoist), Cumhurbaskanı Ram Baran Yadav'ın ordu komutanı Rook-mangud Katawal'ı eski görevine atamasıyla geçersiz kılınan 'sivil egemenliği' kurmayı talep eden ayaklanma programının 3. evresini ilan etti. Maoistler, genel ayaklanmanın 13 Kasım Cuma günü sona eren ikinci evresinin sonunda hükümete talepleri karşılanması için 1 haftalık süre vermişti ve ikinci evrenin sonuçlandığı ilan edilen gösteride konuşan

Prachanda, bir hafta içinde talepleri karşılanmazsa 'genel ayaklanma'nın üçüncü aşamasına geçeceklerini açıklamıştı.

Bir ay boyunca protesto eylemleri gerçekleştirilecek

Maoistlerin son Merkez Komite toplantısında, 22 Kasım'da başlayan ve 22 Aralık'ta sona eren bir aylık bir protesto programının başlatılmasına karar verildi. Program, başbakan ve bakanların programlarını boykot et-

me eylemleri ve 20-22 Aralık'ta yapılacak genel grevi içeriyor. Maoistler, talepleri karşılanmazsa 22 Aralık'tan sonra süresiz genel grev başlatacaklarını bildirdiler.

Maoistler iki yeni özerk bölge ilan etti

Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist), başlatmış olduğu genel ayaklanma sürecinin üçüncü aşamasında kararlaştırdığı üzere özerk eyaletleri inşa etmeye devam ediyor. Maoistler, ülkenin doğusunda bulunan ve her biri üçer bölgenin bir araya getirilmesi ile oluşturulan Limbuwan ve Kochila özerk eyaletlerini ve bu eyaletlerin özerk yönetimlerini tesis ettiklerini duyurdular. BNKP(M) daha önce açıkladığı eylem planında; ülkede barış sürecinin önünü tıkayan güçlere karşı genel ayaklanma sürecinin başlatılacağını duyurmuş ve bu genel ayaklanmanın üçüncü aşamasının sonuna kadar 13 özerk eyaletin kurulacağı belirtmişti.

Prachanda: Savaşmaya hazırız

BNKP(M) lideri Prachanda, partilerinin ve dolayısıyla Nepal halkının, hukuk dışı bir şekilde yönetimden uzaklaşmaya zorlandığını belirtti. Bu gayri meşru hükümetin ve devlet başkanının istifa etmesi, Nepal Ordusu Genelkurmay Başkanı'nın görevinden alınması ve halkın yönetime taşınması için başlattıkları genel ayaklanmanın, bu taleplere ulaşmaya çok yaklaştığına işaret eden Prachanda, "Bu yürüyüşte hazin bir son yok. Yürüyüşün son noktasına çok yakınız. İyi olan, kötü olana üstün gelecek." dedi.

Ülkenin çatışmaya doğru sürüklendiğini ve bundan kesinlikle kendilerinin sorumlu olmadığı belirten Prachanda, "Biz bir savaş istemiyoruz, ama çıkabilecek bir savaşa da hazırız. Başlayacak bir savaşın sonuçlarını tahmin bile edemeyiz. Karşılarında, halk ayaklanmasının ilan edildiği günlerdeki gibi üç-beş kararlı kadro yok. Karşılarında binlerce kadrodan oluşan bir parti, halk ordusu ve bu iki özneye omuz vermiş geniş halk kitleleri var." diyerek, gerici güçleri sert bir şekilde uyardı.

"Kara yıldönümü"nde 162 gözaltılı

YUNANISTAN- Başkent Atina'da geçen yıl 6 Aralık günü polis kurşunuyla yaşamını yitiren 16 yaşındaki genci anma etkinliklerinde çıkan çatışmalarda 162 kişinin gözaltına alındığı bildirildi. Aleksis Grigoropoulos adlı gencin ölüm yıldönümünü "kara yıldönümü" olarak adlandıran devrimci, demokratik kitle örgütleri, 5 aralık sabahından itibaren protesto eylemlerine başladı. Polisin, kitleye dönük müdahaleleri, sakin başlayan anma etkinliklerinin yerini çatışmalara bırakmasına yol açtı. Çatışmalar özellikle Atina'nın Eksarhia semtinde yoğunlaşırken, Atina Üniversitesi de çatışmaların yaşandığı bir diğer alan oldu. Alexis cinayetine tepki göstermek için toplanan öğrenciler, çevik kuvvet polisinin okul civarında yığınak yapması üzerine polise taşlar ve sopalarla müdahale etti. Yunanistan Millî Kütüphanesi'nin çatısına çıkarak Yunan bayrağını gönderden indiren, Omonia Meydanı'nda bir mağaza ile park halindeki bir aracı ateşe veren kitle, kent merkezinin ana yollarını da ulaşımına kapattı. Öğrenciler, cinayeti protesto etmek ve iktidarı teşhir etmek amacıyla ülke genelinde 400 kadar meslek okulu ve üniversiteyi işgal etti.Öte yandan parlamento binasının bulunduğu Sindagma Meydanı'nda bir protesto yürüyüşü yapmak isteyen kitleye polisin müdahale etmesi nedeniyle burada da kısa süreli bir arbeye yaşandı.

Halk Kurtuluş Ordusu ile mücadeleye devam

SRİ LANKA- Gerici iktidarın, gerçekleştirdiği büyük katliam sonucunda Tamil Elam Kurtuluş Kaplanları'na büyük bir darbe vurması, Tamillerin mücadelesini yeni bir evreye taşıyor. Tamil Kaplanları içerisinde de faaliyet yürütmüş olan ve Marksizm'den etkilendiklerini belirten bir grup Tamilli, Halk Kurtuluş Ordusu (HKO)'nu kurduklarını ve mücadeleyi yeniden yükselteceklerini duyurdu.

Dört ay önce ülkenin doğusunda kurulan HKO, Tamillerin bağımsız devletlerini elde edecekleri güne dek devlete ve orduya karşı büyük askeri saldırılar gerçekleştireceğini duyurdu. Times dergisine verdiği mülakatta, "Bu savaş daha bitmedi" diyen HKO'nun komutanlarından Kones, "Tamil Kaplanları'nın imhasının ardından HKO'yu kurduk ve pratik mücadeleye hazırız. Sri Lanka'nın kuzeydoğusunda demokratik sosyalist bir Tamil Elam devleti kurmak için bütün gücümüzle mücadele edeceğiz." dedi. HKO'nun şu an 300 militanının bulunduğunu söyleyen Kones, bu sayının kısa bir süre içinde 5 bini bulmasını beklediklerini ifade etti.

"HKO'da Tamil Kaplanları örgütünün eski üyeleri de var." diyen Kones, Tamil Kaplanları'nın halkın ihtiyaçlarından öte, kendisinin ihtiyaçları için savaşan bir örgüt olduğunu belirterek, "Bu nedenle de büyük bir darbe aldı. Biz ise sosyalist ideolojiye sahibiz ve değişik gruplar halinde mücadele eden Tamilleri halk savaşı için birleştirmek istiyoruz, bunda ısrarcıyız." dedi.

Kones, 1980'li yıllarda, Hindistan'daki Uttar

Pradesh kampında Filistin Kurtuluş Örgütü üyelerine savaş eğitimi vermiş olan 40'lı yaşlarında Tamilli bir savaşçı olduğunu hatırlatarak, "Bizim gibi, kendi ülkelerinin bağımsızlığı için mücadele eden Filistin Kurtuluş Örgütü ile halen ilişkilerimiz var. Küba ile de... Benzer şekilde Hindistan'da mücadele eden Maoist gruplarla da ilişkilere sahibiz." şeklinde konuştu.

Bankaları uyuşturucu parası kurtardı

Birleşmiş Milletler (BM) Uyuşturucu ve Suç ile Mücadele Dairesi, bankaları batmaktan uyuşturucu parasının kurtardığını açıkladı.

Dünyayı etkisi altına alan küresel mali krizin, çok sayıda bankanın uyuşturucu tüccarlarının piyasaya sürdüğü kara parayı aklarak ayakta kaldığını açıklayan BM Uyuşturucu ve Suç ile Mücadele Dairesi (UNODC) Başkanı Antonio Maria Costa, finans sektörünün kara parayla bu kadar hasır neşir olmasının çok tehlikeli bir gelişme olduğunu söyledi. Costa, küresel mali kriz sırasında piyasada dolaşan tek yatırımı ana parasının uyuşturucu ticaretinden elde edilen para olduğunu ve geçtiğimiz yıl onlarca bankanın kara para aklarak kendilerini batmaktan kurtardığını ifade etti.

Uyuşturucu ticaretinden elde edilen yıllık 325 bin ABD doları tutarındaki gelir bir çok banka tarafından akladığını belirten Antonio Maria Costa, bu durumun uyuşturucu ve suç ticaretinin kriz dönemlerinde ekonomi üzerindeki etkisinin ne kadar büyük olduğunu ortaya koyduğunu dikkat çekti. Kendisine sunulan çok sayıda delilin, suç örgütlerine ait paranın bankaların kurtarılmasında kullanıldığını kanıtladığını dile getiren Costa, söz konusu bankaların ve bu bankaların bulunduğu ülkelerin adlarını vermekten kaçındı.

Uyuşturucu ticaretinden elde edilen paranın şimdi aklanmış olarak finansal sistemin bir parçası haline geldiğini kaydeden Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç ile Mücadele Dairesi (UNODC) Başkanı Antonio Maria Costa, bankaların ve finans sektörünün uyuşturucu ve suçtan elde edilen parayı daha kolay benimsediğini ve bunun da çok tehlikeli bir gelişme olduğunu açıkladı.

BM Uyuşturucu ve Suç ile Mücadele Dairesi (UNODC), yasadışı uyuşturucu ve suç ticaretinden yıllık yüz milyonlarca dolar gelir elde edildiğini ve son belirlemelere göre İtalya, İsviçre, İngiltere ve ABD'de bulunan bazı bankaların bu paraları akladığını savunuyor.

Irak petrolü resmen yağma edildi

Irak'ın petrol kaynaklarının işletilmesine ilişkin ihale süreci sonuçlandı. 41.3 milyar varil kapasiteli 10 petrol sahasının işletmesi yabancı petrol tekellerine verildi.

2003'teki Amerikan işgalinden bu yana istikrarsızlığın avucunda kıvranan Irak'ı "düze çıkaracağı" iddia edilen bu ihale ile, Irak'ın boynundaki ilmek biraz daha sıkıldı. En az 115 milyar varille dünyanın en büyük üçüncü kanıtlanmış petrol rezervine sahip olan Irak, süregelen işgal ve bunalım yol açtığı istikrarsızlık yüzünden bu zenginliğini de kaybetmiş durumda.

Haziran ayında açılan ilk ihalede 17.8 milyar varil kapasiteli Rumeyle petrol sahasının işletme hakkını İngiliz BP ve Çin CNPC ortaklığı kazandı.

41.3 milyar varil kapasiteli 10 petrol sahasını kimlerin işleteceği ise Bağdat'ta yapılan ikinci büyük ihale sürecinde belirlendi. İlk büyük ihale 12.6 milyar varil rezervine sahip Mecnun Petrol yatağı için yapıldı. Kazananlar Shell ve Malezyalı Petronas konsorsiyumu oldu.

10 petrol sahasının en büyüğü olan 12.8 milyar varillik rezerv sahibi Batı Kurna petrol sahasını ise Rus Lukoil ve Norveçli Statoil konsorsiyumu kazandı.

Irak petrollerinin yağmalanması ihalesine Türk devleti de katıldı. Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı, Kore ve Malezyalı firmalarla birlikte Rus Gazprom liderliğindeki konsorsiyumun içinde yer aldı. Bu konsorsiyum da Bağdat'ın güneyindeki Kut kentinde bulunan Badra petrol sahası için açılan ihaleyi kazandı.

YÖNELİM

Kazım CİHAN

Öymen dile gtdirdikleri; TC devletinin sınıf niteliğinin, tarihinin keskin bir aynası ve çıplak dile getiriliyordu. Öymen ve benzerleri "Reform" "Aydınlanma" diye yüceltilen Kemalist faşist cumhuriyet ideolojisinin ve onun katliamcı, soykırımcı tarihi mirasının açık sözlü temsilcileridir. Öymen, ezilen sınıf, ulus, milliyet ve inanç gururlarına karşı, bugüne kadar devletinin ne yaptığını hatırlattı ve şimdi de tarihlerine yaşarış olarak, ne yapılması gerektiğini vurguladı. Dolayısıyla, Öymen; TC devlet gerçeğidir. Sermayenin "modern toplum" hikayesidir. Peki, dünya ve Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketinde bile, bu burjuva pozitivist medeniyet hastalığının etkileri yok mudur? Kaypakmaya çıkışı dışında, Kemalist hareket ve yarattığı devlete, dünya ve coğrafyamızda sempati ile bakmamış tek bir devrimci mevzi bile yoktur. Gerçek, gerçektir. Karşı devrimci karakterleri ve sınıf çıkarlarına rağmen, onu, tıpkı Öymen gibi faşistler de ifade edebiliyorlar. Daha önce de, Said-i Nursi ve Necip Fazıl Kısakürek, şimdi Erdoğan hükümetinin diğer egemen sınıf klikleriyle iktidar dalaşında yaptığı gibi, Dersim katliamı seslendirmişti.

Tarihle yüzleşmelidir ve bu herkes için geçerlidir. Devrim derdi olanlar, özellikle yanlıgılarından öğrenmeli, geçiştirmemelidirler. Gericilikten köklü kopuş için bu şart. Şu da bir gerçek değil midir? Kaypakmaya çizgisi hariç, dünya komünist ve ezilen ulus hareketleri, Kürt ulusal hareketi de dahil, hiç kimse Kemalizm ve cumhuriyetine ve onun kurucusu Cumhuriyet Halk Partisi

(CHP)'ne faşist diyemedi. Bu faşistliği tescilli parti, "ilerici" değerlendirildi. Orduya ve darbelerine bel bağlatan bu sözde "anti-emperyalist", kapitalizm çerçevesi "ulusal kurtuluşçuluk", Avrupa merkezci rönesansçılık aşılımadan, sisteme köklü nitelikte meydan okunamaz. Şimdinin dünya ve bölge koşullarında sürdürülmesi zor, asker kumandalı cumhuriyet statükosunun, "yeniden yapılandırma" eylemini, "anti-darbeci, telakki edip sindirilebilen devrimden vazgeçmişlerdir. Gerici kliklerden birini, burjuva devletin faşist ya da bir başka biçimini tercihle şekillennmiş, konjonktürel devrimciliğe değil, komünist devrimciliğe ihtiyaç vardır. Kırımcı Yavuz Selim ordularının AKP tortularını, "demokrasi" adına alkışlamak moda haline geldi. Osmanlının devamlarının şimdi, Dersim katliamı demeleri, Seyit Rıza'nın idam sehpasındaki sözlerini tekrar etmeleri, kamuoyunda tarihin sorgulanmasına hizmet etmiştir. Egemen sınıfların iradelerine rağmen, objektif olarak tarihin sorgulanmasına hizmet eden bu durum, çıplak gerçekler karşısında, rant temin etme eylemidir! Cumhuriyetçi İthihat Terakki rehberlikli, tepeden inmecici kırımcılık iflas etmiştir. Değişen, amaç ve stratejik egemenlik yönelimi değildir... Ortada olan, değişmeyen amaca, bir biçim verme vizyonudur. Tarihsel arka planına ve şimdiki koşulların biçimlendirmesine bakmayan liberalizmin, pazarlamasına rağmen, gerçekleri bilmek durumundayız. Dersim kırımı, Karabekir, Celal Bayar ve Menderes'li Türk egemen sınıflarının ortak temeliydi. "Göklerde istikbal" sembolü Gökçenlerin bu bayraktarları (CHP

vb.), "mağaralarda fare gibi zehirledik" diyen ideojinin bayrağıdır- lar. Kürt ve Koçgiri-Dersim Alevi katliamları, Türk egmen sınıf kliklerinin tümünün, "Tunç-el" operasyonunun ortak karandır. Osmanlı mezaliminin uygulanacağı beyanıdır. Cemaatçı imparatorluk, dünya kapitalizminin üst yapıtı "ulus devlet" ihtiyacının bir gereği olarak, "tek ulus-tek dil-tek bayrak" anlayışıyla, katliamcı asimilasyona yönelmek durumundaydı. Dünya sermayesinin ihtiyaçlarının zorunlu kıldığı, Türk burjuva yaratmaya kilitlemiş Türk Cumhuriyeti projesi, etnik temizlikle yürümeye götürüyordu. Kapitalist modernitenin bu "Türkçe" argümanı, anlaşılmalıdır. Türkiye Cumhuriyeti ile bu ilerleyiş, "anayasa ve yasalarla" sorgulanamaz bir doğallık haline getirildi. Egemen ideolojik hegemonya, halkları da zehirledi. Kapitalist modernizm; alternatif mücadele bilincinin yoksunluğu ortamında, ezilenleri cellatlarına "biat" etme durumuna getirdi. Kapitalist medeniyet uğruna katliam artık "meşru" idi. Hitler diyordu ki; Polanya'ya "medeniyet", ordunun kahredici; herkesin titrediği zorunla girebilirdi. Osmanlı'nın Ermeni jenosidi bir medeniyet "harikasıydı"... Hitler'in övgüsüne mazhar oldu. Katliamcıya "aşk" şimdinin de bir olgusudur..

Dersim soykırımı, Şeyh Said önderliğindeki hareketi bastırma katliamı "Kemal'in suçu değildi" deniliyor, "1925 sonrası Kemal etkisizdi" dolayısıyla, Kemalist Cumhuriyet "suçsuzdur" diye buyuruyor. TC'nin bu "aklanma", Dersim ve Kürt isyanlarını bir "provakasyon" olarak değerlendirme çabalarına, ölçalan da katılıyor.

Mustafa Kemal, "Kürt düşmanı değildi, özerklik yanlısı bir liderdi" denilerek yüceltiliyor. "Şeyh Said'i İngilizler kıskırttı" anlayışıyla, TC devletinin altına imza attığı katliamları, onun uygulamalarını "1. Devrim" görönerler, aynı güzergahta "2. Devrim" için sahnede olduklarını söylüyorlar. Kemal'i, "anlamıyorlar" sözleri ile aklamaya çalışan bu düşünce sistematiği nedir? Bu sistematikte, Öymen ancak kutsanabilir! İdeolojik ortaklığı aşmayan konjoktürel devrimciliğin bu hazin hikayesi öğreticidir. Kemal ve cumhuriyeti, Kürt ve Alevi düşmanlığı, halen de öyledir. "Tek ulus, tek dil, tek bayrak, tek devlet" sentezinin anlatığı budur. Bunun acısını çekenler "demokratik Türkiye ulusu" açılımlarıyla, ezilen ulus ve milliyetler gerçekliğini "Türkiyelilik" vitrini ile yadsıyıp, ezilenlere tuzak kurma durumu içinde olanları; ne olursa olsun kuyrukçu kabulünde olamayız. Kürt ulusunun kaderini özgürce tayin etme hakkına bu çelme atışı benimseyemeyiz. "Üst ve alt kimlik" tartışmaları da öyle! "Ede timrak misali kaynaşmış" bir Türkiye, zulüm Türkiye'sidir... Zulme-sömürüye boyun eğen Türkiye'dir. Devrimle, "Yeni Demokratik Türkiye-Kuzey Kürdistan'ın" yaratılması görevdir. Emekçilerin bu kızıl sancağı altında kenetlenmiş bir Türkiye-Kuzey Kürdistan, gerici egemenlik mekanizmasının parçalanması, yıkılması üzerinden yükselecektir. Dersim'in dersi ergenekoncu İşçi Partisi kızıl-elma camiasının sözde anti-emperyalist ulusalcı mücadeleleriyle gericiği restore etmeye değil, Dersim'in dersi devrim için ayağa kalkmaya çağındır!

TARIMDAKİ BU GİDİŞ NEREYE?

Gazetelerin üçüncü sayfa haberlerinden daha az gündeme gelse de, ülkemizde tarım; "sanayileşme", "modernleşme", "gelişme" yalanları ile adım adım biçiliyor. Tarımsal destekleme politikaları birer birer rafa kaldırılırken; kotalarla, maliyetin altında belirlenen fiyatlarla, pahalı gübre-mazot ve tarımsal ilaçlarla, her geçen gün daha bir hız verilen tarımsal ürün ithalatıyla üretici köylünün beli kınıyor. Yol, hastane, okul ve benzeri en temel ihtiyaç kurumlarından büyük oranda yoksun bir şekilde, canını dişine takarak bu ülkedeki milyonları besleyecek tarım ürünlerini yetiştirmeye ve geçimini sağlamaya çalışan üretici köylüler, üretimden kopartılarak büyük şehirlere göçe zorlanıyor.

Devletin tarım politikalarının; tarımı geliştirmek, üretici köylüyü üretime teşvik etmek, fiyatlarda üretici-tüketici dengesini sağlamaktan ziyade bunlara darbe vurduğu ülkemizde, tarım üzerine birkaç kelimeden de, devletin destekleri azaltılmasını ya da kotaları hareket merkezleri olarak belirliyorlar. Oysa tüm bunlardan önce altı kalınca çizilmesi gereken bir nokta var ki, o da; devletin tarım politikalarının uluslararası tekel, IMF-Dünya Bankası ve Avrupa Birliği gibi kuruluşları ihya etmek, ülkemiz üretici köylüsünü ise bitirmek için hazırlandığıdır. Öyle ya deveye, "Boynun niye eğri" diye sormuşlar. "Nerem doğru ki?" cevabını vermiş. Bu kadar eğrilik içinde nedense herkes devenin boynunu ya da hörgücünü tartışıyor!

Söylenenleri unuttuk, gözlerimizin önündekine bakalım

İktisatçı Dr. Cengiz Aktar katıldığı tarım kongresinde son derece haklı bir öfkeyle; ülkemizde tarımsal üretimin, gelişmenin önünde engelmis gibi gösterilmesini, bu nedenle de halkın önemli bir kesiminin tarımı bir yana bırakarak fabrikalar kurulmasına odaklanmasını, bunun tek politika haline getirilmesini eleştiriyor. "Bu, Türkiye'de bilinçli olarak yaratılan bir yanılsama." diyor Aktar, bir başka gerçekliğin altını çiziyor: "Kırsaldaki nüfusun şehre taşınıp seyyar satıcılık, otoparkçılık yapması, işsizlik girdabına terk edilmesi gelişmişlik göstergesi olmaz."

Aslında Aktar'ın dikkat çektiği yanılsama devlet eliyle yıllardır bilinçli bir şekilde yaratılıyor. Oysa ülkemiz, sahip olduğu tarım arazilerinin büyüklüğü ile dünya sıralamasında 13'üncü sırada bulunuyor. Bu avantajın farkında olan AB, hemen her müzakere sürecinde tarıma yeni bir tırpan vurmak için yeni "düzenleme"leri masaya sürüyor.

Gelen gün geçeni arıyor...

Ülkemizdeki tarımsal üretim özellikle 1980'li yıllardan sonra kronik bir şekilde gerilemeye başladı. Bu durum, belli başlı ürünlerin üretim eğrilerine ve tarımın gayri safi yurt içi hasıla (GSMH) içindeki payına bakıldığında açıkça görülmektedir. Örneğin, 1980-2002 arasında sanayi ve ulaşım üç kat, ticaret üç kattan fazla büyürken, tarım sadece yüzde 1.5 civarında büyümüştür. Tarım ürünlerinin üretim miktarlarında da bu gerileme bariz bir şekilde göze çarpıyor. 1998'de 22 milyon ton olan şeker pancarı üretimi 2008'de 15.2 milyon tona inmiş, aynı kaderi pamuk, mısır, ayçiçeği ve diğer ürünler de paylaşmıştır. Tarım cenneti sayılabilecek bir ülkede, devlet, daha fazla üretim için çaba sarf etmek yerine, IMF ve Dünya Bankası politikalarıyla üretimi daraltıp, bırakalım fazla ürünü yurtdışına satmayı, ülkemizin kendi ihtiyacını dahi karşılayamaz hale getirmiş ve ülkemiz halklarının tarımsal ürün ihtiyacının dahi uluslararası tekel tarafından karşılanması için seferber olmuştur. Tarımsal kamu işletmelerinin özelleştirilmesi bu amaçla uygulamaya konulmuştu. Bugüne kadar SEK, Et Balık, Yemsan, TEKEL Sigara gibi kuruluşlar tasfiye edildi. Bu tasfiyenin olumsuz sonuçları tüm çıplaklığıyla ortaya çıktı. Şu anda özelleştirilen işletmelerin büyük bir bölümü kapatılmış bulunuyor. Ve bu da, bu kurumlara ürününü satan üretici köylünün haffile alınamayacak bir kesiminin üretimini çok alt düzeye çekmesine, kimisinin ise üretim-

den tamamen kopmasına neden olmuştur. Şu anda sırada Şeker Fabrikaları A.Ş. gibi asıl büyük kuruluşlar var. Bu kuruluşların satılması, Avrupa Birliği ve IMF'nin tüm niyet mektuplarında yer alıyor. Tarım Satış Kooperatifleri'nin özleştirilmesi süreci ise Dünya Bankası tarafından yürütülen ARIP projesiyle sağlanıyor. Dünya Bankası, bu kuruluşların tarımsal sanayi işletmelerinin tasfiyesi ve ürünlerin düşük fiyatlandırılması açısından bir gözetici gibi davranıyor. Bu politikalar sonucu, büyüme yılı olarak ilan edilen 2007 yılında tarım yüzde 6.7 oranında küçüldü. 2007 yılının son çeyreğinde küçülme oranının yüzde 7'ye ulaştığı düşünülürse, durumun ne kadar vahim olduğu daha iyi anlaşılır. Buğday, pamuk, tütün gibi temel ürünlere baktığımızda bu küçülme, oran olarak çok daha büyük. Bu durum, tarımsal üretim ve üretici köylü için tehlike çanlarının çaldığı anlamına geliyor.

Tarımsal üretimdeki düşüş döviz girişini de vuruyor

IMF programı gereği tarıma yatırım tamamen durmuş halde. Bunun en açık örneği Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP). GAP'ta elektrik yatırımları neredeyse program uyarınca yapılırken tarımsal yatırımlar olması gerekenin yüzde 10'u civarında kaldı ve ilerleyeceği de benzeri. Bu örnekteki gibi politikalar sonucunda yurtdışına satılan tarımsal ürünlerde de son yıllarda hissedilir bir düşüş yaşanıyor. 1995 yılından bu yana her yıl yaklaşık 4 milyar dolar civarında tarım ürünü ithal ediyor. Örneğin 2002 yılında 1 milyar doların üzerinde gıda ve canlı hayvan, 375 milyon dolarlık hububat, 138 milyon dolarlık meyve ve sebze, 142 milyon dolarlık hayvan yemi ithal edildi. Yalnızca tarımsal ham madde ithalatı 2 milyar dolar civarında. Buna karşılık aynı yıl toplam tarımsal ham madde ihracatımız (dış satım) 356 milyon dolar; hububat ve mamulleri ihracatı ise 287 milyon dolar oldu. Eğer 2 milyar dolar civarındaki sebze-meyve ihracatı olmazsa idi, tarımsal ürün ithalatı tam bir felakete dönüşecekti. 2002 yılında 55 173 ton buğday ihrac edilirken, ithal edilen buğday miktarı 1 milyon 97 bin 766 ton oldu. 1995-2002 yılları arasında toplam buğday ihracatı 6 milyon ton civarında iken ithal edilen buğday miktarı 12 milyon tona yakındı. Takip eden senelerde de durum değişmedi. Sadece 2008 yılında 3 milyon 709 bin ton buğday ithal edildi. Pamukta da durum hakeza aynı. 2003-2004 sezonunda yaklaşık 500 bin ton pamuk ithal edilirken, aynı dönemde ihrac edilen pamuk miktarı 60 bin ton civarında oldu. Yani dışarıdan, 450 bin tona yakın net pamuk ithal edildi. Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın verilerine göre 10 yıl önce lif pamuk, pamuk ipliği ve pamuklu dokuma ithalatı 671 milyon dolar iken, 2007'de 2 milyar 830 milyon dolara ulaştı. Bu durum da göstermektedir ki ülkemiz buğdaya da dahil olmak üzere net tarım ürünleri ithalatçısı bir ülke haline gelmiştir.

Yaşanan olumsuz tablo tarım sektöründeki dış ticaret açığını TC tarihinin en yüksek seviyesine çıkardı. 2007 yılında tarım ürünleri ihracatı 3 milyar 724 milyon dolar, ithalat ise 4 milyar 640 milyon dolardı. 2008'in Ocak-Kasım döneminde tarımsal ihracat yüzde 5,6 artarak 3 milyar 526 milyon dolar, ithalat ise yüzde 41,7 artarak 5 milyar 982 milyon dolar oldu. 2007 yılının Ocak-Kasım döneminde 881 milyon dolar olan tarım ürünleri dış ticaret açığı, 2008 yılının Ocak-Kasım döneminde yüzde 179 oranında artarak 2 milyar 456 milyon dolar ile TC döneminin en yüksek değerine ulaştı.

İthalat fazlalığı, bir başka önemli soruna neden olmaktadır. Piyasaya çok fazla miktarda giren yabancı tarım ürünleri, ülkemizde üretilen tarımsal ürünlerin fiyatlarında büyük düşüşler yaşanmasına neden oluyor. Durumdan istifade ederek tarımsal ürünleri üretici köylüden maliyetinin bile altında fiyatlarla alan tüccarlar, bunları piyasada kat be kat fazla parayla satarak büyük bir rant elde ediyor. Bu durum, üreticinin, mahsulünü çok

ucuza satmasına rağmen, tüccar tarafından alınan bu mahsulün halka çok daha pahalıya satılmasını beraberinde getiriyor. Örneğin fındığın piyasadaki satışı 8-10 lira arasında değişirken, üreticiden alış fiyatı 2.5-3 lira dolayında.

Tarıma destek yok, hoştek var

Yıllardır ülkemizde hükümetler, tarıma çok fazla destek verildiğini ve bunun ülke ekonomisinde ve bütçesinde bozulmalara yol açtığını, tarıma verilen -daha doğrusu verildiği iddia edilen- desteklerin devletin sırtında yük olduğunu söyleyedurdular. Dahası kendilerine referans aldıkları emperyalist-kapitalist devletlerin tarım sektörüne çok daha az destek verdiğini öne sürdüler ve gerçeği yansıtmayan bu sözlerle ülkemizdeki üretici köylüyü ve halkı aldatmaya çalıştılar. Ama rakamlar, sözü edilen devletlerin tarıma hayli fazla destek verdiğini söylüyor. Söylemekle de yetinmiyor, adeta bağırıyor. 2002-2003 sezonunda ülkemizde pamuğa kilo başına 3 cent "destek" verilirken, ABD 24 cent, Yunanistan 59 cent prim veriyordu. 2008 yılında Yunanistan'da pamuğun kilogramına 68 sent, İspanya'da 1 dolar destek verilirken, ülkemizde 2008 yılı için açıklanan destekleme primi 35 kuruş oldu! Ülkemizde 1993-1994 sezonunda pamuğa verilen "destek" ertesi yıl dolar bazında yarı yarıya azalırken, aynı dönemde ABD'de yüzde yüz civarında arttı. ABD'de verilen desteğin yüzde 50'si fiyat desteği. Fiyat desteğinin Avrupa Birliği'ndeki oranı yüzde 62. AB'nin bir yılda tarıma yaptığı sübvansiyon 50 milyar Euro. ABD'de, fert başına verilen destek ülkemizdeki 35 katı. Avrupa Birliği bütçesinin yüzde ellisini tarımsal desteklere ayırıyor. Ülkemizde ise bütçeden tarıma ayrılan pay yüzde 1 oranında! Tarımda istihdam edilen insan sayısı düşünülürse, bu rakamın ne kadar düşük olduğu daha iyi anlaşılır.

Hit'leri kilitlediler

Devlet, tarımsal kamu işletmelerinin zarar etmesi için mümkün olan her şeyi yapıyor. En başta yatırımlar tamamen durdu; pazarlama ve ihracat için hiçbir çaba harcanmadı. Örneğin TMO sessiz bir şekilde işlevsiz kılınarak yok edilmek isteniyor. TMO alımları her yıl rekor düşüşler gösteriyor ve bu kurum hububat piyasasından çekiliyor. Nitekim 1998 yılında toplam 33 milyon ton olan üretimin 8 milyon tonu TMO tarafından alınmışken, bu rakam 2000 yılında 3.5 milyon tona, 2001 yılında 2 milyon 444 bin tona, 2002 yılında 876 bin tona, 2003 yılında yaklaşık 400 bin tona ve 2007 yılında ise 11 bin tona düşmüştür. TMO, 2008 yılında ise alım yapmamıştır. Yani, TMO'nun yaptığı alımlar 6 yılda tam 70 kattan fazla bir düşüş göstermiştir.

Özelleştirilen TEKEL Sigara, devletin KİT'leri ve tarımı bitirme çabalarının en çıplak örneğidir. Tütün Yasası'nın yürürlüğe girmesinin ardından 2002-2003 yılları arasında, ülkemizde ürettiği tütünün hemen tamamı ihrac edilen Ege Bölgesi'nde tütün ziraatıyla uğraşan ekici sayısı yüzde 33 azaldı, üretimde ise yüzde 8.8'lik bir azalma meydana geldi. Karadeniz bölgesinde ekici sayısındaki azalma yüzde 25, ürün miktarındaki azalma ise yüzde 11 düzeyinde oldu. 2005 yılı itibarıyla 400 bin ailenin tütün üretimiyle uğraştığı düşünülürse, ortaya çıkan sosyal sorunun vahameti kolaylıkla görülebilir. Tekel, ülke ekonomisine 2003 yılı sonu itibarıyla yaklaşık 6 milyar lira civarında kaynak sağlayan, yıllık 3.5 milyar dolar civarında artı değer yaratan bir kurumdur. 500 Büyük Firma sıralaması içerisinde 2002 yılında 9. sırada yer alan TEKEL, aynı yıl için 4.4 milyar TL gayri safi satış hasılatı elde etmiş, 3.6 milyar TL (brüt) katma değer yaratmış ve vergi öncesi 303.8 milyon TL kar etmiştir. TEKEL, 2002 yılı verilerine göre, vergi, fon ve katkı payları ile, Konsolide Bütçe Vergi gelirlerinin yüzde 4.9'unu, Gelir Vergisi'nin yüzde 21.3'ünü, Kurumlar Vergisi'nin yüzde 52.6'sını, Servetten Alınan Vergilerin yüzde

399.2'sini, Dahilde Alınan KDV'nin yüzde 25.3'ünü karşılamıştır. TEKEL'in 2002 yılı karı ise Gelir Vergisi'nin yüzde 2.3'ünü, Kurumlar Vergisi'nin yüzde 5.7'sini, Servetten Alınan Vergilerin yüzde 43.3'ünü oluşturuyordu.

2002 yılında toplam 153 bin tonluk tütünün, yüzde 38'ini TEKEL satın almıştı. 17 yıllık bir süreçte yüzde 30 pazar kaybına uğrayan TEKEL, özelleştirme idaresine devredildiği tarihten itibaren bir buçuk yıl gibi kısa bir içinde yüzde 12 oranında pazar kaybetmişti.

Benzer bir tabloyu şeker fabrikaları ve şerkerpançı üretimi için de çizmek mümkün. Tarımsal kamu işletmelerinin özelleştirilmesini savunanlar ülkemizde yapılan üretimin pahalı olması nedeniyle dünya piyasalarında rekabet şansı bulunmadığını, bu durumda ithalatın daha ucuza geleceğini iddia etmektedirler. Bu iddia doğru değildir. Örneğin en çok tartışılan şeker konusunu ele alalım. Ülkemizde bir ton şekerin üretim maliyeti yaklaşık 500 dolardır. AB ülkelerinde ise bu rakam 800 ile 900 dolar arasında değişmektedir. Ülkemizdeki şeker üretimi maliyet açısından AB ülkelerine göre daha düşük olmasına rağmen destek oranının yetersizliği, uluslararası piyasalarda rekabet şansını azaltmaktadır. Tabii ki bu desteğin verilmemesinin bir nedeni var: Ülkemiz şeker piyasasının uluslararası şirketlere hibe edilmesi. Bu hibeden faydalanacak şirketlerin başında gelen ABD'li Cargill'e AKP tarafından yapılan kıyaklar, bunun kanıtıdır.

İthal mısır kullanılarak nişasta bazlı şeker üreten Cargill'in baskılarıyla nişasta bazlı şekerin tüketim kotası yüzde 10'dan 15'e çıkarıldı. AB'de bu kota yüzde 2 civarında. Üstelik, Cargill fabrikası Bursa Ovası'nın 1. sınıf tarım arazisi üzerine kurulmuş ve bölgedeki yeraltı suları açısından risk içeriyor. Bu durum mahkeme kararlarıyla da saptanmış durumda. Cargill, ABD'den 60 milyon dolarlık bir yatırım getirdiğini söylüyor ve özel yasa ile konumunun meşurlaştırılmasını istiyor, yapıldı da. Bu da yerli şeker fabrikalarının yok edilmesinin yanı sıra, yerli şerkerpançı üretiminin ve üreticisinin de yok olmaya sürüklenmesine neden oluyor. Yapılan hesaplara göre, yıllık 100 bin ton nişasta bazlı şeker kapasiteli bir fabrika, üç tane şeker fabrikasının kapanmasına neden oluyor. Ağrı, Erçiş, Muş'ta toplam üç şeker fabrikası var. Bu üç şehirde başka sanayi işletmesi yok ve her bir fabrikada bin işçi çalışıyor.

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi gündemde, ancak bu fabrikaları satın alanlar çoğunlukla çalıştırmıyor. Belçika, Almanya, Amerika firmaları Polonya'da şeker fabrikaları satın aldılar. Kendi ülkelerindeki şeker stoklarını eritmek için bu fabrikaları tam kapasite çalıştırmadılar. Kendi fabrikalarındaki şekerli ham şeker olarak getirip işlediler. Polonya şeker ithal eden ülke haline geldi, şimdi devlet bu fabrikaları yeniden kamulaştırıyor. Ayrıca, ülkemizde şeker fabrikalarına talip olanların büyük bir bölümünün artık çoğu şehir içinde kalmış bu fabrikaların arazilerinin değerlendirmek için talip oldukları bilinen bir gerçek.

"Devlet baba" hayvancılığı da unutulmadı?

On yıllardır uygulanan serbest pazar politikaları ülkemizde hayvancılığı derinden yaraladı. Hayvancılığı kötürüm bırakan ikinci büyük darbe, Et Balık Kurumu kombinalarının büyük bölümünün özelleştirilmeleri sonrasında kapatılmaları oldu. 2001 krizi sırasında besicilere verilen kredi faizlerinin yüzde 200'lere ulaşması ise hayvancılığa vurulan son darbe oldu. Bu politikalar sonucunda 1985 yılında 42 milyon 500 bin olan toplam koyun sayısı 2008 yılında 23 milyon 974 bin 591; 1985 yılında 12 milyon 466 bin olan toplam sığır sayısı ise 2008 yılında 10 milyon 859 bin 942'ye düşmüştür. 1980 ile 2008 yılları arasında koyun sayısında yüzde 46 oranında bir düşüş vardır.

Ülkemizde 1985 yılında 190 bin ton olan küçükbaş et üretimi 2001 yılında 97 bin tona; 1985 yılında 307 bin ton olan büyükbaş et üretimi ise 2001 yılında 302 bin tona düşmüştür. Hayvan sayısındaki azalmaya karşın et üretiminin nispeten daha az düşmesinin nedeni 1985'te 4.5 milyon civarında olan ithal inek sayısının 2001'de 6.5 milyona çıkmış olmasıdır. Hayvancılıktaki gerileme süt üretiminde de etkilemiş, 1995 yılında 10 milyon 601 bin ton olan toplam süt üretimi, 2001 yılında 9 milyon 495 bin tona düşmüştür. Nüfusumuzdaki ve ithal hayvan sayısındaki artış düşünüldüğünde süt açığı bu rakamın ifade ettiğinden çok daha büyüktür.

Bütün bu veriler ve yıkım tablosuna bakıldığında, bu kötü gidişin durdurulamaması halinde, halkın gelecek olan yıkımlara dayanabileceğini söylemek güç. Açıkta ki bu gidişin değiştirilmesini, bugüne değin bu yıkım politikalarını yürütenlerden, dayatanlardan ve destekleyenlerden beklemek ham bir hayal olacaktır. Bu sorumluluk, bu ülkedeki yıkımların, tarımsal yıkımın hedefinde olan ve tüm bu yıkımlardan birinci derecede etkilenen bizlerin omuzlarındadır. Ya aklıktan dizlerimiz üzerine çökecek bir lokma ekmek için avuç açacağız ya da bu kötü gidişe ve bu gidişin sorumlularına der diyeceğiz...

İnternette fragmanı 2 milyondan fazla kişi tarafından izlenen, vizyona girdikten sonra da sinemalarda en çok seyredilen film olan "Nefes/Vatan Sağolsun", ordunun nefes verdiği hayli 'başarılı' bir film olmuş!

Levent Semerci'nin yönettiği "Nefes", Güneydoğu'da Karabal Sınır Karakolu'nda görevli 40 askerin öyküsünü ve "savaşı" anlatıyor. Film uzun yıllar bölgede subaylık yapan Hakan Evrensel'in "Güneydoğu'dan Öyküler" adlı kitabından uyarlanmış. Filmin senaryosunda da Evrensel'in imzası var.

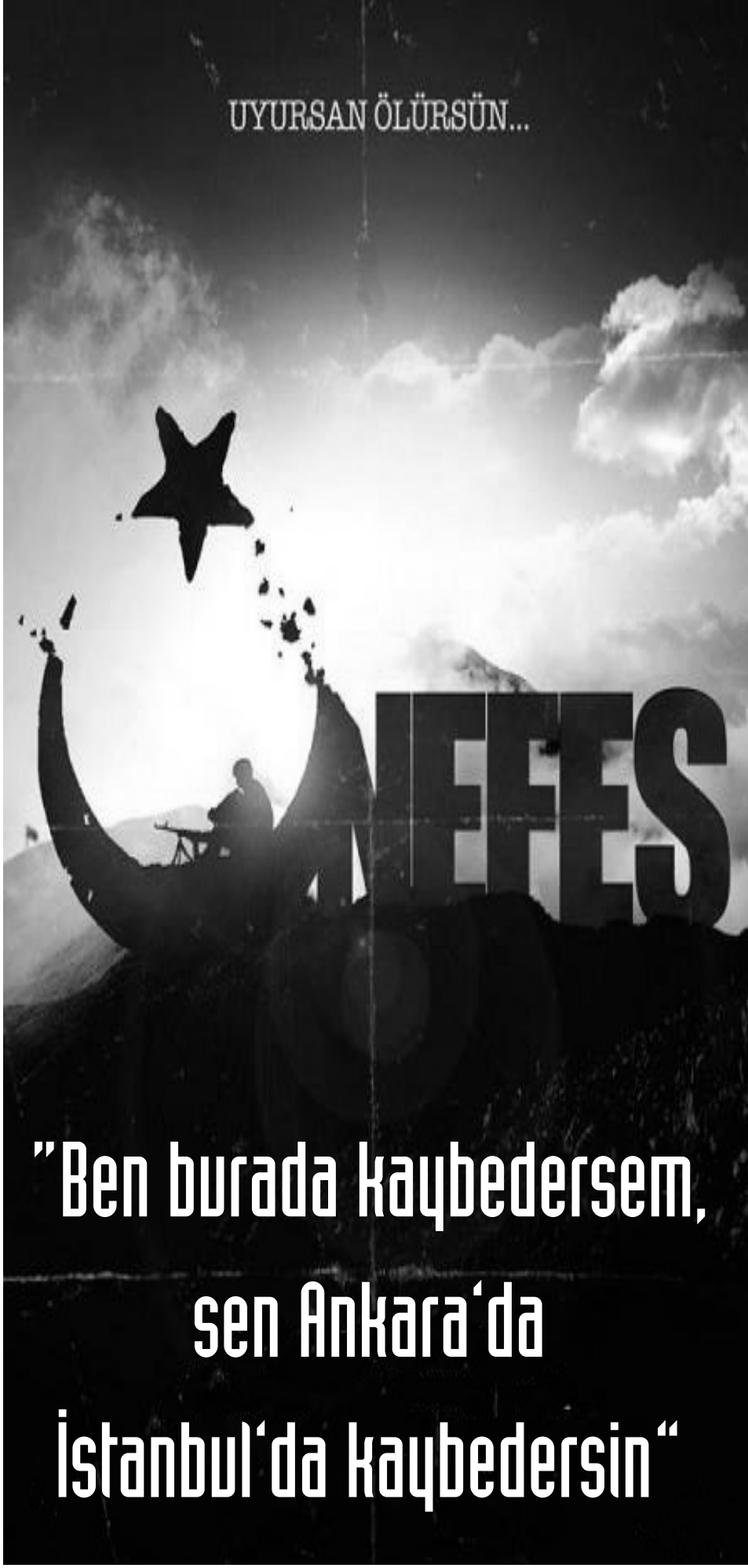
Jeolojik açıdan bölgeye benzediği için, 2 bin 365 metre yükseklikteki Tahtalı Dağı'nda çekilmiş olan film; karakolda görevli 40 askerin nasıl kahramanlaştıklarını anlatıyor! Filmin sahneleri; insanların, "en büyük asker bizim asker" demenin bir adım ötesine geçmeleri ve "ben de böyle bir asker olacağım" demeleri için özenle hazırlanmış adeta. 2 bin 365 metre yükseklikte, bulutların muhteşem dans sahneleri, güneşin batışı ve doğuşundaki güzel renk geçişleri insanı dağlara davet ediyor adeta... Tabii dağın hangi tarafında durduğunuz da son derece önemli...

Film, adı geçen karakola destek için gönderilen Mete Yüzbaşı'nın karakola geldiğinde askerleri uyur vaziyette bulması ile başlıyor. Yüzbaşı Mete'nin, "yarım saat sonra içtima" sözleri ile başlayan sahne, seyredenleri can evinden vurmaya hedefleyen "sen uyursan..." ajitasyonları ile devam ediyor. Sinemada filmi izleyenlere hitap edercesine kameraya haykırılan "sen uyursan herkes ölür" sözcüğü, filmi izleyenleri uyanmaya ve bu haksız savaşta görev almaya çağırıyor! Bu çağrı, seyirciden bir yankı da buluyor ve filmin içtima sahnesinde seyredenlerden alkışlar yükseliyor.

"Uyursan ölürsün! Uyursanız ölürsünüz! Sen uyursan herkes ölür." Yüzbaşı, içtimada yaptığı bu konuşmanın ardından asker cenazelerinin medyada yeterince propaganda malzemesi yapılmamasından dert yanarak şöyle seslenir: "Öldüğünüzde 45 saniyelğine haberlerde kahraman olacaksınız. Sonra magazin haberlerine geçilecek." Ama kahraman yüzbaşı 45 saniyelik kahramanlıklardan da dert yanarak, "Sizin cesetlerinizi, sizin cenazelerinizi allenize göndermeyeceğim. Ölmenizi yasaklıyorum."

Bu duygusal girişi, Mete yüzbaşının babacan afı takip eder: "Arkadaşınızı bu seferlik affediyorum. Birliğin düzeni bozulmasın diye." Bu babacan affın ardından dillendirilen bir tehditte, ordunun bir gerçekliği gözler önüne serilir: "Ama bir daha birinizi disiplini bozarken görürsem kendim vururum, altına da imzamı atarım 'eğitim zaiyatı' diye". "Eğitim zaiyatı"; bu tanımlamanın yabancıları değil. Elazığ'da, eline komutanı tarafından pimi çekilmiş el bombası tutuşturulan asker geliyor akıllara. Şu, "disiplini bozan" ve 4 arkadaş ile birlikte "eğitim zaiyatı" olarak kayıtlara geçen asker(ler) ve gün yüzüne çıkmamış daha nice "eğitim zaiyatı" hayatlar.

Karabal Sınır Karakolu'ndaki askerler, 'bizden' insanlar! Dans eden, şarkı söyleyen, şiir yazan, sevgilisi olan ve hüznülenen!.. Şiir yazaran Ege'li asker, insanlarda askere karşı sempati yaratmak için özenle hazırlanmış. Sonra sevgilisinden ayrılan kara gözlü er ne kadar da yakın bize! Sanki bu ordu tek tek kişilerden oluşuyor ve sanki bu tek tek kişiler ordunun ne yapacağını biliyor... Sanki, bu insanların halkın içinden zorla askere alarak haksız savaşın birer tetikçisi olmaya zorlayan bu ordu değil. Sonra; filmde, Kürtçe türkü söyleyen, telefonda annesi ile Kürtçe konuşabilen Vanlı er ne kadar da özgür! Kim derki bu ülkede dil yüzünden insanlar katledilmiş? Sonra; dini inançları hayli güçlü, namazında niyazında olan asker... Brek dans yapan İstanbullu genç... Anlayacağınız buradaki askerler bu ülkedeki tüm renklerden seçilmiş ve bir araya getirilmiş. Muhtemelen her kesimden insan kendinden birşey bulsun diye! Bu kendinden birşey bulma, yakınlık olayını daha sonra anlayacağız, askerler PKK gerillan ile çatışırken...

"Ben burada kaybedersem, sen Ankara'da İstanbul'da kaybedersin"

Tüm bu iyi niyetli yaklaşımları, sevinçleri acıları ile Türk ordusuna büyük bir sempati beslememiz için bilinçaltımız, ordunun cephaneliğinden alınmış envai propaganda ile adeta bombardımana tabi tutuluyor.

Mete yüzbaşı; karakoldaki askerlerin yanına giderken gerillalar tarafından öldürülen Orhan adlı arkadaşını filmin başından sonuna kadar bir an olsun bizlere unutturmuyor... Yüzbaşı Orhan'ın anıları ile kendindeki "intikam" arzusunu önce çevresindeki askerlerine, sonra da seyirciye aktarıyor. "Orhan'ın bir kansı, bir çocuğu, bir de yeni arabası vardı." ifadeleri yaşamayı hak eden bir askerin gerillalar tarafından nasıl acımasızca öldürüldüğüne hükmetmemizi ve gerillayı yargısız infazlara çarptırmamızı buyuruyor.

Askeriyede kıdemli insanların ölüm oranları "sıradan" erlere göre çok daha azdır. Çünkü kıdem arttıkça güvenlik artar, haksız savaşın önüne sürece kurbanlar ise rütbesi düşük erlerdir. Filmde ise bu durum tam tersine çevrilmek iste-

niyor! Kahraman yüzbaşı en ön saflarda ve çatışmaların göbeğinde. Bunun, gerçeklikten ne kadar uzak olduğunu ise askerlik yapan insanlar gayet iyi bilirler. Tabi "intikam" duygusundan bir parça da olsa kopup objektif düşünebilirlerse.

"İyi" tarafta durum böyle... "Kötü" tarafta ise gerillaların komutanı olan Doktor, sürekli yüzbaşının karısı ile yaptığı konuşmaların arasında karışmaya çıkıyor. "Komutan git burdan, Zeynep yengeye yazık olacak, üzülecek sonra." replikleriyle gerilla komutanı, TC komutanına tehditler savuruyor. Doktor kod adlı gerilla komutanı, Hacettepe Üniversitesi'nde tıpta okurken eğitimi bırakıp dağa çıkmış ve 10 yıldır dağda mücadele eden bir karakterdir.

TC komutanı, Doktor'a kimi zaman neden dağda olduğunu, okumadığını soruyor, kimi zaman onu öldüreceğini söyleyip tehditler savuruyor. Filmde, Doktor'un, komutana söylediği "Sizin üniversitenizde okuyacağım kendi dağmda ölürüm, siz bizim dilimizi, kültürümüzü yasakla-

dınız." gibi sözler dışında gerillaların amaçlarına dair tek satır yok.

Filmde askerlerin aileleri ile yaptıkları telefon konuşmalarına bolca yer verilerek bir duygusal yoğunlaşmanın zemini hazırlanmış. Oğlunu özlediğini dile getiren anneler, vatanını koru diyen babalar, neden oradasını diyerek "kutsal görevi" anlamayan sevgililer... Yani seyircinin vicdanına vicdanına derin dürtüklemeler var. Filmde bugün ordunun toplanı tüfekleri ile kırsalda yaptığı saldırılardan eser yok. Küçük çaplı bir iki askeri saldırıya yer verilmiş. İşte bu yüzden Orgeneral İlker Başbuğ bu sahneleri eksik bulmuş ve "Ancak, bildiğiniz gibi terörle mücadelenin farklı boyutları da var. Bu boyutlardan biri de hiç şüphesiz operasyonel boyutudur. Bu ekibin, terörle mücadelenin operasyonel boyutunu ele alacak bir çalışma daha yapmasını arzu ederiz." demişti. Nefes 2: Operasyon(!) için fikir verdi sanırım!

Bu saldırılardan bir tanesinde askerlerden birisi saldırıya katılmak için adeta Mete yüzbaşıya yalvarıyor. "Komutanım beni dışarda kimse iplemeydi" deyip ardından da askerde ne kadar "önemli" birisine dönüştüğünden bahsediyor: KAHRAMAN! Filmdeki erlerin büyük bölümü benzer biçimde, sivil hayatlarında sili kişilikler olarak resmediliyor ve bu sili kişiliklerin askerde nasıl da değişip birer "erkek", birer "kahraman" haline geldikleri propaganda ediliyor. Senaryo nasıl da net: Önce halktan insanları siliikleştirebildiğin kadar siliikleştireceksin, sonra askere alıp KAHRAMAN yaparak karakter kazandıracaksın...

Bu küçük operasyonlardan birisinde bir kaç kişilik bir gerilla grubunu asınsız bastırırlar ve bir kadın gerillayı yaralı olarak yakalarlar. Karakolda sihiyeci asker kanı durdurur ve yüzbaşının sorgusu başlar. Kadın gerillanın boğazını sıkarak Doktor'un yerini sorar. Orhan'dan bahseder: "Karnısı, çocuğu, arabası vardı..." Gerillaya küfürler eder. Bir yandan da boğazını sıkmaya devam eder. Bu sırada doktor ısrarla yüzbaşını durdurmaya çalışır. Ve sonunda gerillayı bırakan yüzbaşı, askere saldırır, onun boğazını sıkır. Ta ki diğer komutanın müdahalesi ile sakinleştirilinceye değin. Sonrası mı? Askeri helikopter gelir ve gerilla tedavi için hastaneye gönderilir. Yerseniz tabii...

Bu olay sonrasında yüzbaşı, sihiyeci askerin yanına gider ve ona, "Ben de savaşın böyle kazanılmayacağını biliyorum. Ama, ben burada kaybedersem sen Ankara'da, İstanbul'da kaybedersin." der. Bu sözler bir anlamda içinden geçtiğimiz süreci de özetler: 'Evet, bu savaşın bitirmesi için siyasi, ekonomik, kültürel alanlarda da saldırmak lazım, ama en başta askeri olarak gerillayı kontrol altına almak gerek. Askeri olarak kaybedersek, diğer alanlarda da savaş kaybederiz.' İşte devletin tam bir kırmızı çizgili açılımı: Savaş bitmeli ama benim istediğim koşullarda. Teslim olmalısınız, silahları bırakın yoksa biz öldürmeye devam ederiz...'

Bu arada Mete yüzbaşının, "Biliyorum, yıllar sonra yaptıklarım için beni yargılayacaksınız. Ama olsun, benim bu dağlardan başka bir yerim yok." sözleri, askerlerin tutuklanmalarına yapılan ince bir gönderme olarak filme girmiş repliklerden sadece birisi.

Ve son sahne: PKK gerilları karakola büyük bir saldırı düzenler. Doktor; "Yüzbaşı teslim ol, askerlerini boş yere öldürtüyorsun." dese de, yüzbaşı, Orhan'ın intikamını almakta kararlıdır... Fakat çatışma boyunca "kahraman" yüzbaşı neredeyse hiç çatışmaz. 'Assolistler sonra çıkar' hesabı bir kenarda bekler. Büyük bir çatışmanın ardından Doktor, yüzbaşının kışkırtmaları ile içeri girer ve yüzbaşını bulur.

Çatışma biter, filmin başından bu yana Atatürk büstünü kardan temizleyen, karşısında selam duran asker yere düşen büstü kucağına alır, "Ne mutlu Türküm Diyene" yazılı kaidenin önüne oturur. Ve Son: devlet yazdı Levent Semerci yönetti...

Adana DHF'den etkinlik

ADANA- Çukurova Demokratik Haklar Derneği'nin 14 Aralık'ta düzenlediği konser etkinliği, büyük bir coşku ile sonlandı.

Seyhan Kültür Merkezi'nde yapılan etkinlik, şiir dinletisi ve sinevizyonun ardından Demokratik Haklar Federasyonu adına yapılan konuşma ile devam etti. DHF adına konuşma yapan Cemal Doğan; "Ülkede var olan hak ihlallerine karşı örgütü bir güç ile cevap vermek gerekiyor, Alevi'si, Süni'si, Çerkez'i, Ermeni'si ile bu ülkede tüm halklar sömürülmektedir. Bizlerin birlikte hareket etmesinden korkan egemenler bir araya gelmememiz için her türlü kirli oyunlarını oynamaktadır. Buna karşı bizlerin tek yumruk olarak cevap vermemiz gerekiyor." dedi. Konuşmanın ardından sahneyi Servet Kocakaya aldı. Sesi ile türkülere soluk veren Servet Kocakaya, birbirinden güzel ezgilerini seslendirdi. Halaylar eşliğinde söylenen türküler ile etkinlik sona erdi.

'Geleceğimiz için birleşelim'

MERSİN- Çukurova Demokratik Haklar Demegi, 13 Aralık günü Hasret Düğün Salonu'nda bir etkinlik gerçekleştirdi. Şiir dinletisinin ve halk oyunları gösteriminin yapıldığı etkinlikte Servet Kocakaya da sahne aldı.

Etkinlik ilk olarak yeni demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) adına bir sunum yapıldı. Sunumda son süreçte ülkemizde ve dünyada yaşanan sosyal, ekonomik ve siyasal yıkımlara değinilerek; DHF'nin bu yıkımlara karşı tutum, düşünce ve pratiklerine dikkat çekildi, bağımsız bir ülkede özgür bir halk olarak yaşamak için halka DHF bünyesinde örgütlenme ve mücadele etme çağrısı yapıldı.

Gerçekleştirilen konuşmada şunlar dile getirildi: "Demokratik Haklar Federasyonu; insanları Türk, Kürt, Ermeni, Alevi, Sunni olarak ayırmaz, aksine, farklı kimlik ve inançlardan ezilen milyonların bir araya gelmesini, ortak sorunları etrafında kenetlenmesini ve gelecekları için mücadele etmesini savunur. Demokratik Haklar Federasyonu; bütün bu sorunlara karşı, bağımsız bir ülkede, özgür bir halk olarak yaşamak için tüm halkımızı kendi bünyesinde örgütlenmeye ve mücadele etmeye davet eder. Yaşasın insanlığın kurtuluş mücadelesi, yaşasın insanlığın özgür altın çağ kavgası."

Konuşmanın ardından Servet Kocakaya konseri ile devam eden etkinlik, çekilen halaylarla sona erdi.

Küçükköy'de Grup Munzur coşkusu

İSTANBUL- Grup Munzur, yeni albüm çalışmaları çerçevesinde düzenleyeceği konserlerin ilkinin Küçükköy'de gerçekleştirdi. Demokratik Haklar Federasyonu'nun açılış konuşmasını yaptığı etkinlikte, Grup Munzur 3 saat sahnede kalarak marşlarını ve türkülerini sevenleri ile birlikte söyledi.

Yeni albüm çalışmaları çerçevesinde düzenlediği konserle sevenleri ile buluşan Grup Munzur, yeni karacağı albüm için düzenledikleri bu konsere destek olan, katılım sağlayan herkesin bu albümün bir parçası olduğunu, albümlerinin kendilerine destek verenlerle hep birlikte çıkaracaklarını ifade etti.

Seslendirdiği birbirinden güzel ezgileriyle beğeni toplayan Grup Munzur, coşkulu anlar yaşattı. İsyan dolu türkülerini konsere katılan binlerle hep birlikte söyleyen Grup Munzur, yaklaşık 3 saatlik konserini halaylarla sonlandırdı.

'Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak'ın yaratıcısı hayatını kaybetti

Birçok ödüllü filme imzasını atan Ahmet Uluçay hayatını kaybetti. 1960'larda köylerine seyyar bir sinemacının gelmesi ile sinemayla tanışan Ahmet Uluçay, daha sonra tüm yaşamını bu alana adadı. Uluçay, 1954 yılında Kütahya Tepecik'e bağlı Tavşanlı köyünde dünyaya geldi. İlkula giderken tanıştığı sinemadan okadar çok etkilendi ki arkadaşları ile birlikte uzun uğraşlar ve denemeler sonunda tahtadan bir sinema makinesi yaptı. Yaptığı makina ile kasabadaki sinemanın çöplüğünde bulduğu kırpıntı filmlerle köylülere ahırda film gösterimleri yaptı.

Uluçay 1994 yılında alabildiği eski bir video kamera ile ilk filmi olan "Optik Düşler"i çekti. Kurgusunu ve seslendirmesini köyünde yaptığı film büyük ilgi görünce Uluçay'ın sinema aşkı iyice derinleşti. Uluçay; Koltuk Degneklerinden Kanat Yapmak, Bizim Köyün Orta Yeri Sinema,

Minyatür Cosmolda Rüya, Epileptic Film, Bizim Köyde Bayram Sabahı, Exorcise gibi ödüllü kısa filmlerinin yanı sıra; sinema severlerin büyük beğenisini kazanan, başarılı filmi "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" isimli uzun metrajlı filme de imzasını attı.

Senaristliğini ve yönetmenliğini yaptığı filmlerin tümü, ulusal ve uluslararası festivallerde gösterilen ve birçok ödül alan Uluçay; filmlerini çekmek, yaşamını devam ettirebilmek için kamyon şöförülüğü, inşaat işçiliği, hamallık gibi işler yaptı.

40'a yakın ödüllün sahibi olan Uluçay, yıllardır kendisine ciddi denge problemleri yaşatan beyindeki ur'a inat ikinci filmi "Bozkırda Deniz Kabuğu"nu tamamlamak için uğraş veriyordu. Fakat Uluçay'ın mücadelesi 55 yaşında bitti. Uluçay tedavi gördüğü Çapa Tıp Fakültesi'nde hayatını kaybetti.

Ceylan ölümü hak etmiş (!)

Lice'de üzerine bomba atılarak katledilen Ceylan Önkol'a ilişkin Jandarma Karakol Komutanı Astsubay Y.Ş.'nin hazırladığı fezlekede akıl almaz savunma ifadelerine yer verildi. "Bu bölgedekiler terörü destekliyor" denilen fezlekede adeta Ceylan'ın ölümü hak ettiği savunuluyor. Lice'nin Şenlik Köyü Paşaçıya Mezrası'nda hayvan otlatan 12 yaşındaki Ceylan Önkol üzerine atılan havan topu nedeni ile yaşamını yitirmişti. 28 Eylül 2009'da gerçekleşen olayın ardından savunma çabalarına giren devlet Önkol'un ölümüne ilişkin çok daha farklı bir açıklama yapmıştı. Önkol'un ölümüyle ilgili yapılan incelemenin ardından yapılan açıklamada, "Menşei ve modeli tespit edilemeyen, daha önce araziye atılmış ancak patlamadan kalmış 40 mm'lik bombaatar mühimmatına elindeki tahta ile vurarak patlatması neticesinde hayatını kaybetti" denilmişti. Önkol ile ilgili soruşturma sürerken, soruşturma dosyasında güvenlik gerekçesiyle Lice Cumhuriyet Başsavcısı'nı olay yerine götürmediği için hakkında soruşturma açılan Abalı Karakol Komutanı Jandarma Başçavuş Y.Ş.'nin gönderdiği fezlekede de yer aldı. Y. Ş. hazırladığı fezlekede akıl almaz ifadelere yer verdi.

'Tazminat almak için böyle yapıyorlar'

Havan topu ile parçalanan bedeni annesi tarafından ağaç dallarından toplanan Ceyla'nın ölümüne ilişkin Kıdemli Başçavuş Y. Ş. tarafından imzalanan fezlekede şüpheliler kısmında 'yoktur' ifadesi yer aldı. Olay yerinde çekilen fotoğrafların incelenmesinden olayın havadan gelen bir cisim yerine, yerde patlayan bir cisimden kaynaklı olduğunun görüldüğü belirtilen fezlekede şu görüşlere yer verildi: "Normal olarak bölge insanının genel eğiliminin her türlü konunun terör olayı olarak istismar edilmesi ve devletten her halukarda tazminat ve para almaya çalıştığı bilinen bir gerçektir. Bu ailenin bölücü terör örgütünün dağ kadrosunda bir ferдинin bulunduğu da (Azize Önkol) ayrıca dikkate değerdir. Vatandaşların kendi aralarında yaptığı konuşmalarda da konunun açıkça istismar edildiği, 'yerdeki bir şeyi kurcaladınız, para için düştüğünüz hallere bakın' gibi serzenişlerde bulunanların olduğunun duyulduğu..."

PKK'nin üzerine atıldı

Önkol'un katledilmesinin PKK tarafından yapılan bir tuzaklama sonucu meydana gelmiş olma ihtimalinin çok güçlü olduğunun iddia edildiği fezlekede, "Olayın meydana geldiği bölgenin askeri birliklerin yapacağı operasyonlarda mutlaka gireceği yerlerden olduğu ve dolayısı ile bölücü terör örgütü mensuplarınca tuzaklamaların yapılması çok büyük bir olasılıktır. Netice olarak Ceylan Önkol adlı vatandaşın ölmesinin bölücü terör örgütü mensuplarınca tuzaklanmış bir madde veya malzemenin bilinçli veya istem dışı bir davranış ile patlaması sonucunu gerçekleştirmiş olduğu kanatı oluşmuştur." ifadeleri yer aldı.

GÜNCEL

19 maden işçisini bile bile öldürdüler

Yapılan denetimlerde bir takım önemli eksiklikleri tespit edilen maden ocağı, eksikliklerini giderinceye kadar kapatılmayıp çalışmasına devam etmesine izin verilince 19 işçinin hayatını yitirdiği katliam yaşandı. Oysa uzmanlar, madencilik gibi kritik çalışma alanlarında, tespit edilen eksiklikler giderilinceye dek işyerinin kapatılması gerektiğini, zira bu tür çalışma alanlarındaki en küçük bir eksiğin can kaybına yol açabileceğine dikkat çekerek, 19 işçinin ölümünde maden ocağının sahibi gibi ilgili tüm kurumların da sorumlu olduklarına işaret ediyorlar.

BURSA- 10 Aralık akşamı Bursa Mustafakemalpaşa'da bulunan maden ocağında bir patlama meydana geldi. Kurtarma çalışmalarının ancak 3 saat sonra başlatıldığı maden ocağında 19 işçi hayatını kaybetti.

Mustafakemalpaşa İlçesi'nin Alpagut Köyü Devecikonağı mevkiinde bulunan Bükköy Madencilik ve Turizm Anonim Şirketi'ne ait kömür ocağında, dün akşam yerin 220 metre altında grizu patlaması meydana geldi. Patlamanın ardından saat 23.00'da başlatılan kurtarma çalışmaları günün ilk ışıklarına kadar devam etti. Sabah saatlerinde ocağa temiz hava verilmesinin ve göçüğün kaldırılmaya başlanmasının ardından Zonguldak'tan ve Soma'dan gelen iki ayrı ekip, 220 metre derinlikte patlamanın olduğu bölüme ulaştı ve işçilerin tamamının yaşamını yitirdiği ortaya çıktı.

'Kapatması için bir neden yok'

Patlamanın yaşandığı maden ocağına giderek kurtarma çalışmalarını izleyen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, "Kurtarma ekipleri işçilerin olduğu bölgeye ulaştı. Maalesef işçilerimiz hakkın rahmetine kavuşmuş." dedi. İşletmenin 1983 yılından bu yana faaliyet gösterdiğini ve bugüne kadar herhangi bir kaza yaşanmadığını dile getiren Dinçer, şunları söyledi: "İşletmenin düzenli olarak denetimi yapılmış. Zaten biz maden ocaklarını bakanlık olarak proje kapsamında denetime tabi tutuyorduk. Burası hem Bursa Bölge Müdürlüğümüz tarafından, hem de Ankara'daki Teftiş Kurulu tarafından denetlenmiş bir firmadır." Diyerek, 19 işçiye mezar olan işletmenin kapatılmasını gerektirecek bir ihmalinin olmadığını savundu!

Dev Maden-Sen: Gerekli önlemler alınsaydı ölmezlerdi

Türkiye Devrimci Maden Arama ve İşletme İşçileri Sendikası Başkanvekili Tayfun Görgün, madende doğru ölçüm yapılsaydı, metan gazının yükseldiğinin görülmüş olacağını, dinamit patlatılmayacağını, 19 işçinin de şimdi hayatta olacağını söyledi. Görgün, madende havalandırmanın yapılmamasının yanı sıra Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın eksik denetim yapması ya da denetimlerde bulunduğu eksikliklerin giderilmesinde süreci takip etmemesinin de 19 işçinin ölümünde büyük pay sahibi olduğunu dile getirdi.

Güngör denetim eksikliklerine ilişkin ise şunları dile getirdi: "Bakan Ömer Dinçer 'Mayısta denetim yapıldı, eksikliklerin giderilmesi için süre verildi' diyor. Ama madencilikte hayatı tehlike ta-

Her madende kurtarma ekiplerinin olması gerekirken, patlamanın yaşandığı maden ocağında bir kurtarma ekibi bulunmuyordu. Bu nedenle patlamadan sonraki "kurtarma" faaliyetleri tam bir rezalet görüntüsü çizdi.

şıyan eksiklikler, örneğin havalandırma sorunları giderilene kadar madenin kapatılması gerekir. Denetimler zaten eksik, denetimde ortaya çıkan eksikliklerin giderilmesi için ne yapıldığına dair takipler de eksik." dedi.

Hükümet özel şirketler için standartları bozdu

Güngör: "Madencilikte nitelikli eleman, mühendis bulundurma, gaz ölçümü, havalandırma, denetim konularında uluslararası standartlar vardır. Hükümet, bunları 'ek maliyet olarak gören' özel şirketler için standartları bozdu. Kurlsız çalışmaya kapı açtı. En son ağustosta çıkardıkları madencilikle ilgili iş güvenliği yönetmeliğinin iptali için Maden Mühendisleri Odası Danıştay'da dava açtı." dedi.

Kış ortasında okullarından sürüldüler

KOCAELİ- Yenidoğan Mahallesi'ndeki Mehmetçik İlköğretim Okulu, kış ortasında boşaltılıp, öğrencileri başka bir okula naklediliyor. Sürgüne gönderilen 625 öğrencinin velisi bu duruma isyan etti. Zemin etüdü yapılmamasına rağmen 'zeminin hasarlı olduğu' belirtilen okul değişimi için neden kış ayının beklendiği ve nakillerin neden öğrencilerin yaşadıkları yere yakın okullara değil de çok daha uzak bir okula yapıldığı ise soru işaretlerine neden oldu.

18 Aralık'a kadar boşaltım

Mehmetçik İlköğretim Okulu, okulun temelinde kayma olduğu gerekçesiyle yıkılıp yenisinin yapılması kararlaştırıldı. Ancak ortada daha ne bir yıkım, ne bir yapım ihalesi, ne de bir zemin etüdü çalışması var. Her şeyin belirsiz olduğu şu günlerde bir

karar alındı; Mehmetçik İlköğretim Okulu'nun 18 Aralık 2009 tarihinde kapatılması istendi. Mehmetçik İlköğretim Okulu'nda öğrenim gören 625 öğrenci ise Yenimahalle İlköğretim Okulu'na yönlendirildi.

Neden daha uzağa?

Mehmetçik İlköğretim Okulu'nun 625 öğrencisi, halen tam gün eğitim veren ve 488 öğrencisi bulunan Yenimahalle İlköğretim Okulu'na taşınmalı sistemle gidecek. Bu durumda Yenimahalle İlköğretim Okulu'da mecburen ikili öğretime geçecek, okulun tüm programı alt üst olacak. Mehmetçik İlköğretim Okulu velileri, çocuklarının çok yakındaki Nuh Çimento ve Türkân Dereli İlköğretim Okulları dururken, neden 6-7 kilometre uzaklıktaki Ye-

Bakan, ocağı kapatmamak için 6 ay 'taliî' kararı verdi

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesinde maden ocağında meydana gelen göçükte 19 kişinin yaşamını yitimesinin ardından madenin 6 ay faaliyetlerine ara vermesi kararlaştırıldı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'ın kapatma ile ilgili çekimser açıklamalarının kamuoyundan tepki görmesinin ardından madene faaliyet durdurma kararı geldi. Yıldız "Yaptığımız çalışmada burada madencilik faaliyetinin 6 ay durdurulmasına, faaliyetinin, üretiminin tamamen durdurulmasına karar verdik." dedi. Eksiklikleri bulunduğu için 6 ay kapatılan maden ocağı, daha önce bu eksiklikleri gidermesi için kapatılmış olsaydı, bugün 19 işçi hayatta olacaktı! Bakan Yıldız'ın, daha önce denetimlerinin yapıldığını ve kapatmak için bir neden bulunmadığını öne sürdüğü ve 19 işçiye mezar olan maden ocağı, 6 ay sonra yeniden faaliyete geçecek!

nimahalle İlköğretim Okulu'na gönderildiğini soruyorlar. Mehmetçik İlköğretim Okulu anasınınfın 54 minik öğrencisi ise Yenimahalle sürgünü kapsamı dışında bırakılarak Ford Otosan İlköğretim Okulu anasınınfına devam edecek.

Rileler sürgüne isyan etti

Okul Aile Birliği Başkanı Hakan Beren ve Başkan Yardımcısı Tanju Astepe, neler olup bittiğini kimsenin anlayamadığını söyledi. Veliler tartışmada, "Hem, madem okulu yıkmak istiyorlardı, bunun kararını yaz mevsimi başında alırlar, yeni eğitim dönemine de öğrenciler diledikleri okullarda devam ederlerdi. Bunların hiçbirini yapılmadı, bu tuhaf karara herkesin uyması istendi. Okul boşaltılıyor, ama daha taşınmalı sistemin organizasyonu dahi yapılmış değil. Mehmetçik İlköğretim Okulu'nun durumu, eğitimimizin acıklı halini bir kez daha gözler önüne seriyor." sözleri ile tepkilerini dile getirdiler.

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

Hakim sınıf klikleri arasındaki iktidar dalaşı, Türk devletinin yeniden yapılandırılması sürecinin işletilmesini ve nispeten uzun zamana yayılarak olgunlaştırılmasını biçimiyle gerçekleştirilmesi zorunlu kılıyor. Sürecin zamana yayılarak parça parça pişiriliş hazmedilmesi gerçeği, aynı zamanda sürecin en başat meselelerinden olan Kürt ulusal hareketinin tasfiye edilmesi için de rol oynamakta ve emperyalizme angaje iktidarın somut ve genel amaçlarıyla örtüşmektedir.

AKP'nin komplike yürüttüğü bu yeni aktörlük sürecinde Kürt ulusal sorunu ya da hareketinin kadim bir yer tuttuğu açıktır. Sürecin başarıyla tamamlanması veya genel amaçlarına ulaşabilmesinin yollarını açmak için Kürt ulusal hareketinin tasfiye edilmesi olmazsa olmazdır. Ki komprador klikler arasındaki çatışmanın nazik karını da bu halka oluşturmaktadır. Emperyalist projenin yürümesi sürecinde klikler arası yaşanan dalaştı elini güçlendirmek isteyen AKP, Kürt ulusal sorunu-hareketini ulusal taleplerin belli düzeyde de olsa karşılanması yolundan ziyade çok cılız ve göstermelik "açılımlar" ileri sürerek, esasta muhalefet eden komprador klikler ve ırkçı-milliyetçi tüm çevrelerin istemlerine uyan bir rota izleyerek PKK'yi tasfiye etme şıkkı üzerinde yoğunlaşmış bulunmaktadır. Süreci nabız ölçme ve alıştırma ereğiyle tartışmalara yayıp zamana emzirerek

uzatmasında bir neden, muhalif reaksiyonu dinamizmden uzaklaştırıp belli bir kanıksanmışlık zemini üzerinden genel kamuoyunun hazırlanması iken, diğer temel neden de aynı ortamın gelişmeleri ve diğer gerekli şartların olgunlaştırılarak PKK'nin tasfiyesini mutlak güçte bir zemine oturtmaktır. Ve hiç kuşkusuz ki, işletilen süreç PKK'nin üstündeki kumpası büyütmekte ve erimeye doğru sürüklemektedir. Bunun şartları ağıktan oluşturulmaktadır. İşletilen bu süreç sonunda PKK'nin direnci ve güç ciddiyeti en azından önemli oranda tıranlanmış olacaktır. PKK teslimiyete zorlanma şartlarına itilmektedir. Oyalayarak zamana yarma süreci bu amacı ve bu amaca bağlı gelişmeleri göstermektedir.

Uluslar arası ilgili ülkelerle yapılan anlaşmalar(Avrupa ülkelerinde atılan belli adımlar, ABD ve özellikle, Güney Kürdistan yönetimi, Irak, İran, Suriye gibi ülke ve güçlerle geliştirilen ilişkî ve konseptler) PKK'nin bu yelpazede darboğaza sürüklenmesini hedeflerken; bunlara paralel olarak Mahmur Kampı'nın boşatılması, Osman Öcalan gibi unsurların ülkeye getirilerek kullanılması, "Demokratik açılım" süreci tartışmalarında DTP üzerinde yaratılan PKK'ye tavır alma baskılanması ve bunun meşrulaşma algısıyla yutturulmaya çalışılması, öte yandan DTP'ye yönelik operasyon ve tutuklamalar ve hatta aynı oy-

nun parçası olarak İzmir DTP konvoyu saldırısı, Abdullah Öcalan'nın PKK'ye hitaben dikkat çektiği, "İçinizdeki Ergenekon türü yapılanmaları temizleyin" sözünün altında yatan TC'nin PKK içine uzanan oyunları gerçeği, Kürt ulusuna dönük kimi "açılım" kandırmacalarının Kürt nüfus üzerindeki etkisi, yanıltıcı atmosfer içinde yaratılan beklenti ve benzeri gelişmeler toplamı göstermektedir ki, işletilen bu süreçle PKK'nin ya da Kürt ulusal iradesinin her hangi bir biçiminin resmen muhatap alınıp tanınmadan ve talepleri pazarlık konusu yapılmadan, iktidar inisiyatifinde geliştirilen süreçle PKK zamana yayılan gelişmeler kısıcında zayıflatılıp eritilerek tasfiye edilme noktasına getirilmek istenmektedir. Bu yönelim, iktidarın mevcut adımları ve açıklamalarıyla da artık tartışmasız bir şekilde tasdik edilmiştir. PKK bu gerçeği gözlerini kapamadan görmek durumundadır.

PKK, geliştirilen süreçte, politik mücadele anlamında önemli siyasetler geliştirmekte, belli bir irade göstermektedir. Silahlı-silahsız gücüne koşut olarak belli gelişmelere yön vermekte, gündemi etkilemekte ve dikkate alınmasını dayatan bir hatırlatma nüfuzu ortaya koymaktadır. Fakat bunun uzun süre devam etmeyeceği gözükmektedir. Mevcut gelişmeler PKK'nin kısırlaştırılarak pozisyonundan düşürülmesi tehlikesini barın-

dırmaktadır. PKK bunu kesinlikle görmelidir. Barış ve uzlaşma masasında uzun sürecek aşamanın kendisini giderek eriteceğini fark etmek-idrak etmek durumundadır. Tüm avantajlar bu masa da TC devleti lehine meyil göstermektedir. PKK'nin taleplerini son derece sınırlaması bile TC devletinin yaklaşımında bir anlam bulmamıştır. Elbette PKK kendi meşruluk kavgasını ve ulusal demokratik taleplerinin mücadelesini yürütmelidir. Ancak, dengelerin TC lehine olduğu mevcut şartlar altında ve aynı rutinle sürece devam etmenin PKK'yi erime ve tasfiyeyle yüz yüze getireceğini kavramak durumundadır. PKK meşru politik mücadelesini sürdürmek kaydıyla, tasfiyesine uzanan sinsî planı boşa çıkarmanın bayrağını illegal örgüt yapısına bağlı olan devrimci savaş cephesinden kaldırmalıdır. PKK, tasfiyesini temel gaye eden sürece net ve kesin tavır alarak karşı bir tutum geliştirmeye geçmelidir. Mevcut hile masasında PKK'nin hakim sınıflar karşısında şansı bulunmamaktadır. Bu masa PKK'nin eritilmesi ve tasfiye edilmesi için kurulmuştur, PKK açısından bu masadan geri çekilmek zorunludur. PKK'nin sırtını devrimci çizgiye yaslaması ve devrimci güçlerle omuz omuza duruşunu güçlendirerek haklı mücadelesini yürütmesi, ulusal demokratik taleplerini kazanımlara dönüştürmesinin yanında, tasfiyesini önlemesinin de tek yoludur.

KIRZI ÇATIŞMASI

1 Aralık 1994 tarihinde, yaklaşık 30 kişiden oluşan halk ordusu gerillaların konumlandığı yer, bir işbirliğinin kesin nokta ihbar sonucu açığa çıkar. Binlerce kişilik askeri gücüyle sadınya geçen Türk ordusu gerilla birliğini kuşatır. Arazinin elverişsiz, hava koşullarının da kötü olması nedeniyle düşman unsurlarını geç fark eden gerillalar, kuşatmayı fark eder etmez kuşatmayı silahlılarla dövmeye başlar. Sabah 05.30'da başlayan çatışma gece geç saatlere kadar sürer. Hava koşullarına rağmen düşman çemberini yaran halk ordusu gerillaları bu çatışmada 10 yiğit savaşçısını ölümsüzlüğe uğurlar. Gerilları ihbar eden işbirlikçi, Maoist parti tarafından 1995 yılında ölümlle cezalandırıldı.

Kemal Güzel (Şefik)- Dersim'in Nazımiye ilçesi Xoşum (Güzelpınar) Köyü'nden olan Kemal Güzel, 1991 yılında Yunanistan'dan gerillaya katıldı. Ölümsüzleştğinde Parti üyesi ve Halk Ordusu'nun Genel Komutanlık üyesi ve Dersim Bölge Komutanlık üyesiydi.

İsmet Polat (Kızıl Öfke)- Sivas Zara'lı olan İsmet Polat, ölümsüzleştğinde Parti üyesi ve Dersim Alt Bölge Komutanlığı üyesiydi.

Murat Akbaba (Taner)- Bingöl'ün Kiğı ilçesi Seter Köyü'nden olan Murat Akbaba, İstanbul'dan gerillaya katıldı. Ölümsüzleştğinde Parti ve Dersim Alt Bölge Komutanlığı üyesiydi.

Haydar Kanbay (Kazım)- Dersim İbimahmut Köyü'nden olan Kanbay, ölümsüzleştğinde Maoist Parti sempati-zanyıdı.

GERMERSHEİM

ÇATIŞMASI

31 Aralık 1994 tarihinde Almanya'nın Germersheim kentinde sivil faşistlerin bulunduğu kumarhane, Maoistler tarafından kamulaştırma amacıyla basılır. Saat 04:30'da gerçekleştirilen eylem esnasında, Alman polislerinin de dahil olduğu çatışmada Mustafa Aksakal, Nurettin Topuz ve Mustafa Akgün katledildi.

Mustafa Aksakal (Osman)- 1970'li yıllarda mücadeleye katılan, kişiliği, özverili yapısı ve fedakarlığı ile gerek yurtdışındaki göçmen işçiler arasında, gerekse de yoldaşları arasında sevilen biriydi. Almanya'da yaşamasına rağmen kendisine verilen her görevi büyük bir özeri ile yerine getirirdi. Bayrampaşa Hapishanesi'nde Baba Erdoğan ve diğer devrimci tutsakların firar çalışmalanna da aktif katılan Mustafa Aksakal, ölümsüzleştğinde Maoist parti ileri sempati-zanyıdı.

Nurettin Topuz- Öğrencilik yıllarında mücadeleyle tanışan Topuz Hessen Bölge Komitesi üyesiydi.

Mustafa Akgün- Yurtdışında askeri alanda bir çok görev alıp, başlarıyla yerine getiren Akgün, Maoist Par-

1 Aralık 1986'da Halk Ordusu gerillalarıyla devletin kolluk güçleri arasında Mazgirt'in Geçitveren köyünde çıkan çatışmada Besime Doğan, Suna Yıldırım ve Timur Demir ölümsüzleşti.

Besime Doğan (Dilan)- Dersim Hozat'a bağlı Pakire Köyü, Galyan Mezrası (Dalören) doğumlu olan ve 11 Eylül 2003'te Tokat'da yitirdiğimiz Zeynel Aslan'ın amcasının kızı olan Besime Doğan, Zeynel Aslan ile beraber gerillaya katılmıştı.

Suna Yıldırım (Meral)- Hozat'ın Bargini (Karabakır) Köyü doğumlu olan Yıldırım, 1986'da gerillaya katıldı.

Timur Demir (Zeki)- Dersim'e bağlı Hozat'ın Tawug (Tavuklar) Köyü doğumlu olan Demir, ölümsüzleştğinde Maoist hareketin ileri sempati-zanyıdı.

POZVENG ÇATIŞMASI

13 Aralık 1993 tarihinde Dersim Ovacık'a bağlı Pozveng Köyü'nde konamklayan gerilla birliği, köyün kolluk güçleri tarafından kuşatıldığını fark eder. Konakladıkları evden dışarı çıkan gerilla birliğinden Fevzi Koç, kurulan pusuda ölümsüzleşir. Sabah saat 09:00'da başlayan çatışma, karanlık çökene kadar sürer. Havanın karamaya yüz tutması üzerine birliğin pusudan kayıpsız çıkması için mevzi değiştirmeye çalışan üç gerilla daha şehit düşer. Gerillayı teslim alamayan timler, hedef gözetmeksizin köyü havan topraklarıyla döverek Nuray La-

Bekir Kürşat Önay- Gaziantep doğumlu olan Önay, Maoist hareketin üyesi olan Önay aynı zamanda Maoist Gençlik Birliği üyesiydi. Önay İstanbul'da üniversitede görevli iken gerillaya katıldı.

Hacı Mustafa Aslan (Mehmet Ali)- Sivas doğumlu olan Aslan, Maoist Parti ileri sempati-zanı ve Halk Ordusu savaşçısıydı.

Deniz Som (Serhat)- Yel Dağı Muharebesi'nden etkilenerek gerillaya katılan Som, ölümsüzleştğinde Maoist Parti'nin ileri sempati-zanı idi.

Nuray/Halil Laço- 11 ve 12 yaşında olan Nuray ve Halil Laço kardeşler Pozveng çatışmasında Türk Ordusu'nun hedef gözetmeksizin köye attığı havan topları sonucunda yaşamlarını yitirdiler.

KAVGA KÖYÜ

ŞEHİTLERİ

Dersim Hozat'a bağlı Kavga Köyü kırsalında, Tanzi Karakolu'nun karşısından akşam saat 19:00 civarında geçiş yapan gerilla birliği, termal kamera pususuna düşünce 10 Aralık 1996 tarihinde 4 gerilla ölümsüzleşti.

Deniz Gargız (Ahmet)- Lise döneminde gençlik örgütlenmesi içinde yer alarak, Dersim merkezde faaliyet yürüttü. Defalarca gözaltına alınarak yoğun işkencelerden geçirdi. 1995 yılında gerillaya katıldı. Ölümsüzleştğinde Halk Ordusu'nda mıntıka komutanıydı.

Celal Ağgöl (Zülfikar)- Dersim-Ovacık- Kedek (Koyungülü) Köyü'nde dünyaya gelen Ağgöl, 1993 yılında gerillaya katıldı. Girdiği bir çatışmada düşmana yaralı olarak esir düştü. 2-3 gün süren işkencede ayağı kesildikten sonra katledilen Ağgöl, Maoist Parti sempati-zanyıdı.

Mehmet Zeki Arslan (Küçük Savaş)- Halk Ordusu komutanlarından Ali Haydar Arslan'ın oğlu olan Mehmet Zeki, küçük yaşta mücadeleye katıldı. Mazgirt'te milislik görevi yapan Arslan, 1994'de bir gerilla birliğine erzak götürürken çatışmanın çıkması nedeniyle zorunlu olarak 1 ay gerilla birliği ile kalır. Kırsalda kalmak isteyen Arslan'ın isteği, yaşı küçük olmasından dolayı kabul edilmez ve geri gönderilir. Bundan kısa bir süre sonra, özel timler tarafından sorgulanmak üzere gözaltına alınır. Arslan gördüğü yoğun işkencelere karşın, kızıl direnme ruhunu göstererek, işkenceden başı dik çıkar. Büyüttüğü kinini isyana dönüştürerek, 4 ay sonra 1995'de gerillaya katılır, ölümsüzleştğinde Halk Ordusu savaşçısıydı.

Soner Koçyigit (Taner)- Dersim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Sinsor Köyü doğumlu olan Koçyigit, 1994 yılında gerillaya katılmıştı. Ölümsüzleştğinde Halk Ordusu savaşçısıydı.

Haydar Atık (Orhan)- Dersim'in Nazımiye ilçesine bağlı Çap Köyü'nden olan Atık, küçük yaşta gerillayla tanıştı. Ailesinin çeşitli nedenlerle İzmir'e yerleşmesinin ardından Atık, İzmir'de de Maoist Parti'yle ilişki kurarak 1990-92 yıllarında Buca semt örgütlülüğünde yer aldı. 1993 yılının bahar aylarında gerillaya katılan Atık, Maoist Parti üyesi ve halk ordusu savaşçısıydı.

Erdal Doğan (Fırat)- Sivas Yıldızeli'li olan Doğan, 1990 yılında İsviçre'den gelerek gerilla mücadelesine katıldı. Maoist Parti üyesi ve Halk Ordusu'nun Dersim 3 No'lu Alt Bölge Siyasi Komiseri olan Doğan, 1990 yılında Baba Erdoğan ile gerçekleştirilen karakol baskınının ve 1991 yılında gerçekleştirilen Kayseri Hapishanesi firarının da örgütleyicilerindendi.

Metin Bektaş (Reha, Sürgün)- Bingöl'ün Karel Köyü'nden olan Bektaş, ölümsüzleştğinde Maoist Parti sempiti-zanı ve Halk Ordusu savaşçısıydı.

Fadime Çelik (Tanya)- 15-16 yaşlarında köylerine gelen gerillalarla birlikte devrimcilerle tanıştı. Zorunlu göç nedeniyle köylerini boşaltarak Adana'ya yerleşirler. Burada Maoist Parti'yle tekrar irtibata geçen Çelik, daha sonra gerillaya katılır, ölümsüzleştğinde Maoist Parti sempati-zanyıdı.

Derya Akyol (Perihan-Peruşka)- Elazığ'ın Karakoçan ilçesi Paş Köyü'nden olan Akyol, ölümsüzleştğinde Maoist Parti sempati-zanyıdı.

Nuri Ördek (Suphi)- Gümüşhaneli olan olan Ördek, Maoist Parti sempati-zanyıdı.

ti'nin ileri sempati-zanyıdı.

HÜLÜKUŞAĞI

ÇATIŞMASI

Dersim Ovacık'a bağlı Hülükuşağı Köyü'nde, gerillaların konakladığı ev, bir ihbar sonucu 5 Aralık 1981 tarihinde kolluk güçleri tarafından çembere alınır. Düşman çemberini fark eden gerillalar hemen silahlarına sarılır. İlk muharebede bir başcavuş ve 2 eri etkisiz hale getiren gerillalar, düşman çemberini yarmaya çalışır. Evden dışarı çıkarak çemberi yarmaya çalışan Veysel Uyar ve Erdoğan Tekin ikinci pusuda üzerlerine doğrultulan yüzlerce namludan çıkan kurşunlara hedef olarak ölümsüzleşir.

Veysel Uyar (Kokum)- Lise yıllarında devrimci düşüncelerle tanıştı. Liseyi bitirdikten sonra mücadeleye katıldı. Parti üyesi olan Veysel Uyar, aynı zamanda Bölge Yönetim Organı'nda görev yapıyordu.

Erdoğan Tekin- Devrimci düşüncelerle lise yıllarında tanıştı. 2. sınıfta okurken komünist partisinin temel siyasî düşüncelerine ilgi duymaya başladı. Liseyi bitirdikten sonra hayatını tamamen partiye ve halkına adadı. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın ilk yıllarındaki baskı ve zulüm onu hiç bir zaman mücadelesinden koparamadı. Bir süre yoldaşı Orhan Bakır ile birlikte ortak görevlerde çalıştı.

MAZGİRT ÇATIŞMASI

ço (12) ve Halil Laço (11) adlı kardeşleri katleder. Durduğu noktada üzerine gelemeyen timlere karşı gerilla birliği, köylülere daha fazla zarar gelmemesi için pusuyu boşla çıkartacak hamlelerin ardından çemberi yapıp imha operasyonunu başa düşürür.

Fevzi Koç (Tekin)- Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Zimek köyünde doğan Koç, küçük yaşlarda devrimcilerle tanıştı. Evlerinin gerillaların uğrak yeri olması sebebiyle partiyle küçük yaşlarda tanışan Koç, çalışmak için gittiği şehirde Maoist Parti'yle olan bağlarını daha da arttırmıştı. Bir süre milislik yaparak görevlerini yerine getiren Koç, Maoist hareketin yaptığı çağrıyla gerillaya katıldı. Bu uğurda tereddütsüz savaştı. Koç, parti aday üyesi, Halk Kurtuluş Ordusu'nun birim komutanı ve mıntıka komutanlık adayıydı.

1 Aralık 1994 tarihinde Kirzi'de şehit düşen Şefik Kemal Güzel'in anısına...

Gözlerin devrimin renkleri
Saçlarında mücadele günleri
Yüz hatların devrimin haritası
Sen devrim...
Devrim de sensin kardeşim.

Seni unutmadık.

Ailesi

Halk Savaşı'nda yitirdiklerimiz

M. Salih Işıkkaydır- Maoist Parti sempatzanı olan Işıkkaydır, Aralık 1989'da Hollanda'da MİT tarafından katledildi.

Urufi Ercan- Maoist Parti ileri sempatzanı olan Ercan, yakalandığı hastalık sonucu hayatını kaybetti.

Naki Gök- Maoist Parti sempatzanı olan Gök, 1 Aralık 1976 günü Samsun'da sivil faşistler tarafından katledildi.

Raci Yılmaz (San Asker)- İstanbul üniversitesi Fen Fakültesi'nde öğrenciyken devrimci düşünceyle tanışan Yılmaz, öğrenciliği boyunca gençlik mücadelesi içinde yer aldı. Kendisini hızla geliştirerek 1. Konferans sonrası parti üyesi olan Yılmaz, 6 Aralık 1980'de polislerin kurduğu pusuda ölümsüzleşti. Ölümsüzleştiğinde 2. Konferans delegesiydi.

M. Ali Polat- 6 Aralık 1980'de Edirne'de polisler tarafından katledildi.

İbrahim Kır- Dersim Ovacık'a bağlı Velo (Yazıören) Köyü'nden olan Kır, ilkokulu köyde bitirdikten sonra, yoksulluktan dolayı okuyamadı. 1975 yılında İstanbul Kazlıçeşme'de işçiliğe başladıktan sonra mücadeleye katıldı. Gözaltına alındığında ser verip sır vermedi. Maoist Parti ileri sempatzanı olan Kır, günlerce süren işkenceden sonra katledildi.

Zehra Karasakal (Xezal)- Dersim Ovacık'lı olan Karasakal, barınak sürecinde yaşamını yitirdi. Ölümsüzleştiğinde Halk Ordusu savaşıydı.

Abdurrahman Meral- Maoist hareketin taraftarı olan Meral, yakalandığı kanser hastalığı sonucu Aralık 1993'te yaşamını yitirdi.

Mustafa Şişman- Maoist Parti ileri sempatzanı olan Şişman 24 Aralık 1978'de İstanbul Topkapı'da afiş asarken bir fabrika bekçisi tarafından katledildi.

Ali Yılmaz (Enver)- Devrimci düşüncelerle tanıştıktan sonra birçok askeri eylemde yer alan Yılmaz, siyasi kavrayışındaki derinliğinden dolayı parti üyesi seçildi ve gerilla komutanlığı görevini üstlendi. 30 Kasım 1978'de Maltepe/Gülsuyu'nda bomba imalatı sırasında bombanın elinde patlaması ile ağır şekilde yaralanarak esir düştü. Ağır yaralı olmasına karşın, ser verip sır vermeme ilkesini yaşatan Yılmaz, 24 Aralık 1978'de işkencede katledildi.

Ali Kepez- Maoist Parti taraftarı olan Kepez, Almanya'da kaldığı evde 23 Aralık 1979'da çıkan yangında hayatını kaybetti.

Sedat Özkaradağ- Maoist Parti ileri sempatzanı olan Özkaradağ, 12 Eylül döneminde hapishaneye girdi. Kolluk güçlerinin devrimci tutsaklara saldırması sonucu ağır yaralanan Özkaradağ 27 Aralık 1980 yılında hastaneye kaldırılırken ölümsüzleşti.

Urufi Ercan- Maoist Parti ileri sempatzanı olan Ercan, hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Abdurrahman Meral- Maoist Parti taraftarı olan Meral kanser hastalığından yaşamını yitirdi.

Mustafa Kaya- 1981 Eylül'ünde Amed'de yakalanarak Diyarbakır Zindanı'na konuldu. Buradaki uygulamalara karşı açık grevleri ve ölüm oruçlarına katıldı. Çıkarıldığı mahkemeleri devrim kürsüsü haline getirdi. İdam cezasına çarptırıldı. 1991 Nisan'ında şartlı tahliye edildi. Çukurova'da faaliyete başladı. Burada bir çiftlik ağası ve MİT ajanı olan, Arık Ankoğlu'nu sorgulayarak, ölümlerle cezalandırdı. Bu eylemden sonra, 1993 Ocak ayında Adana'da yakalandı. Önce idam, daha sonra müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Malatya Hapishanesi'nde hak gasplarına karşı açık grevlerine katıldı. 47 boyunca süresiz açık grevinde yer almıştı. Hapishanede ortaya çıkarılan tünelin mimarlarından. Katıldığı direnişlerden dolayı bedeninde ciddi rahatsızlıklar meydana gelmişti. Kansere yakalanan M. Kaya'nın tedavisi hapishane idaresi tarafından, bilinçli olarak engellendi. 28 Aralık 1995'de hapishane idaresine yapılan yoğun baskılar sonucu, hastaneye kaldırıldı, fakat tedavi edil-meyerek tekrar hapishaneye geri gönderildi. 31 Aralık 1995'de ölümsüzleşti.

Ali İhsan Özkan (Salih)- 1991 yılında mücadeleye katılan Özkan, 1993 yılında Ankara'da tutuklanarak hapishaneye konuldu. Devletin F tipi hapishane saldırılarına karşı başlatılan ölüm oruçlarında 1 ekipte yer alan Özkan, 19 Aralık katliamının ardından protesto amacıyla Bursa Hapishanesi'nde bedenini ateşe verdi. Ölümsüzleştiğinde Maoist Parti ileri sempatzanı ve Maoist Gençlik Birliği üyesiydi.

Ecevit Bulut (Alişer)- 1974 Çemişgezek doğumlu olan Ecevit, yoksul bir ailenin 14 çocuğunun içinde 6. sıradadır. Yoksulluk içerisinde geçen çocukluğunun ardından askerlik dönemi geldiğinde Ecevit, Maoist Parti'ye bağlı Halk Ordusu'na katılır fakat, yaşadığı çeşitli sorunlar nedeniyle gerilla alanlarından ayrılır. Askerde geçirdiği zamanda silah eğitimine önem veren Ecevit, burada iyice artan sınıf çelişkilerinden dolayı artık yaşamını hangi çizgide sürdüreceğine karar vermiştir. Askerliğini bitiren Ecevit, 1994 yılının sonlarına doğru Halk Savaşı'na katılır. Ecevit uzun yıllar mücadele verdiği gerilla içerisinde bilinci ve cesareti ile edindiği komutanlık görevinde birliğin başında iken düşmanın pususuna 9 Aralık 2004 tarihinde yoldaşı Ebru Aslan ile birlikte ölümsüzleşir.

Ebru Aslan (Delal)- 1985 Pülümür doğumlu olan Ebru, 3 kardeş içinde en büyüğüdür. İlk ve ortaokulu Pülümür'de liseyi Tunceli Anadolu Lisesi'nde okuduktan sonra Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde eğitimine devam eder. Yoksulluk içerisinde günbegün yalnızlaşan ve tükenen yaşlılara büyük bir duyarlılıkla yaklaşan Ebru, onların durumunu düzeltilemek için bölge esnafını tek tek gezerek, yaşlıların ihtiyacını giderecek kadar gıda ve temizlik maddelerini bağış yoluyla alıp yaşlılara götürür. Yaşadığı alanda toplumsal sorunlarla bir bir ilgilenen Ebru ile yine Halk Ordusu'nda şehit düşen Yurdanur Özkan birlikte uzun yılları bulan baz istasyonlarına karşı örgütlenme çalışmalarının ardından Dersim Pülümür'de kitlesel çevre eyleminin başasına imza atarlar. Ebru üniversite yaşamını yanda bırakarak gerici sistemin ancak ve ancak Halk Savaşı yoluyla değişeceğini belirterek, Halk Ordusu saflarına katılır. Çalışkanlığı ve bilimsel sosyalizmi kavrama ve kavratma sorumluluğu ile hareket eden, git-tiği her yerde derin izler bırakan Aslan, 2004 yılında yoldaşı Ecevit Bulut'la birlikte ölümsüzler kervanına katılır.

Hak ihlalleri artarak devam ediyor

İnsan Hakları Haftası dolayısıyla İHD İzmir şube binasında İnsan Hakları Derneği (İHD), Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) ve Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) tarafından ortak basın toplantısı yapıldı. 11 Eylül saldırılarının ardından dünyada "terör" bahanesiyle küresel olağanüstü hal uygulandığını ifade edilen toplantıda, ülkemizde de insan hakları ihlallerinin artarak devam ettiği belirtildi. Hükümetin "işkenceye sıfır tolerans" söylemlerine rağmen işkence ve kötü muamelenin artarak devam ettiğinin altının çizildiği raporda, "Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu (PVSK) değişikliği sonrasında yaşanan ölümler ve yaralanmalarla bir-

likte açık alanda veya sokakta yapılan işkence ve kötü muamele vakalarındaki artış 2009 yılında da devam etmiştir. Bu yıl Kasım ayı sonuna kadar TİHV'e işkence ve kötü muamele gördüğü gerekçesi ile 436 kişi başvuru yapmıştır. Bunlardan 252'si bu yıl içinde işkence gördüğünü belirtilmiştir." denildi.

Yaşam hakkı ihlalleri

2009 yılında da yaşam hakkı ihlallerinin kaygı verici bir sorun olmaya devam ettiği belirtildi. TİHV verilerine göre 9 Aralık 2009 tarihine kadar şu hak ihlalleri yaşandı: Gö-

zaltında 5 kişi, hapishanelerde ise 33 kişi yaşamını yitirdi. Kolluk güçlerinin "dur" ih-tarı ve rastgele ateş açmaları sonucu yaşamını yitirenlerin sayısı 46 olurken; intihar ve 'kaza kurşunu' vb. nedenlerle yaşamını yitiren Türk Silahlı Kuvvetleri mensubunun sayısı 53. Ayrımcılık ve nefret söylemi nedeniyle linç ve benzeri şiddet saldırıları sonucunda toplam 4 kişi yaşamını yitirdi. Yine bu tür olaylar sonucu 33 kişi yaralandı, 13 kişi memleketine geri dön-me kararı aldı ve 42 ev ve işyeri hasar gördü. 1 Ocak-9 Aralık 2009 tarihleri arasında kara mayını ve askeri mühimmat patlaması sonucu 7'si çocuk 18 sivil, 15 asker

yaşamını yitirdi.

Örgütlenme özgürlüğü

2009 yılının on ayında 355 kişi düşünce ve ifade özgürlüğü kısıtlanarak mahkûm edildiğinin belirtildiği raporda 2009 yılında örgütlenme özgürlüğü alanında ki ciddi engellemelerin artarak devam ettiği belirtildi. Raporda DTP'ye yönelik baskıların öne çıktığı vurgulandı. Siyasi parti ve dernekler hakkında açılan kapatma davalarının sayısı 6, parti ve dernek binalarına saldırıların sayısı da 129 olarak ifade edildi. Raporda, "Bu yıl içerisinde gösterilere katıldıkları gerekçesiyle ağır ceza mahkemelerinde açılan 42 davada 177 çocuk yargılanmış ve toplam 772 yıl 2 ay 26 gün hapis cezasına çarptırılmıştır. Kolluk güçlerinin toplantı ve gösterilere yönelik müdahaleleri sonucu 5 kişi yaşamını yitirmiş, 269 kişi yaralanmış, bin 414 kişi gözaltına alınırken 369 kişi ise tutuklanmıştır." denildi.

Hapishaneler

Raporda mevcut 384 hapishanede 2 bin 603'ü çocuk olmak üzere toplam 117 bin 61 tutuklu ve hükümlü bulunduğu belirtilen raporda, hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri şöyle sıralandı: 224 işkence ve kötü muamele, 672 sağlık hakkı engellemesi, 76 beslenme, ısınma ve fiziki koşulların yetersizliği, 746 disiplin soruşturması, 129 Kürtçe konuşma ve haberleşme hakkı ihlali, 96 keyfi uygulama, 79 iletişim ve kitap yasağı, 57 sohbette ve ortak alanlardan faydalanma hakkı ihlali (45/1 sayılı genelge) 129 diğer ihlaller olmak üzere toplam 2 bin 271 ihlal tespit edildi. TİHV verilerine göre hapishanelerde en az 44 tutuklu ve hükümlünün sağlık sorunları nedeniyle tahliye olması gerekiyor.

Çocuklar valinin 'ATIŞ' menzilinde

Son zamanların "en popüler" valisi kim diye sorulduğunda akla ilk gelecek olan isim kesinlikle İstanbul Valisi Muammer Güler olur fakat, Adana Valisi İlhan Atış son çıkışları ile onun yerini almakta kararlı.

Atış yaptığı birçok açıklamanın yanında özellikle Kürt çocukları ve onlarla ilgili "üstün zeka" gerektiren projeleriyle ilgili açıklamaları sayesinde son zamanlarda medya-basın tarafından oldukça gümdemleştirilmiş durumda. Atış son dönemdeki çıkışları ile yaşadığımız coğrafyadaki iktidarın, Kürt ulusuna ve topluma bakış açısının tezahürü durumunda.

Kuruluşundan itibaren ezen-hakim ulus dışındaki diğer bütün ulus-milliyet-inanç ve düşüncelere hep imha ve inkarı dayatan faşist zihniyet bu zulme karşı verilen mücadeleleri katliam-baskı-soykırım-zorla bastırmaya çalışmış başarılı olamayanca ise bu metodların yanında psikolojik savaşın her türüsüne başvurmuş ve geline aşamada vermiş olduğu 'savaşımını' artık 10-11 yaşındaki çocuklara kadar indirgeyerek faşist zihniyetinden asla vazgeçmeyeceğini bir kez daha ilan etmiştir. Dersim'de, Zilan'da, Ağrı'da öldürülen onbinlerce insanın arasında kundaktaki bebeklerin de yer aldığını hepimiz biliyoruz, yine bu faşist zihniyetin üst düzey bürokratlarından olan başbakan Erdoğan 'Kadın da olsa, çocuk da olsa gereken yapılacaktır' açıklaması ile bir bütün olarak neye hizmet ettiklerini ortaya koymuş vaziyetteler. Dönüp geçen on yıllara baktığımızda söz konusu olan ağaların ve patronların iktidarı olunca çocuk da olsa gerekenin her zaman yapıldığına, gerisinin ise hep teferruat olduğuna şahit olmaktadır. 12 yaşında 13 kurşunla bedeni mermi yuvasına dönüştürülen Uğur'un, havan topuyla bedeni parçalanan Ceylan'ın ve daha yüzlerceşinin acıları ve öfkesi hala yüreklerimizde en onulmaz şekilde durmakta.

Yaşanan tüm bu saldırıların en önemli ayaklarından birisini ise son yıllarda polise taş attıkları için tutuklanıp akıl almaz cezalara çarptılan çocukların yaşadıklarından görmekteyiz. Daha 10-17 yaş arasında olan yüzlerce çocuk hapishanelerde onlara yıllık cezalara çarptırılmış vaziyette. Bu faşist baskının en son örneğini ise yine Adana'da toplam 44 yıl ceza olarak hapishaneye konulan altı çocuğun yaşadıkları olaydan gördük.

İşte tüm gerçekler bu kadar ortadayken bir de konuya devlet tarafından en farklı yaklaşımlardan birini sergileyen Atış'ın sözlerine kulak verelim, baktın farklı zamanlarda aynı konu ile ilgili atış neler söylemiş; "Biz, çocuklara sahip çıkmayan aileler hakkında, TCK'nın verdiği yetkiyle işlem yapılacağını, 1 yıla kadar hapis cezası verilebileceğini,

100 YTL ceza kesilebileceğini, velayet hakkının çocuklardan alınabileceğini, kömür dağıtımının engellenebileceğini ve yeşil kartlarının iptal edilebileceğini söyledik... Acaba yeşil kartı teröristler de mi kullanıyor? Yeşil kartıyla tedavi olduğu sağlık ocağını gece çocuklarına taşlattıran, hastanenin camlarını kırdıran, Türkiye'nin en güzel okullarında, en güzel öğretmenleriyle, bedava kitap alarak, bedava defter alarak, bedava eşofman alarak, bedava ayakkabı alarak, bedava önlük alarak çocuklarını okutukları okulların akşam camları kırılıyorsa, Adana Valliliği bunlara göz yummayacaktır... İki hanım alırken, üç hanım alırken yoksul değilsiniz. Kalaşnikof alırken yoksul değilsiniz, düğünlerde binlerce mermi atarken yoksul değilsiniz, tabanca atarken yoksul değilsiniz, 15 tane çocuk doğururken yoksul değilsiniz. Ama polise, jandarmaya taş atınca, yoksulluktan dolayı atıyorum diyeceksiniz ve destek göreceksiniz. Ayıptır... Türkiye Cumhuriyeti'nde yoksulluk dersenez gidin Tufanbeyli'nin, Saimbeyli'nin köylerine, Kastamonu'nun, Samsun'un, Afyon'un, Uşak'ın köylerine gidin bir bakın. Orada neden çocuklarımız polislere, jandarmalara taş atmıyorlar..."

Poslise taş atan çocuklarla ilgili yaptığı bu açıklamalarla gündeme gelen Atış son olarak ise "Vatandaş vatandaşlı-

ğını bilecek. Devamlı olaya karşan çocukları, hâkim kararıyla ailelerinden alıp sosyal hizmetler yuvasına verme yetkimiz var. Bu gücü bize yasalar veriyor. Gerekirse devamlı olaya karşan çocukları ailelerinden alacağız. Bu nedenle ailelere, çocuklarına sahip çıkmalarını öneriyoruz" şeklinde bir açıklama yaparak tekrar gündeme gelmiş durumda.

Devletin kültürel, iktisadi ve politik siyaseti sonucu toplumda yansımaları bulan kimi sosyal ve ekonomik çelişkileri kendi iktidarını korumak ve devam ettirmek için yasalarıyla hükümünü sürdüğü düzeninde Atış gibi valilerin bu türden açıklamalarını duymaya devam edeceğiz. Vali'nin kendi gerçekliğinde vuku bulan, Kürt ulusal hareketinin devrimci dinamiğine ve örgütsel gücüne yönelik MGK'nın "çok gizli toplantı"larında karar altına alınan stratejik siyasetinin taktik saldırılandır. Unutmayalım ki valiler, kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının ilanını ve uygulanmasını sağlamak ve Bakanlıkların talimat ve emirlerini yürütmekle ödevlidir. Bu işlerin gerçekleştirilmesi için gereken bütün tedbirleri almaya yetkilidir. Bu nedenle Adana Valisi İlhan Atış'ın söylemleri devletin son dönemde yürüttüğü saldırıların bir nevi dış vurumudur.

'Arşivler açılsın, mezar yerleri açıklansın'

İSTANBUL- Tunceli Demekleri Federasyonu (TUDEF) tarafından düzenlenen "Dersim '78 katliamıdır" mitinginde binlerce kişi bir araya geldi. Birçok demokratik kitle örgütü ve siyasi partinin destek verdiği mitingde, Dersim halkından özür dilenmesi, Seyit Rıza ve arkadaşlarının mezar yerlerinin açıklanması ve Dersim isminin iade edilmesi talep edildi.

CHP'li Onur Öymen'in açıklamalarının ardından birçok yerde eylemler yapılarak CHP ve katliamcı zihniyeti protesto eden Dersim halkı, 13 Aralık günü Kadıköy'de yaptığı mitingle taleplerini ve tepkilerini

yit Rıza'nın posterleri ve Onur Öymen'in Hitler'e benzetilen fotoğrafları taşınırken, yürüyüş kolunun en önünde TUDEF Genel Başkanı Özkan Tacar, Dersim merkez ve ilçe belediye başkanları, sanatçı Ferhat Tunç ve Aynur Doğan yürüdü. Ayrıca mitinge Demokratik Halklar Federasyonu (DHF), Partizan, BDSP, Halk Cephesi, ESP Girişimi, DTP, EMEP, TKP gibi kurumlar da katılarak destek verdi.

Kaya: Eğer Başbakan samimi ise Dersimlilerin taleplerine sahip çıkmalıdır
Kitlenin alanı doldurmasının ardından

dan tüm Dersimlilerin CHP'den istifa etmesi gerektiğini ifade etti. Öymen'in sözlerinin ardından açıklama yapan Tayyip Erdoğan'ın konuşmasını hatırlatan Kaya, "Eğer Başbakan samimi ise Dersimlilerin taleplerine sahip çıkmalıdır." diye konuştu.

Tacir: Dersimin dört dağına özgürlük egemen olacak
Kaya'nın ardından söz alan TUDEF Genel Başkanı Özkan Tacir kitleye şu sözlerle merhaba dedi: "Şiz geldiniz ya ailesi Dersim sürgünü Yılmaz Güney sevindi, 'köpekler tarihi havlıyordu' mısıralarının sahibi Cemal Süreyya sevindi, Sait Kırımıztoprak, Hüseyin İnönü, Hüseyin Cevahir, Ali Haydar Yıldız, Haydar Başbağ sevindi, Süleyman Çihan sevindi, Mercan'ın 17 kırmızı karanfil sevindi, tüm toprağın altındaki sevindi... Şiz geldiniz ya dostlar, Munzur barajlarla durdurulamayacak, gürül gürül akanak, çiçeklerimiz, bitkilerimiz, coğrafyamız özgür kalacak, ormanlarımız yanmayacak, kutsal ziyaret yerlerimiz dolup taşacak, Dersim'in dört dağına özgürlük egemen olacak, bu dünya bizler için de daha yaşanılır olacak" sözleri ile başladı.

açıklamasını isteyen Tacar, "Bu çağrımız hükümetedir. İskan Umum Müdürlüğü'nün arşivlerini açın. Kimlerin hangi illere sürüldüğünü bu halkın bilmesini sağlayın. Seyit Rıza ve diğer Dersimli büyüklerimizin mezar yerlerini açıklayın. Biz Dersimlilerin, atalarının mezarlarını ziyaret etmeleri gibi basit bir insani talebin karşılanmasını sağlayın." dedi.

Dersim katliamının kabul edilmesini ve bu kabulün bir gereği olarak tüm yaşananlarla yüzleşilmesini istediklerini vurgulayarak taleplerini sıralayan Tacar konuşmasını şöyle sürdürdü: "Taleplerimizin tek külfeti, eskisi gibi tekkî, inkarcı, gerçeği yok sayıcı militarist/faşizan düşüncü ve davranış kalıplarından vazgeçmenin ve gerçekte yüzleşmenin başlangıçta muktedir ruh dünyasına yaratacağı huzursuzluktur. Adil ve adaleti bir toplum da barış ve kardeşlik içinde yaşamının yüksek değerini kazanmak için bu 'külfete' değmez mi? Değer! Değer!.. Yeter ki bu yolu tercih edelim." Tacar konuşmasında son olarak DTP'nin kapatılmasına değinerek, "DTP'nin Kapatılması Kürtlerin, legal-demokratik alanda yok sayılması, inkar politikasının bir şekilde devam etmesi demektir." dedi.

Mitingte ayrıca Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin, Dersim ilçe belediye başkanları adına Ovacık Belediye Başkanı Mustafa Sangül, Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) Başkanı Ali Balkız da kısa konuşmalar yaptılar.

Mitingde Ferhat Tunç, Aynur Doğan, Grup Munzur, Hasan Sağlam gibi birçok sanatçı sahne olarak ezgilerini seslendirdi.

Mitingte birçok siyasi parti ve demokratik kitle örgütü de katırlar destek verirken Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) de "İmhaya, inkara asimilasyona karşı isyan meşrudur" yazılı pankartıyla mitingdeki yerini aldı. Kitesle katılımıyla dikkat çeken DHF, "Demokratik açılım aldatmacadır", "Dersim katliamının sorumlusu devlettir" yazılı dövizler taşıdı. Yürüyüş boyunca "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Dersim halkının katili patron-ağa devleti", "Kahrolsun faşist Kemalist diktatörlük", "İnançlara özgürlük Halk Savaşıyla gelecek", "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşıyla gelecek" sloganları atan DHF'iler, Dersim halkını katliamların hesabını sormak için halk demokrasisi mücadelesini yükseltmeye çağırıldı.

bir kez daha ortaya koydu. Binlerce kişi yoğun yağmura ve soğuga rağmen Tepe Nautilus önünden kortjeller oluşturarak Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşte "Dersim ismi iade edilsin", "Sürgünler, kayıplar ve evlatlık anıların listesi açıklansın" yazılı TUDEF imzalı pankartlar taşınırken, "Dersim onurdur, onuruna sahip çık", "Munzur'da baraj istemiyoruz", "Munzur özgür akan- cık", "Onur Öymen lanet şera to", "Der- sim ismi iade edilsin" sloganları atıldı. Se-

miting programı başladı. İlk konuşmayı yapan Avrupa Dersim Dernekleri Federasyonu Başkanı Yaşar Kaya Zazaca yazdığı konuşmada, Avrupa'da yaşayan Dersimlilerin sıkıcağını getirdiğini belirterek, bugün 1938'de katliamların hatırı için, Seyit Rıza'nın hatırı için bir araya geldiklerini belirtti. Seyit Rıza'nın Buğday Meydanı'nda yaptığı konuşmanın tüm dünyadan istidatına dikkat çeken Kaya, öymen'in ırkı, faşist aklımlarının ardın-

'Arşivleri açın, mezar yerlerini açtıklaın'
"72 yıl önce Dersim'de katledilen, sürgün edilen, eşya gibi dağıtılan, yaşları küçük-tülekler idam edilen atalarımızın hatırasını konuşmak; konuşulmasını talep etmek için buradayız." diyen Tacar, 1938'deki büyük dramla, büyük vahşetle, büyük insanlık suçuyla yüzleşmesi gerektiğini belirtti.

Dersim katliamı hakkındaki tüm arşivlerin açılmasını ve tanıkların bildiklerini

Baz istasyonları: Halk sağlığı kamu hizmetlerinin neresinde yer alır

Bazı istasyonları, telekomünikasyon ve iletişim sağlama için bir araç olarak alıcı ve dağıtıcı misyonuna sahip. Bu anlamda bu aracı kamusal bir yarar sağladığı söylenebilir. Fakat böyle bir amaçla hizmet eden bazı istasyonları insan sağlığına ize zarar veriyor. Buna karşın yarattığı sağlık sorunları nedeniyle baz istasyonu bulunan bölge halkının, baz istasyonunun kaldırılması için başlattığı idari ve hukuksal mücadelesinin karşısına; bunun gerçek anlamda insan sağlığına verdiği zararlarıdan çok, baz istasyonlarının bir "kamü hizmetini" olduğu ifadeyle çıkabiliyor. Bu iddianın sahibi de kuruluğu gerçekleştiren şirket, kuruluş vs. Kamusal alanın kalıp kalmadığı farklı bir tartışma konusuyken nasıl oluyor da kamusal hizmet söz konusu oluyor? Baz istasyonlarını kuran A şirketinde aslında bu savunuyu yapmasına sebep olan hukuksal temelini kendisinden yana olduğunu farkında. Bu sebepledir ki halkın bu tür hak arayışlarında, bazı istisnalar hariç, halktan kişi ya da kurumlardan yana bir karar çıkmaz. Söz konusu dava süresince sağlığı zararları konusunda iddialarla bulunan ve bilimsel verileri ortaya koyan davacıdan, konuyla ilişkin kendii yaşadığı bölgeden kanıt istenir. Eğer söz ko-

nuşu baz istasyonu 1 yıl ya da birkaç ay içinde kurulmuşsa karar davacı aleyhine olacaktır. Yani aynı davada davanın haklılığını anlaşılmaması için davacı 5 ila 10 yıl sonra çeşitli ruhsal hastalıklar, kanser, akciğer hastalıklarından en az birine tutulmuş olarak davada bulunmalıdır. Çünkü baz istasyonlarının sağlık üzerindeki etkileri kısa zamanda hissedilmemektedir.

Söz gelimi Türckcell'e ait bir şirket, Ankara Tuzlukçu semtinde kuracağı baz istasyonu için gerekli idari işlemi yapıp haracını ödedikten sonra semtte bir okul bahçesine ya da sahiybiyle anlaşarak bir dairenin-binanın çatısına kurulumunu yapabilir. Bu demek oluyor ki "kamusal hizmet" halk sağlığından daha önemli!

Konunun başka bir boyutu da lisans ve kurulum iznidir. Devlet bu konudaki karar ve yönetmelikleri uygulamamaktadır. Baz istasyonlarının yerleşim ve yönetim alanlarının uzağına kurulması ilgili yönetmeliklerce de karşılaşılmışken bu karara uyulmamaktadır.

Şimdi 3-G teknolojisi olarak ifade edilen ve eskisine oranla baz istasyonlarının daha yoğun ve yaygın bir biçimde kurulumunu gerektiren uygulamayla halk sağlığını daha büyük tehli-

hükümleri beklemektedir.

Şimdi bu konuda yapılmış ve ispatlanmış bilimsel verilere biraz bakalım:

- 1- Mikrodalga ortalama etkiyle dokulara zarar vermez,
- 2- Kimyasal mikrodalga etkisiyle hücreleri bozar. Hücrelerin kimyasal etkiye maruz kalması sonucu;
 - a) hücrelerdeki büyük moleküller deforme olur,
 - b) hücre zarları birbirine yapışır ve delikler oluşur,
 - c) bazı enzimlerin bozulması sonucu hücre dışına "CA", "NA" ve "K" kaçı gerçekleşir,
 - d) sinir zarlarının bozulması sonucu rüya görmeye azalma, uykusuzluk, depresyon, baş ağrısı ve dönmesi, ayrıca Alzheimer, Parkinson gibi beyin hastalıkları ortaya çıkar.
- 3- Hücre enzimlerinde bozulmalar meydana gelir,
- 4- DNA tahribi oluşur. Bütün bu temel etkileri sonucu bir çok hastalık ortaya çıkmaktadır. Yine yapılan bilimsel araştırmalar bazı istatistiklerin çocuk yaşatkileri ve yaşlıları dahiren etkilediğini ortaya koyuyor.

TRT: Baraj iyidir, hoştur!

Doğada büyük tahribatlar yapılarak oluşturulan, kültürel tarihin yok edildiği ve insanların sürgünlerini getiren barajlar devletin kanalı TRT’de ‘Sudaki Umut’ oluverdi! TRT 2’de baraj yapımını konu alan ‘Sudaki Umut’ adlı bir belgesel baraj yapım şirketlerinden büyük isim Nurol ve Cengiz İnşaatlar sponsorluğu ile sunuluyor.

Programda barajaların bölge insanına kazandırıldığı “büyük avantajlar” aktarıyor. Hasanekeyf’te yapılmak istenen ilası-
Barajına bir çok kesimden tepkiler gelmişti. Tepkilerin “haksızlığını” göstermek adına “Sudaki Umut” daha önce Urfa’ya bağlı Birecik’te yapılan baraj sonucu büyük bir kısmı sular altında kalan Halfeti halkıyla röportajlar yapmış. Halfeti’de her-
kes hayatından çok memnun! Hasanekeyf’tekilerin sorunu ne?
Halfeti halkı ile ya da seçilmiş insanlarla yapılan röportajlarda yönlendirilerek konuşturulan kişiler barajın “olumluluklarını” şu sözleri ile aktarıyorlar: “Eskiden bir kilometre öteye sebze ekmeğe gidiyorduk. Şimdiyse ağzımızın dibinde. Kamelya’da çeşit çeşit üzüm var. Allah bizi buraya çıkaranları nur içinde yatsırsın.” Hasanekeyf’te yapılacak baraja ilişkin sorulan soru-
ya verilen cevap ise şu: “Öyle güzel tarahli eserler sular altında kalacak olsa da iş imkânları olacak.”

Sponsor sermaye, amaç pembe tablo

TRT 2'nin inşaat şirketlerinin talepleri doğrultusunda hazırladığı "Sudaki Umur'a ilişkin Haskankey'nin yok olmaması için çalışmaya yürüten Doğa Derneği Başkanı Güven Eren şunları ifade etti: "Bunun silah üreten bir şirkete bağ film çektiğimizden farkı yok. Nurel ve Cengiz İnşaatlar Türkiye'deki barajların yapımında görev alan en büyük inşaat firmaları arasında. Barajın Halketi'ye getirdiği, yıkım, göç ve fakirlik. Bölgedeki tüm evler su altında kaldı. Bunlar da Haskankey'i temsil etmez. Belgeselin gerçekle alakası yok."

Tarihi evler yerine villalar!

Dünyanın en eski uygarlıklarının beşiği olmuş, birçok kültüre ev sahipliği yapan ve İlsu Barajı ile birlikte yok olma tehdidi altında bulunan Hasankeyfte sular altında kalacak tarihi eserlerin taklidi yapılacak. Ayrıca evleri ellerinden alınacak olan Hasankeyf halkı yeni evleri için 20 yıllık bir borcun altına sokulacak.

Hasankeyf ranta açıldı

Toplu Konut İdaresi (TOKİ) Başkan Yardımcısı Ahmet Haluk Karabı ile Batman Vali Yardımcısı Osman Varol, 'tarihin en kazi' haline getirilen Hasankeyfi ilçesinin yeni insanı için yapılacak konutlar hakkında açıklamalarda bulundu. TOKİ Başkan Yardımcısı Karabı, "5% hak sahibi belirlenmiş ve her bir hak sahibinin alacağı yaklaşık kamulaştırma bedelleri hesaplanmıştır. Hasankeyfililer seçtikleri konutların veya villa tipi evlerin peşinatlarını kamulaştırma paralarıyla öderken, 5 yıl ödemez 20 yıl vade farksız taksitlendirmeye ile ev sahibi olacakları" diye konuştu.

Birçok çevre ve sivil örgütler ile birlikte Hasankeyf halkı tarafından da Hasankeyf'e baraj yapılmaması için mücadele verilmesine rağmen Hasankeyflilerin baraja karşı çıkmadıklarını iddia eden Varol, "Hasankeyf'in sembolü eserlerin yeniden canlandırılması söz konusu. Aynılarının kopyaları yapılacak ve kentin değişik yerlerinde sergilenecek" ifadelerinde bulundu.

Mahallelerine baz istasyonları kurulmak istenen Tuzluca'yı halkı, uzun süredir Turkcell'in bu çabasına karşı mücadele ediyor. Mahallelerine baz istasyonu yapılmasını istemeyen Tuzluca'yı halkı ile görüştük.

Mustafa Ceylan Binada üç beş günlük bir çalışma yapıldı. Çeşitli alet ve cihazlarla gelip gittiler, klima parçası gibi cihazlar götürdüler. En sonunda direklerin de dikilmesiyle kurulan şeyin baz istasyonu olduğu anlaşıldı. Bizler nasıl olur da bir apartmanın tepesine baz istasyonu kurulur deyip şaşırdık. Mahalle halkı olarak devrimci kurumlarla beraber duruma müdahale ettik. Şu anda baz istasyonu kurulmuş durdu, ama hala direklerin sökülmemesi bizi tedirgin ediyor. Baz istasyonlarının kansere neden olduğunu biliyoruz. Erken bulunama ve sürekli başağrısına sebep olduğunu biliyor ve bu yüzden mahallelerimizde baz istasyonu istemiyoruz.

Neriman Yıldız: Biz meselenin başında ne yapıyor, ne ediyor diye düşünüyorken yaklaşık bir hafta içinde gelip gidenlerin baz istasyonunu kurduklarını anladık. Baz istasyonlarının çocuk sağlığı üzerindeki etkisini bildiğim için istasyona yakın olan okuldaki çocuklar açısından bunu çok tehlikeli buluyordum. Mahallemize gelip bizimle sorunlarımızı paylaşan devrimcilerin yaptığı toplantılarla daha da bilinçlendik. Kısa sürede daha tamamlanmamış baz istasyonunu durdurduk. Zaten mahallemiz devrimci geçmişli olan bir mahalle. Bu tür halkın sağlığını hedef alan uygulamalara sessiz kalamazdık, kalmadık. Bu noktada bizimle mücadele eden devrimcilerle teşekkür ediyorum.